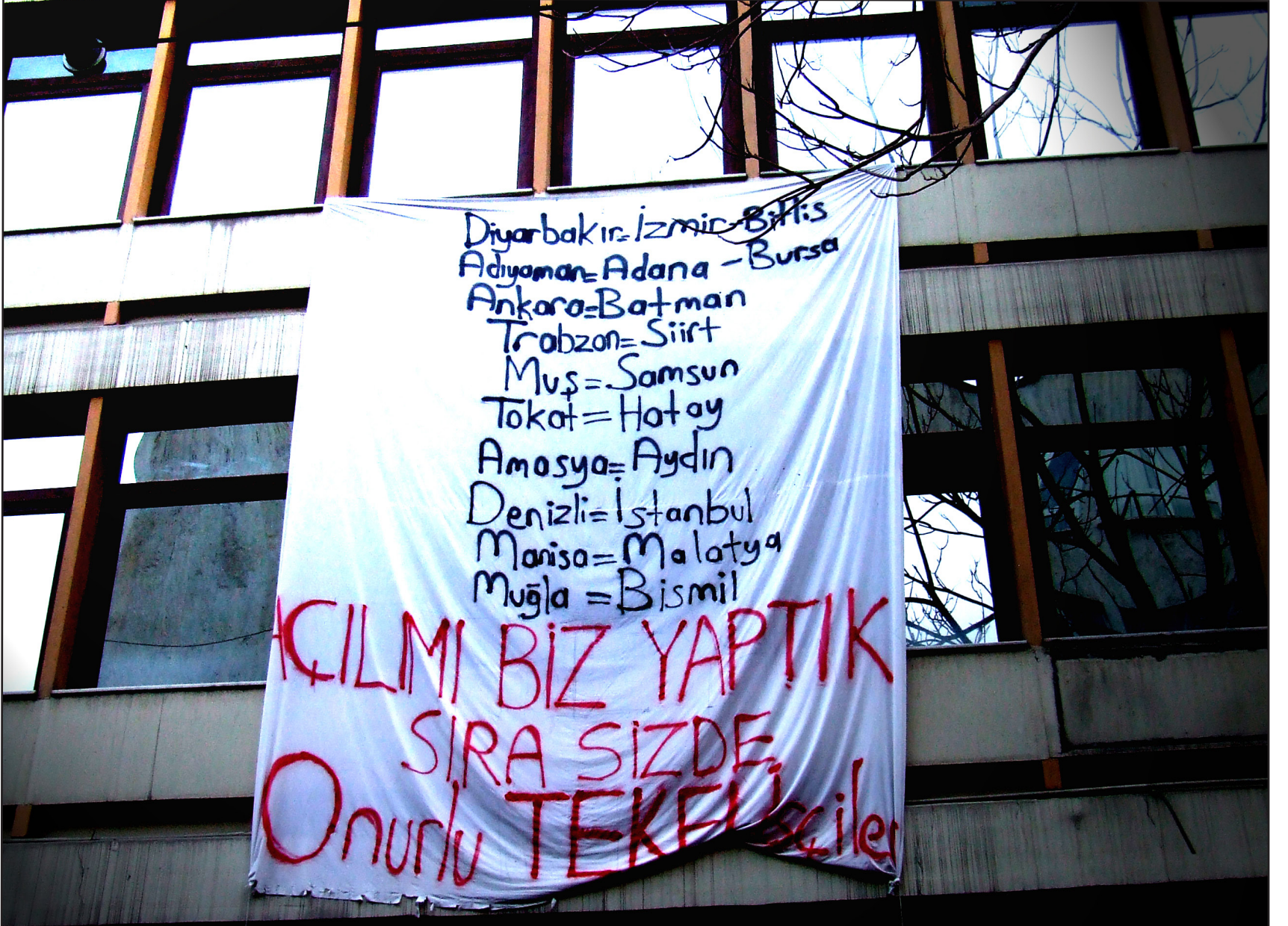

TEK-EL'İZ, BÖLÜNMEYİZ!

“Açımların böldüğü milletimizin birleştireni oldular”

ERMENİ YALANI

RUS DEVLET ARŞİVLERİNDEN KAYNAKLARLA

RÖPORTAJ: HULKİ CEVİZOĞLU

DOMUZ GRİBİ YALANI

KORKU KAMPANYASIYMIŞ

ANADİLİ

ANADİLİN ÖNEMİ

YENİ KİMLİK KARTLARI

TÜM BİLGİLER TEK KARTTA TOPLANİYOR

YAZILAR

OP. DR. MURAT YILDIRIM BARLAN *POSTMODERNİZM*

PROF. DR. ATA ATUN *ANLAŞMA YAKIN MI?*

KÜFİ SEYDALI *KIBRIS BARIŞ GÖRÜŞMELERİ*

AYDIN AHMET *SÖYLEMEYİN KARDEŞİM ABDULLAH'A*

ARBEITERKAMMER

GEDULDSPROBE AUF DEM ARBEITSWEG

**Bana ırak eęitme
konusunda kim
yardımcı olabilir?**

Doğru cevap:

**Viyana Ticaret
Odası ıraklık
Bölümü
01/514 50-2453**

lehrlingsstelle@wkw.at

ıraklar değerlidir! Teşviklerden nasıl yararlanabileceğinizi, Viyana Ticaret Odası ıraklık Bölümü'nden ücretsiz öğrenebilirsiniz. Ayrıntılı bilgi için: **01/514 50-2453, lehrlingsstelle@wkw.at**

WKO WIEN
WIRTSCHAFTSKAMMER WIEN
Weiter kommen.

İÇERİK

Köşe Yazısı: Postmodernizm Op. Dr. Murat Yıldırım Barlan	3
Haberler	4
Kapak Konusu: Tekel Direnişi	7
Makale: Amerikan Rüyası	10
Köşe Yazısı: Anlaşma Yakın Mı? Prof. Dr. Ata Atun	11
Makale: Borsa - Endeks - Şirket üçgeni	12
Artikel: Geduldsprobe auf dem Arbeitsweg	13
Röportaj: Hulki Cevizoğlu	14
Artikel: Die Barbaren	16
Araştırma Konusu: Ermeni Yalanı	17
Makale: Amerikalı Profesör James Ryan’ın Obama’ya mektubu	21
Recherche: Die Armenienfrage	23
Makale: Domuz Griibi Yalanı	27
Köşe Yazısı: Kıbrıs Barış Görüşmeleri Küfi Seydali	28
Köşe Yazısı: Söylemeyin Kardeşim Abdullah’a Aydın Ahmet	28
Makale: Anadili	29
Makale: Öğretmen Gözüyle Yurtdışında Eğitim	29
Tanıtım: Viyana Teknik Üniversitesi	30
Sağlık: Gece İşemeleri	31
Teknoloji: Nexus One iPhone’a Karşı	32
Mizah	34

KÜNYE/ IMPRESSUM	
Çıkaran / Herausgeber Sahibi / Medieninhaber Oluşturan / Hersteller	Avusturya Atatürkçü Düşünce Derneği (Verein zur Förderung des Gedangensguts Atatürks in Österreich)
Çıkarılma Yeri / Herstellungsort	Viyana (Wien)
Adres / Anschrift der Medieninhabers	Antonsplatz 28, 1100 Wien
Şef Editör / Chefredakteur	Op.Dr.Murat Yıldırım BARLAN
İletişim ve Reklam için / Für Kontakt und Anzeigen Adres : Antonsplatz 28, 1100 Wien E-Mail: buro@gazete-avasya.at Tel : 01-208 96 63	

Op. Dr. Murat Yıldırım Barlan

POSTMODERNİZM

“Öyle adamlar gördüm ki, üstünde elbise yok, öyle elbiseler gördüm ki, içinde adam yok”. Günümüzden 800 yıl önce Mevlana’nın söylediği sözler...

Bugün eleştirel bir gözle çevrenize baktığınızda, ünvan, mevki, para ve güç sahiplerinin önemli kısmı için bu söylemin giderek daha fazla geçerli olduğunu fark edersiniz. Kerameti kendinden menkul “aydın”lar, afra tafrasından geçilmeyen sözde “sanatçı”lar, aldıkları korkunç maaşlar karşılığında ne ürettikleri bilinmeyen “üst düzey yönetici”ler ve onlar olmasa dünyanın dönmeyeceğine kendilerini inandırmış, yetersiz “politikacı”lar için bu tanımlamanın giderek daha fazla geçerlik kazandığını saptarsınız.

Bir anlamda, cehaletin, niteliksizliğin, yüzeyselliğin ve yozlaşmanın tavan yaptığı bir dünyaya hızla gidiş...

Artık bilgi değil, cahil cesareti, kibarlık ve nezaket değil haddini bilmemek, kültür değil kültür yozlaşması ve akıl değil dogma ve hurafeler geçerli. Güç ve paranın herşeyin üstünde olduğunu savunanların bağırtıları arasında, “aklı ve bilimi rehber edinme”yi savunanların sesleri duyulmaz olmuş. İdealler, kutsallar terk edilmiş. Yaşamlarında hâlâ bazı ideallerin peşinden gidenler “hayalperest”, yüreklerinde hâlâ kutsalları olanlar da “çağ dışı ahmak” ilan edilmişler.

Bu gidişatı sorguladığınızda, sorunun birçok boyutunun yanı sıra iki temel nedeni olduğu ortaya çıkar: İlki, kapitalist düzende siyasetin, halka hizmeti değil, düzene hizmeti hedeflemesidir. Bunun için de, toplumların cahil, bilinçsiz, doğru algılama ve sorgulama yetisinden yoksun kitleler haline dönüştürülmüş olması gereklidir. İnsanların aklı ve bilimi rehber almamaları için eğitimde gereken değişiklikler yapılır. Bir yandan, belli odakların ellerindeki yazılı ve görsel medya üzerinden yapılan türlü propagandalarla, diğer yandan da din tacirlerinin telkinleriyle yoz bir biat etme kültürü giderek yaygınlaşır. Bilimsellik yerini itaatkârlığa ve kaderciliğe terk etmiştir. Bu toplumlarda kişiler artık akli hür bireyler olmaktan çıkıp, irade-siz kullar haline dönüştürülmüşlerdir.

Toplumun bir diğer özelliği de, medya üzerinden pompalanan korkunç boyutlardaki bireyselleşmeyle, para ve güce tapınması, bilinçsizce tüketmesi ve “top ve pop” peşinde koşması, yani magazinleşmesidir. İnsanlar beyinleriyle değil içgüdüleriyle yaşamaya, kafalarına sokulmuş yoz davranış kalıplarıyla hareket etmeye ve tepki vermeye (veya vermemeye), ahmakça tüketmeye itilirler. Kapitalist düzen, tüketimi emreder, gereksinimin var veya yok, fark etmez! İkinci nedense, bu yozlaşmanın olmazsa olmazı olarak, toplumlara “aydınlarının ihanetidir”. Toplumların aydınları, onların önderleri, yol göstericileridir. Onlar toplumun, akli, hafızası, vicdanı, pusulası ve sigortasıdır. İşte bu yüzden de planın hedefindeki kitleyi oluştururlar. Onların bu görevlerini yapmalarına engel olunmalıdır. Plan gereği, vicdanlı ama yüreksiz önemli bir kısım aydın baskıyla etkisiz hale getirilir. Ne vicdanı ne de yüreği olmayanlar para ve güç karşılığında sistemin parçası haline getirilir, yani satın alınır.

Hem vicdan hem de yürek sahibi gerçek aydınlar ise silahla etkisiz hale getirilir, yani katledilir. Paranın, siyasi gücün emrine giren, baskı karşısında dik dur(a)mayarak biat eden aydın toplumuna ihanet etmiştir. Ve toplum öndersiz kalmış, çıkarıcı vicdansız politikacıların alçak siyasetlerine, din tacirlerinin kirli çıkarlarına terk edilmiştir. Öndersiz kalmış, yönünü şaşırması toplum, manüpülasyona o denli açıktır ki, bu “demokratik yollardan” süratle ayakların baş olması sonucunu doğurur. Diğer taraftan da, Makyavellist bir yaklaşımla, siyasi hedeflerine ulaşmak için her yolu mübah gören vicdansız politikacılar, türlü hilelere baş vururlar. Nasıl olsa, postmodernizmin gereği anlatsal bilgi en az bilimsel bilgi kadar geçerlidir! Yani herkesin kendine (çıkarlarına) göre bir gerçeği vardır artık!

Yaşadığımız postmodern çağda siyasetçi veya bir sözde aydın, bilimsel gerçeğin tam karşıtı bir iddiada bulunuyorsa, bu gerçek olarak kabul görür! “Bilimsel gerçek” ise gelinen noktada kimsenin umurunda falan değildir. Gerçek demokrasinin uygulanabilmesi için gerekli tüm şartları tek tek ortadan kaldırırken, demokrasiyi ağızlarından düşürmez, ortaya çıkanın sadece acıklı bir “Demokrasi Oyunu” olduğunu çok iyi bildikleri halde muhaliflerine, “Sandıktan çıkana saygı duyun!” , “Siz halkın iradesine karşı mısınız?!” şeklinde suçlamalarda da bulunmayı ihmal etmezler. Pervasızca, en büyük yolsuzluklara karışanlar, en fazla namus ve dürüstlükten konuşanlardır. Bunlar yolsuzlukla mücadele konusunda konuşulurken mangalda kül bırakmayanlardır. Her türlü ahlaksızlığı yaparken, din, iman ve vicdan gibi değerleri devamlı kullanırlar. Uyguladıkları yanlış politikalarla milyonlarca insanı işsiz, açsız ve iki paket makarnaya muhtaç bırakanlar, yabancı firmalarla yaptıkları anlaşmalarla ülkeyi milyarlarca dolar zarara sokanlar, fabrikası kapatılmasın, işsiz kalmasın diye direnen emekçilere “Ben tüyü bitmemiş yetimin hakkını size yedirmem” demeyi asla ihmal etmezler.

Vatana en alçakça hıyanet edenler, gene en fazla “Vatan, Millet Sakarya Edebiyatı” yapanlardır. Dini pervasızca kullanıp, insanları aldatırken, dini ve dindarlığı kimseye kaptırmazlar, devamlı dinden söz eder, sahte dindarlıklarını teşhir ederler. Hukuku işlerine geldiği gibi ayaklar altına alırken, en fazla “Bağımsız yargı!” ve “Hukuka saygı!” diye gene onlar bağırır. Aslında faşist bir düzeni adım adım getirirken, devamlı insan hakları ve demokrasiden söz ederler. Bu değerler sanki onların tekelindedir, kimselere kaptırmazlar. Kadınlara üç çocuk yapmalarını önerirken de demokratırlar, “telekulakla” dinlenmekten şikayet eden milletvekillerine “dinlenmekten korkuyorsanız, konuşmayın!” derken de. Simgelerle oynarlar, mekânları (Beyaz Saray) ve partileri (AK-Parti) için “Beyaz” rengi kullanırlar, konuşurken bol bol “İnşallah”, “Maşallah” vs. der, gereğinde “Ay yıldız kurban” olur, gereğinde de “Son Osmanlı Padişahı” olurlar.

Çirkin bir maskeli balodur bu oynanan, değerlerin yozlaştırıldığı, kavram karmaşası yaratılan ve içinde adam olmayan elbiselerin ortada dolaştığı.....

Esen kalın.

ABD'YE İLK ATATÜRK HEYKELİ

Heykelin tahmini ağırlığı kaide hariç 3.5 ton.ABD'de ilk kez toplum liderlerinin girişimi ile bir parka 'Atatürk Parkı' adı verildi. Parka Atatürk Heykeli dikilecek.

'Atatürk Parkı' ismi, ABD'de Türklerin en yoğun yaşadığı bölgelerden biri olan New Jersey eyaletinin J. Paterson kentindeki bir parka verildi. Şimdi sıra parka Atatürk Heykeli'nin konulmasına geldi. Önümüzdeki aylarda başlayacak olan çevre düzenlemesi ile parkın yeni görünümü Türk Toplumu'na sunulacak.

Parkın çevre düzenlemesi ve ardından inşaatı bittikten sonra parka Atatürk Heykeli dikilecek. Heykel Yalova Belediyesi'nin sponsorluğunda yapıldı ve park bittikten sonra Nisan ayı başında yerine konacak.

Türkiye ve Atatürk düşmanları tarafından zarar görmemesi için uzun süredir büyük sessizlik içinde yürütülen çalışma sonunda hayat buldu ve yaklaşık yarım asırdır ABD'de bulunan Türk Amerikan Toplumu'nun en büyük projesi gerçekleşti.

Önümüzdeki aylarda parkın peyzaj düzenlenmesine başlanacak. Daha sonra parkın duvar, ışıklandırma vb sistemi bitirilecek. En son aşamada tahmini ağırlığı kaide hariç 3.5 ton olan Atatürk Heykeli parka dikilecek.

Parka konulacak olan yaklaşık 3.5 tonluk Atatürk Heykeli Yalova Belediyesi tarafından yaptırıldı. Heykel hazır ve ABD'ye gelmeyi bekliyor. Heykelin yapımından ABD'ye teslimine kadar tüm masraflarını Yalova Belediyesi karşılıyor.

--

ATATÜRK CADDESİ GİTTİ, DÜNÜRÜN BULVARI GELDİ

AKP'li Belediye Başkanı'nın yaptığı bulvara dünürünün adını vermesi tepki çekti.Muğla'nın Kavaklıdere İlçesi'ne bağlı Menteşe Beldesi'nde AKP'li Belediye Başkanı Mesut Karataş'ın, 4 yıl önce 800 metre uzunluğundaki Atatürk Caddesi'nin 30 metrelik bölümünü bulvara dönüştürüp, buraya AKP İl Yönetim Kurulu üyesi olan dünürünün adını vermesine tepkiler sürüyor.

Mustafa Er Bulvarı tabelasının önünde toplanan MHP ve CHP belde başkanları, belediyenin MHP'li Meclis üyeleri durumun düzeltilmesi için ortak çağrıda bulundu. 'Atatürk' adını beldeden çıkarmaya çalıştığı eleştirilerine hedef olan Başkan Karataş ise "AKP'liyim ama rakımı içer, oyunumu oynar, namazımı da kılarım. Atatürk ve Cumhuriyet'e laf uzatanın dilini keserim" dedi.

Menteşe Beldesi'ndeki 2006 yılı Aralık ayı belediye meclisi toplantısında, 38 yıldır kullanılan, 800 metre uzunluğundaki Atatürk Caddesi'nde yeni bir düzenleme yapılması kararlaştırıldı. Caddenin, Menteşe girişinden başlayıp 30 metre devam eden bölümünün bulvara dönüştürülmesi, bu bulvara da Belediye Başkanı Mesut Karataş'ın dünürü, AKP İl Yönetim Kurulu üyesi müteahhit Mustafa Er'in adının verilmesi uygun görüldü. Karar, meclisteki 4 MHP'li üyenin ret oyuna karşılık 5 AKP'li üyenin oluruyla kabul edildi. Atatürk Caddesi'nin belde girişinden başlayan bölümü Mustafa Er Bulvarı adını aldı.

Üç dönem belediye meclis üyeliği yapan MHP'li Cemal Dönmez, "38 yıllık caddede tadilat yapıp girişi genişlettiler. Caddenin girişine Mustafa Er Bulvarı yazdılar. 30 metrelik bulvar nerede görülmüş. Amaç Atatürk'ün adını ortadan kaldırmak. Başkan Karataş bu teklifi getirdiğinde Ata'mızın adının kaldırılarak, yerine AKP'li müteahhit Mustafa Er'in üstelik bulvar olarak adının verilmesine şiddetle karşı çıktık. Güya 30 metrelik bulvar yapmış oldular. Beldenin girişinden itibaren hiçbir bölünme sapma olmayan bulvarın ismi değiştirildi. Atatürk Caddesi tabelası çıkarıldı, caddenin ortasındaki tabela ise badanayla belli belirsiz hale getirildi. Belde halkının büyük bölümü Atatürk'ün isminin yerine Mustafa Er'inin konulmasına

tepki gösteriyor. Oranın eskisi gibi Atatürk Caddesi olarak kalmasını istiyoruz. Hem başkanın dünürü, hem de AKP'li yönetici olan Er'in adını dev panoya koyup Atatürk'ün adını silmeye çalışanlara karşı gerekirse hukuk mücadelesi başlatacağız. Bunları belirten 40 imzalı dilekçeyi belediyeye verdik" diye konuştu.

AKP'li Başkan Karataş ise "... Mustafa Er dünürüm olur ama aynı zamanda beldemize birçok konuda maddi ve manevi yardımları olmuştur. Beldemize hizmet eden bir kişinin adını bir bulvara vermişsek ne olmuş. Dünürüm beldeme bir çivi çaktıysa ben onun heykelini de dikerim." dedi.

Menteşe Yağlı Güreşleri'nde üç kez ağa seçilen ve AKP İl Yönetim Kurulu üyesi Mustafa Er ise adının verildiği bulvarla ilgili yaşanan sıkıntıyı ilk kez duyduğunu savundu. Er, "... ben Atatürk'ün adının önüne geçecek kadar bir şey yapmadığım gibi bu davranışı asla doğru bulmuyorum. Ben adım bir yerlere verilsin diye yardım yapmıyorum. Belediye hemen o tabelayı söksün Ulu Önder'imizin adına yakışır bir levhayı adımın olduğu yere koysun. Yoksa onlara hakkımı helal etmem. Adımın böyle bir olaya karışmasından büyük üzüntü duyuyorum" diye konuştu.

--

KÜRESEL EKONOMİK KRİZ

Dünyanın en iyi beş ekonomistinden biri olarak gösterilen Harvard Üniversitesi profesörü Kenneth Rogoff geçen hafta BBC’de bir açık oturuma katıldı. İşte Rogoff’un şok sözleri!

Türkiye kriz yokmuş gibi davranıyor ama kriz giderek daha fazla etkili olmaya başladı. 2001 krizinden farklı olarak uçuruma yuvarlanan Türkiye’nin çevresinde tutunabileceği bir dal da yok. Çünkü herkes kendi derdinde. BDDK’nın verdiği rakamlara göre 2 milyon 100 bin kredi kartı veya tüketici kredisi ödenmiyor ve bankalar bunlar için takibe başladılar. Bu rakam çığ gibi büyüyecek.

İşsiz sayısı 2 milyon 900 bin. Sonbahardan bu yana işini kaybedenlerin sayısı yarım milyonun üzerinde. Bu verdiğim rakamlar 10 günlük. Bugün durum daha da vahim olabilir. IMF ile görüşmeler önce e-posta düzeyine indi ardından da kesildi. Kamu rakamları geçen aya kadar iyi gidiyordu ama geçen ay verilen açık 5 ay için öngörülen kadar çıkınca orada da olumsuz sinyaller gelmeye başladı. Durum giderek vahimleşecek. Piyasalar durunca kamu malıyesi de duracak. Vergilerin yüzde 70’i dolaylı vergi. Piyasada hareket yoksa vergi de yok demek olduğu için, devletin gelirleri acımasızca düşecek.

Rogoff açık oturumda gelişmekte olan ülkeler için son derece olumsuz bir tablo çizdi. Gelişmekte olan ülkelerden bazılarının iflas edebileceklerini anlattı.

Aslında bir Türkiye dostu olan Rogoff Türkiye’nin iflasın eşiğinde olduğunu ama bunun farkında olmadığını söylüyor.

Rakamlar da Rogoff’u haklı çıkaracak cinsten. Habertürk Ekonomi Servisi’nin yaptığı hesaba göre 2008’in 3. çeyreğinde Türkiye’nin dış borç tablosu şöyle:
Kamu borçları: 78,7 milyar dolar
TCMB borçları: 14,3 milyar dolar
Özel sektör borçları: 196.2 milyar dolar

Türkiye seçime kilitlenmiş, olan bitenin farkında değil. Başbakanımız gazeteleri okumayın, inanmayın diyor. Başbakan Erdoğan “gazeteleri okumayın” diyerek durumu kurtarmaya çalışıyor. Bence okumak lazım. Herkesten çok da Sayın Recep Tayyip Erdoğan’ın okuması lazım. Mesela bu yazıyı.

Belki bu da bir yöntem. Dedemin yöntemi. Rahmetli dedem hiç doktora gitmezdi. “Niye” diye sorduğumda yanıtına çok gülerdim.. “Hastasın derlerse moralim bozulur” derdi. Hastalanınca kendini tedavi ederdi. Bitki kaynatır, sağına soluna bal sürerdi. Damarları açmak için viski içerdi. Son gününde beraberdik. “Bak” dedi “Sapasağlam gidiyorum. Hiç doktora gitmeden, hiç hasta olmadan. Bir kez bile bir reçete okumadan”. Hiç bilmedik neden öldüğünü.

--

YENİ KİMLİK KARTLARIMIZ

Nüfus cüzdanında devrim gibi yenilik. Tek kimlik kartına dünyalar sığdırıldı. Kartta güvenlik önlemleri üst düzeyde. TÜBİTAK tarafından tamamen milli olanaklar kullanılarak geliştirilen ve 2010’dan itibaren nüfus cüzdanının yerine kullanılması hedeflenen akıllı kimlik kartları, kopyalanma riskine karşı görünürde 7 üstün güvenilirlikli önlemlerle korunuyor.

Akıllı kart en başta akıllı kart tabanlı ulusal kimlik kartı olarak nüfus cüzdanının yerini alacak, kartın ayrıca sürücü belgesi, pasaport, e-devlet uygulamalarında kimlik doğrulama amaçlı bir belge olacak ve SSK karnesi, Sağlık Bakanlığı sertifikalarında, Maliye Bakanlığının vergi uygulamalarında da kullanılabilecek. AKİS tabanlı benzer akıllı kartlar şehir kartları, kontrollü kartlar gibi belediye uygulamalarında da kullanılabilecek.

KRİPTOLU OLACAK

Akıllı kimlik kartının tamamen yerli kaynak ve mühendislerle son şifreleme teknolojisi kullanılarak ve uluslararası standartlara uygun yapıldığını belirten TÜBİTAK, kartın “taklit edilemez” ve “tahrir ya da tahrif edildiğinde değişikliğin algılanmasına imkan veren güvenlik özelliklerinin” bulunduğunu belirtti.

Akıllı kart üzerindeki ve çip içerisindeki bilgiler elektronik ortamda, kriptografik yöntem denilen güvenlik özellikleriyle korunuyor, bu yöntem sayesinde kartın mükerrer basımı engellenebiliyor, Merkezi Nüfus İdaresi Sistemine (MERNİS) erişimle yazım hatalarının önüne geçilebiliyor.

Kimlik doğrulama için özel yazılımlara sahip kartın ayrıca pin ve puk kodları bulunuyor, ve yasanın çıkması halinde hazır olan parmak izi teknolojisi de eklenebilecek.

Parmak izi, iris tanıma gibi bilgilerin Avrupa Birliği kriterlerine göre bilgisayarların veri tabanlarında saklanması yasak olduğu için de parmak izi şifresi kartın içinde saklanıyor. Türkiye’nin akıllı kart teknolojisinde Avrupa Birliğine üye pek çok ülkeden daha ileri bir aşamaya geldiğini belirten TÜBİTAK yetkilileri, ABD’deki kart teknolojisinin ise çip değil, optik tanıma üzerine kurulu olduğunu söylediler.

Elektronik kimlik uygulaması, özellikle seçimlerde güvenli ve sağlıklı oy kullanılmasına olanak sağlayıp mükerrer oy kullanılması ihtimaline son verilebilecek ve sağlık uygulamalarında da sahibinin izni ile erişilebilen hastaya özel bazı bilgiler de kartta saklanabilecek.

Akıllı kart uygulamasının 1 Eylül 2008 itibariyle Bolu’da pilot çalışmaları başlatılmış bulunuyor.

--

ALTIN ELBİSELİ ADAM

1970 yılında, Kazakistan'da Alma-Ata'nın 50 km . kuzeyinde bulunan Esik kasabasında, garaj yapmak ve yol açmak için alçak bir tepenin düzeltilmesine karar verildi ve kazı başladı. Kazı yapılırken kullanılan araç büyük bir kayaya çarptı, işçiler, bunun işlenmiş bir kaya olduğunu gördüler. Burada inceleme yapan arkeologlar tarihi bir eserle karşılaştıklarını gördüler. O tepe bir höyükte. Höyüğü açan arkeologlar muhteşem bir mezarla karşılaştılar. Mısır piramitlerindeki firavun odasını andıran, her tarafı kapalı, süslü kayalarla yapılmış bir oda idi ve içi pırıl pırıl altın eşya ile doluydu. Altın olmayan eşyalar da çoktu.

En göz alıcı ve harika nitelikteki eşya, altından yapılmış bir elbise idi. Çizmesinden başlığına, kemerinden kılıçlarına kadar her şeyi saf altın olan bir elbise. Başlığı ok ve tuğlarla süslü. Alın hizasında koç, geyik ve at kabartmaları var. Bu kabartmalara, kama kılıfında ve öteki eşyalarda da rastlanıyor. Belindeki kemerin solunda bir kılıç, sağında ise bir kama asılı. Ceketin altındaki düz pantolonun paçaları çizmenin içine giriyor. Ceket, yüzlerce üçgen altının birleştirilmesinden meydana gelmiş, çorabın çizme ile diz kemiği arasında kalan kısmında yine üçgen parçalar, çizmede ise dörtgen parçalar var.

Tarihçiler bu elbisenin M.Ö. 5. yüzyılda yaşamış bir Türk tiginine (prensine) ait olduğunu söylüyor, fakat tiginin kimliğini henüz bilemiyorlar. Onun için yazılarda adı "Altın Elbiseli Adam" olarak geçiyor. Halen Alma-Ata müzesinde bulunan bu elbise ve diğer eşyalar, 25 asırlık geçmişten Türk tarihine ışık tutan belgelerdir. Saf altından yapılan böyle bir elbise dünyanın başka hiçbir yerinde yoktur.

Mezarda, 4.800 parça altından başka, tabakları, vazoları, kepeçleri, ayna ve tarak kılıflarını, gümüş kaşıkları inceleyen tarihçiler, bunların, M.Ö. 5. yüzyıla ait yüksek bir medeniyetin ürünleri veya belgeleri olduğunu oybirliği ile kabul ediyorlar. Bu yüksek medeniyetin kurucuları, Çin baskısı ile Altaylardan kalkıp bugünkü Kazakistan bölgesine gelerek yerleşen ve 'Sakalar' olarak anılan bir Türk kavmidir.

Sakalar, M.Ö. 8. ve 4. yüzyıllar arasında, önce Tiyanşan'da, sonra da güneybatı Asya'da yaşayan Turanî kavimler topluluğuna verilen bir addır. Daha sonra bunlara İran kökenli Soğdlar da karışmıştır. Fergana, Kaşgar, Aral Gölü, Hazar Denizi arasındaki alanda ve bugünkü Rusya'nın güneyinde kalan yerlerde hâkimiyet kurmuşlardır. Bunların inanışları, ölü gömme törenleri ve örfleri, Altaylılarınkinin aynı idi. Hunların ve Göktürklerin âdetlerine de uyuyordu. Bir yandan İranlıların, öte yandan Çinlilerin sürekli baskılarına

uğrayan Sakalar, M.Ö.4. yüzyılda devlet olarak ortadan kaldırıldılar. Bugün Yakut Türkleri kendilerine 'Saka' demektedirler.

Altın Elbiseli Adam'ın mezarında bulunan en değerli şey ne bu altınlardır, ne de diğer eşyalar. Bu mezarda bulunan en değerli tarihi belge, yarısı kırık bir kabin üzerindeki 26 harflik iki satır yazıdır. Bu yazı, tarih bilimine, özellikle Türk tarihine ışık tutan, yeni boyutlar kazandıran bir belgedir. Bugüne kadar bilinen en eski Türk yazısı, Yenisey ve Orhun anıtlarındaki yazılardı ve bunlar zamanımızdan on dört asır geriye uzanıyordu. Oysa, Esik'teki mezarda bulunan bu yazı 25 asırlık bir belge idi.

Sovyet tarihçilerinin okuduğu 26 harflik yazının anlamı şudur:

"TİĞİN 23'ÜNDE ÖLDÜ.
ESİK HALKININ BAŞI SAĞ OLSUN."

--

AMELİYATTA İFTAR MOLASI

İstanbul İl Sağlık Müdürü Ali İhsan Dokucu'nun, bir hastasının ameliyatını yarım bırakıp, oruç açmaya gitmesi Sağlık Bakanı Recep Akdağ tarafından "Normal" bulundu.

Tunceli Bağımsız milletvekili Kamer Genç, yaklaşık 7 ay önce İstanbul Sağlık Müdürlüğü görevine atanan Doçent Dokucu'nun, Şişli Etfal Eğitim Hastanesi başhekimiyken, 3,5 yaşındaki bir çocuğun ameliyatına ara verip oruç açmaya gittiğini söyledi. Genç konuyu Meclis'e getirdi ve „İşte bu iktidarın belli bir yere getirdiği insanların niteliği... Ameliyat masasında, ezan okundu diye oruç açmaya koşan bir hekim Sağlık Müdürü yapıldı“ dedi. Sağlık Bakanı Recep Akdağ ise Genç'i yanıtladı ve hekimlerin uzun süren ameliyatlarda mola verdiklerini belirtti.

Dokucu, 11 Ekim 2006 günü Şişli Etfal Hastanesi Başhekimiyken, 3.5 yaşındaki Aslı Yeter adlı kız çocuğunu ameliyat masasında bırakarak oruç açmaya gitti. Küçük kız iftar yemeği boyunca ameliyat masasında karnı açık halde anestezi altında bekledi. Doktor orucunu açtıktan sonra ameliyathaneye dönerek operasyonu tamamladı. Aslı Yeter doğuştan meydana gelen bir anomali nedeniyle idrarını tutamıyordu. Ameliyat 9 saat sürdü.

"Yangın bile çıksa, doktor hastasını ameliyat masasında bırakmaz" diyen konunun uzmanı hekimler şu bilgileri verdiler:

Aklıbaşında, hastası için yüklendiği sorumluluğun bilincinde cerrahlar, çok mecbur kalınmadıkça ameliyata kesinlikle ara vermezler, çünkü hastanın (özellikle de çocuk yaştaki hastanın) narkozda kalma süresinin olabildiğince kısa tutulması çok önemlidir. Ayrıca, ameliyata girecek cerrahın, beden ve zihnen %100 formda olması gerekir ki, ameliyatta yapılacak hata oranı sıfır veya sıfıra yakın olsun. Oruçlu bir insan için bu söylenemeyeceği gibi, dinimiz de bu gibi durumlarda oruç tutmayı doğru bulmaz.

Kısaca, sayın Dr. Dokucu ya, oruçluymken çalışmamalıydı, ya da başka seçeneği yok idiyse, orucunu daha sonra açmalıydı. Dinimiz de, insan hayatına saygı da bunu gerektirir.

Üzülerek belirtmek gerekir ki, İslamı kendi tekellerinde gören bu hükümet dinimizi de tahrif edebilecek kadar pervasız davranışlar içerisinde.

--

TEKEL DİRENİŞİ

TEKEL İşçilerinin Direnişi “Vatan Savunması”na Dönüştü!

Binlerce TEKEL işçisi özlük hakları için önce şehirlerde toplanıp seslerini duyurmaya çalıştı. Sonra 12 bin işçi Ankara’ya geldi. Eylemleri günlerce sürdü. Zaman zaman polisin PKK yandaşlarına yapmadığı kadar sert müdahalelerine maruz kaldılar, biber gaz, polis copu yediler. Aralık ayının ortasından beri eylem yapan işçiler daha sonra Ankara’da ‘Ek-mek, Barış, Özgürlük İçin Demokrasi ve Haklar’ mitinginde toplandı.

AKP hükümetinin duyarsızlığı nedeniyle işçiler Ankara’da sifırın altında soğuklarda açlık grevine başladılar. Tek Gıda-İş Sendikası Genel Sekreteri Mecit Amaç, Türk-İş Genel Merkezi önünde yaptığı açıklamada, Tekel işçilerinin ilk günkü kadar kararlı olduklarını söyledi. Tekel çalışanlarının çocuklarına iyi bir gelecek sağlamak için bu eylemi yaptıklarını anlatan sayın Amaç, açlık grevini hiçbir zaman bir çözüm yolu olarak görmediklerini belirtti. Amaç, “Tekel işçileri, açlık grevini siyasal iktidarın vurdumduymazlığı karşısında çaresizliğin çaresi olarak düşünüyor” dedi.

Greve katılacak işçilere, toplantı salonuna girişlerinde siyah kurdele takıldı. Açlık grevi eylemine katılan işçilerden Abdurrahman Turaç, karısının kanser hastası olduğunu belirterek, “Ben ölüm orucuna başlıyorum” dedi. Bu arada, açlık grevine başlayan işçilerin kefeni temsil eden beyaz önlükler giydikleri gözlemlendi.

Tekel işçileri:

„Bu mücadele bir VATAN SAVUNMASIDIR!“

Yurdumuzu parselleyip parselleyip satmak isteyen AKP iktidarına karşı, CUMHURİYET için, DAHA DEMOKRATİK VE LAİK TÜRKİYE için, VATANIN SAHİPSİZ OLMADIĞINI GÖSTERMEK için, YARIN-LARIMIZ için, ÇOCUKLARIMIZ için, Türk Bayrağı altında, tüm baskı, müdahale, açlık ve soğuğa rağmen sürdürmektedirler.

Sendika yetkililerinin verdiği bilgiye göre, işçilerden 31 Ocak itibarıyla iş akdi feshedilen 8 bin 364’ünden sadece 28’i, 4/C sözleşmesini kabul etti.

Türkel, özlük haklarıyla işçi statüsünde başka kamu kurumlarına gönderilmek istediklerini söyledi. Gittikleri yerdeki işçi ücretlerini kabul etmeye hazır olduklarını vurgulayan Türkel, “Biz, ‘işçilik dışında 4/c denilen köleliği görmüyoruz’ dedik. İşçilik hakkını bize İş Kanunu’nu, Sendikalar Kanunu’nu çıkaran parlamento vermiştir. Bizim elimizden bunu almak isteyenleri tanımıyoruz. Bizi köleliğe, 4/c’li çalışmaya mahkum etmeye güçleri yetmez” diye konuştu.

Türk-İş, Hak-İş, DİSK, Memur-Sen, Türkiye Kamu-Sen ve KESK yöneticileri, Türk-İş Genel Merkezi’nde bir araya gelerek daha önce aldıkları eylem kararını değerlendirdi.

Türk-İş Genel Başkanı Mustafa Kumlu, toplantının ardından yaptığı açıklamada, konfederasyonlar olarak, Tekel işçilerinin sorununun masa başında çözülmesi için diyalogdan yana olduklarını ifade etti. Kendilerinin Tekel iş yerleri kapatıldığı için daha önceki örneklerde olduğu gibi buradaki işçilerin başka kamu kuruluşlarına geçirilmesini istediklerini dile getiren Kumlu, bu konuda hükümeti bir türlü ikna edemediklerini kaydetti.

AKP Hükümetinin TEKEL İşçilerine söyledikleri:

-„Tüyü bitmemiş yetimin hakkını bunlara yedirmem“ (Başbakan)

-„Bunlar yıllardır yan gelip yattılar, maaş aldılar“

-“TEKEL işçilerine önerdiğimiz parayla çalışacak sokakta dolaşan milyonlarca insan var.”

-“Bizim kabahatimiz TEKEL işçilerine gösterdiğimiz merhamettir”

-“İki yıldır boşu boşuna oturarak para alıyorlar.”

-“Bizde para bol ama TEKEL işçisi hakkına razı olacak.”

-“Bizi TEKEL işçisi değil, milletimiz iktidar yaptı.”

-„Bu eylemlere şeytan karıştı, bölücüler karıştı!“

Bu korkunç sözler, bu kadar basit bir şekilde ağızlarından dökülebiliyor. Kimlerin ağzından? Başta Başbakan Tayyip Erdoğan olmak üzere AKP’nin ilgili bakanlarının... Yok sorun “ağızlarından çıkan sözleri kulakları duymuyor” sorunu değil. Bilerek dillendirilmiş bilinçli sözler bunlar...

KAPAK KONUSU

Bugün TEKEL işçilerinin içinde bulundukları süreç 2008 Şubat'ında TEKEL'in sigara bölümünün 17 dakika süren bir ihale ile British American Tobacco (BAT) şirketine devredilmesi ile başladı. Tasfiyenin ilk adımı TEKEL'in tütün kısmının özelleştirilmesi ile atıldı. Şimdi sıra ikinci adımda.

İkinci adım: Özelleştirme kapsamında işine son verilen TEKEL işçilerini 657 sayılı Devlet Memurları Yasası'nın 4-C maddesi kapsamında tanımlamak. Bu etap da geçilirse geriye tek hamle kalıyor, 4-C'li TEKEL işçilerini senelik sözleşmeleri yinelenememek suretiyle peyderpey işsizler ordusuna havale etmek. AKP hükümeti TEKEL işçilerini 4-C kapsamında tutmaya çalışıyor. TEKEL işçileri çocuklarına yarın da ekmek götürebilmeyi güvence altına alabilmek için meydanlara çıkıyor. Aileleri ile birlikte 40 bine yakın insanı yakından ilgilendiren bir süreç. Ancak bunun da ötesinde Türkiye'de AKP iktidarının 7 yıldan beri uyguladığı politikaların bir sonucu. Üretim ve istihdam odaklı büyüme politikasını göz ardı ederek "babalar gibi satma" yı ön plana çekerek, ülke mirasını har vurup harman savurmanın doğal sonuçlarından yalnızca biri.

TEKEL işçilerinin direnişine ülke çapında verilen destek ve dayanışma arttıkça hükümet öfkelenip saldırganlaşıyor. Çünkü TEKEL işçileri ile benzer konumda olan başkaları da var. Çünkü hükümetin son dönemde kamu alanında yoğun biçimde sendikal haklardan yoksun düşük ücretli işçi çalıştırma kararı ve özellikle de taşeron işçilik kullanmaları ile sayıları giderek artıyor. Bunun en somut örneklerini geçen ay İtfaiye gibi kamusal alanın hayati bir işkolunda yaşadık. Belediyeler itfaiye erlerini taşeron işçisi statüsüne taşıdı ve bu işçiler tıpkı temizlik işçileri gibi her yıl bir taşerondan diğer taşerona devrediliyor.

Devlet okullarında vekil öğretmenler de taşeron firmaların kadroları üzerinden istihdam ediliyor. Devlet hastanelerinde pek çok çalışan, alt işveren konumunda olan temizlik güvenlik şirketlerinin kadrolarında istihdam ediliyor. Ancak aslında onlar bu hastanelerin idari kadrolarında hizmet veriyorlar. Üstelik de bunlar yıllık sözleşmelerle istihdam edilip sendikalılık, yıllık ücretli izin, kıdem, ihbar gibi haklardan yoksun çalıştırılıyorlar.

Tuzla gemi işçileri, demiryolu çalışanları, Kent-Aş işçileri... Durumları hep aynı...PTT'nin (Posta Telgraf Telefon) 'telefon' kısmı, Türk-Telekom adıyla ayrı bir firma olarak teşkilatlandırıldıktan sonra 2005 yılında özelleştirildi. Firma özelleştirme öncesinde örgütlü olan Haber-İş sendikasını güçsüzleştirmek için çağrı merkezi hizmetini yüzde yüz kendi sermayesi ile kurduğu Assist AŞ'de taşeronlaştırdı. Buna karşı çıkanlar sudan bahanelerle işten çıkartıldı...

Önümüzdeki dönem de farklı olmayacak. Küresel ekonominin emekçiler üzerindeki sömürsü düzene uygun şekilde artarken AKP'nin uygulaması asla farklı olmayacak. Bütçedeki cari açığın büyümesi zaten zor koşullarda yaşayan işçi, memur, emekli, köylü, işsiz, öğrenci ve küçük esnafın hayatlarının daha da çalınacağını açıkça gösteriyor.

İZMİR'DE 2 BİN KİŞİ AKP İL BİNASINA YÜRÜDÜ

Tekel işçilerine destek amacıyla Gölcük Tersanesi'nde çalışan yaklaşık 3 bin işçinin saat 12.00'de yemekhanelere girmeyip ilçe merkezinde toplanmalarının ardından, saat 13.00'de de İzmir'de yaklaşık 2 bin kişi AKP Kocaeli İl binasına yürüdü. Kent içindeki Yürüyüş Yolu boyunca esnaftan da destek alan yaklaşık 2 bin kişilik grup "Tekel işçisi direnişin simgesi", "Ya hep beraber, ya hiç birimiz", "AKP'ye merhamet etmeyeceğiz" "AKP 4-C'yi al başına çal" şeklinde slogan attı.

SAMSUN'DA İŞÇİLER BAŞBAKANIN KUKLASINI YAKTI

SAMSUN'da Tekel işçilerine destek için miting düzenleyen sivil toplum kuruluşları Cumhuriyet Meydanı'nda toplanarak hükümeti protesto etti. Yaklaşık 600 kişilik grup, Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın üzerinde "Memurların, işçilerin çığlık sesleri AKP'yi karartacak" yazılı kuklasını ben-zip döküp yaktı.

Tekel işçileriyle dayanışma amacıyla sendikaların aldığı bir günlük "Çalışmama Hakkını Kullanma" eylemi, Samsun'da gerçekleştirildi. Tekel işçilerine destek veren Türk-İş, Kesk, Tabipler Odası başta olmak üzere çeşitli sivil toplum kuruluşları, iş bırakıp, Cumhuriyet Meydanı'nda toplandı. Yaklaşık 600 kişilik grup ellerinde "AKP'yi istemiyoruz", "Genel grev genel direniş", "AKP elini ekmeğimizden çek", "Yan gelip yatmadık, Vatani satma-

dık", "İşçi düşmanı milyarder Tayyip" gibi döviz ve pankartlar taşıdı. "AKP halka hesap verecek", "Susma susdukça sıra sana gelecek", "Tekel işçisi direnişin simgesi" gibi sloganlar atan grup, hükümeti protesto etti.

ANTALYA'DAN TEKEL İŞÇİSİNE DESTEK

Sendikaların aldığı karar doğrultusunda Antalya'da eylem yapan yaklaşık 2 bin kişi, hükümeti eleştiri yağmuruna tuttu. Öğle saatlerinde Kazım Özalp Caddesi üzerinde toplanan kalabalık, kısa yürüyüşün ardından Kışlahan Mayanı'nda açıklama yaptı. Tekel işçileriyle dayanışma amacıyla sendikaların aldığı bir günlük 'çalışmama hakkını kullanma' eylemi, Antalya'da da uygulandı. Greve katılan işçi ve memurlar öğle saatlerinde eyleme geçti. Kazım Özalp Caddesi üzerinde toplanan yaklaşık 2 bin kişi, sivil toplum örgütlerinin destek verdiği eylemde halaylar ve sloganlarla Tekel işçisine destek verdi. Protestocular, kısa bir yürüyüşün ardından Kışlayan meydanında basın açıklaması yaptı.

Sendikalar adına basın açıklaması yapan TÜRK-İŞ Antalya İl Temsilcisi Mehmet Ustali, 50 gündür devam eden Tekel işçilerinin mücadelesinin artık sadece tütün işçilerinin mücadelesi olma özelliğini aşarak tüm çalışanların mücadelesi haline geldiğini söyledi. "Tekel işçileri yaşamamı emeği ile sürdüren onurlu kitlelerin vicdanı, onuru ve gözbebeği olmuştur.

İLGİNÇ PANKARTLAR

Davul, zurna eşliğinde halaylar çeken eylemcilerin açtıkları pankartlar da dikkat çekti. Bir ağacın tepesine asılan pankartta Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, 'Peşin satan' olarak karikatürize edildi. Tekel markalı bir sigara paketi '2010 direniş devam ediyor' şeklinde değiştirilirken, paketin altında yer alan uyarı 'Emperyalizm öldürür' olarak yazıldı.

Eylemciler dağılırken DİSK Genel-İş Sendikası'na bağlı bir grup "Oturmayan AKP'li olsun" sloganıyla tüm eylemcileri oturma eylemine çağırdı. Oturma eylemine destek verenler, "Başbakan Başbakan baksana, 4-C, 4-C alsana" şeklinde şarkı söylerek hükümeti protesto etti. Diğer ilginç pankartlar:

„Hani din kardeşiydik, niye siz villada biz sokaktayız?“, „Silkele Türk-İş düşecekler“, „Gün gelecek devran dönecek, AKP halka hesap verecek“, „Tekel işçisi direnişin simgesi“, „Limanlar vatandır, Özelleştirmeye hayır“, „Taşeronlaşmaya itfaiyeden hayır“, „Kahrolsun ücretli kölelik düzeni“, „İtfaiyede yatmadık vatandaş satmadık“, „One minute Tayyip, Tekel işçisine reva gördüğün 4/C yasası çok ayıp, bir daha da Ankara'ya gelmem“, „Yangında can kayıpları artacak, sorumluluk Kadir Topbaş'ın olacak“

TEKEL İŞÇİLERİNE TRAKYA'DAN DESTEK

Trakya'nın üç ilinde Tekel işçilerine destek vermek için sendikalar basın açıklaması yaptı. Edirne, Tekirdağ ve Kırklareli'nde eyleme destek vermek için işe gitmeyenler kurum yetkilileri tarafından saptandı.

Türk- İş, Hak- İş, DİSK, Memur- Sen, Türkiye Kamu- Sen ve KESK'in, Tekel işçileriyle dayanışma amacıyla 'çalışmama hakkını kullanma' eylemine Edirne, Kırklareli, Tekirdağ'dan destek geldi. Edirne'deki Atatürk Anıtı önünde toplanan yaklaşık 400 kişi ellerindeki dövizlerle

KAPAK KONUSU

‘Tekel işçisi direnişin simgesi’, ‘Zafer direnen emekçinin olacak’ sloganları attı. Daha sonra grup Saraçlar Caddesi’nde basın açıklaması yaptıktan sonra olaysız şekilde dağıldı. Kırklareli’nde Öğretmenevi önünde toplanan sendika üyesi yaklaşık 150 kişi sloganlar atarak Karahomur Caddesi üzerinden Dingiloğlu Parkı’na geldi. İşçilere destek verdiklerini söyleyen grup, yapılan basın açıklamasından sonra olaysız dağıldı. Tekirdağ Şehirlerarası Otobüs Terminali’nin önünde toplanan çeşitli sendikalara üye yaklaşık 300 kişi, 1 kilometre yürüterek Tuğlalı Park’a geldi. Burada taşıdıkları dövizleri sallayan ve işçilere destek veren sloganlar atan grup yapılan basın açıklamasının ardından olaysız şekilde dağıldı.

VAN’DA BASIN AÇIKLAMASI VE OTURMA EYLEMİ

Van’da Kamu Emekçileri Sendikası (KESK) TEKEL işçilerine destek amacıyla oturma eylemi yaparak basın açıklaması düzenledi. AKP iktidarının kamu emekçilerine yönelik kuşatmasının bitmesi gerektiğini söyleyen KESK Dönem Sözcüsü Ali Hikmet Uslu “AKP Hükümeti karlı fabrikaları kamu işletmelerini yok pahasına sermayeye aktarıırken bu işletmeleri karlı hale getiren emekçileri yok sayıp sokağa atmaktadır. Bunun son somut örneği TEKEL işçilerinin durumudur” dedi.

Sanat Sokağı’ndaki oturma eylemi ve basın açıklamasına KESK Dönem Sözcüsü Ali Hikmet Uslu, Eğitim-Sen Van Şube Başkanı Lezgin Botan, KESK yöneticileri ile birlikte yaklaşık 100 kişi katıldı. Eyleme katılan göstericiler dövizler taşıyarak “Direne direne kazanacağız, TEKEL işçileri yalnız değildir” sloganları attı. Yapılan basın açıklamasının ardından kalabalık TEKEL işçilerine destek amacıyla 5 dakikalık oturma eylemi yaptı. Eylemciler daha sonra olaysız dağıldı.

BİTLİS’TE TEKEL İŞÇİLERİNE TAKSİCİ DESTEĞİ

Bitlis’te ise TEKEL işçilerine taksiciler destek verdi. Bir günlük grev yapan taksiciler işe çıkmayarak duraklarının camlarına astıkları dövizlerle hükümetin uygulamasını protesto etti. Taksici Reşat Kitapçı, “Bugün gelen hiç bir telefona cevap vermiyoruz. Bir günlük eylemle TEKEL işçilerine destek vereceğiz. İnşallah sorun en kısa sürede çözülür” dedi.

HAKKARİ’DE HALAYLI DESTEK

Hakkari’de de TEKEL işçilerine KESK’e bağlı sendikalara mensup işçiler sabah mesaisiyle birlikte işe gitmeyerek destek verdi. Bulvar Caddesi üzerinde bulunan KESK Şubeler Platformu binası önünde toplanan sendika üyeleri, kar yağışı altında ellerindeki Kürtçe ve Türkçe pankartlarla slogan atarak belediye binası önüne kadar yürüdü.

Belediye önündeki Sendikaların bir günlük iş bırakma grevine, BDP’li Hakkari Belediye Başkanı Fadıl Bedirhanoglu, BDP Hakkari il Başkanı M. Sıddık Akış, ile bazı sivil toplum örgütü temsilcileri de destek verdi. 300’e yakın işçi ve memur, ellerindeki pankartlarla Kürtçe müzik eşliğinde kar altında halaylar çekerek, hükümetin TEKEL işçilerine yönelik tavrını protesto etti. Daha sonra yapılan basın açıklamasının ardından eylemciler olaysız bir şekilde dağıldı.

Bu arada, Tekgıda-İş Sendikasının üyesi olduğu Uluslararası Gıda, Tarım ve Turizm İşçileri Sendikası (IUF) ile başlattığı “Tekel İşçilerine Destek Kampanyası”nın uluslararası alanda duyulmasıyla dünyanın farklı noktalarındaki sendika ve kuruluşlardan destek mesajları gelmeye başladı. Sendikaya şu ana kadar 93 ülkedeki sendika ve kuruluşlardan 2 bin 730 destek mesajı ulaştı.

Destek mesajlarının geldiği ülkeler, dünyanın dört bir yanına dağılıyor. Bu ülkeler arasında Almanya, Amerika, Arjantin, Arnavutluk, Benin, Bosna Hersek, Burunei Sultanlığı, Cezayir, Endonezya, Ermenistan, Fransa, Hindistan, Hong Kong, İran, Jamaika, Kore, Malezya, Meksika, Nijerya, Nikaragua, Pakistan, Rusya, Ruanda, Suriye, Şili, Tayland, Venezuela, Yeni Zelanda ve Japonya bulunuyor.

TEKEL işçilerini kızdıran açıklama

Bakan Şimşek: ‘Eğer bir hata varsa o da merhametli olmamızdan kaynaklanıyor.’ Devlet Bakanı Yazıcıoğlu ise, “Bu eylemlere şeytan karıştı, bölücüler karıştı!” diyebildi. Oysa, TEKEL İşçileri eşine az rastlanır bir dayanışmayla “ülkenin birleştireni oldular”. Yurdun dört bir yanından gelen emekçiler Türk, Kürt, Çerkez, Laz... demeden el ele omuz omuza direniyorlar.

„Açılımların“ böldüğü milletimizin birleştireni oldular.

Türkiye’nin emekçileri „İş Açılımı“, „Aş Açılımı“ bekliyor. Samsunlusu da, Adıyamanlısı da, İzmirli de, Muşlusu da „ölmek var dönmek yok“ diye yollara düşüyor. Koluna girdiği arkadaşının Türk mü, yoksa Kürt mü olduğunu düşünmeden, iktidarın zulmüne başkaldırdı. Kimse kimseye dinini, mezhebini, türbanını, etnik kimliğini sormadı. Hak arama savaşımında emekçilerin birliği bölücülüğü alt etti.

Onlar sadece emekçi sınıfının haklarını savunmuyorlar, aynı zamanda da AKP hükümetinin insafsız politikalarına karşı Türkiye’nin savunulması savaşımı da veriyorlar.

--

ATATÜRK KÜLTÜR MERKEZİNDE ENSTRÜMAN KURSLARI

Avusturya Atatürkçü Düşünce Derneği bünyesinde başlatılan BAĞLAMA, GİTAR ve FLÜT kurslarına kayıtlar devam etmektedir. Kurs kaydınızı AKM, Antonsplatz 28, A-1100 Wien adresinden yapabilir ve (+43) 1 208 96 63 numaralı telefonumuzdan bilgi alabilirsiniz.

MAKALE

Amerikan Rüyası

Savcı Cihaner'i apar topar aldılar, adliye bastılar, evini aradılar.

Günlerdir gelişen olaylar zinciri neticesinde 'devlet krizi' bile çıktı.

Konuyu ve gelişmeleri az çok herkes bildiği için bu kısımlara çok girmeyeceğim.

Peki asıl neden neydi?

Gerçekten başsavcı bir cemaat yapılanması hakkında yürüttüğü araştırma nedeniyle mi cezalandırılıyordu?

Hayır, gerçekler şunlar:

- * AKP, olayın cemaat üzerine giden bir başsavcının kendileri tarafından cezalandırılmış görüntüsünden memnun.
- * AKP, olayın Ergenekon davası vb. konularla ilişkilendirilmesinden ve siyasi bir olaya dönüşmesinden memnun. Bu sayede konunun aslı hiç araştırılmıyor, çünkü tribünler dolu, herkes maça odaklanmış durumda.
- * AKP, olayın bir yüksek yargı çatışmasına dönüşmesinden memnun. Çünkü AKP-Asker, AKP-Yargı, AKP-AdınıSenSöyle tartışmalarının hepsinde mağdur, mazlum rolünü kimselere kaptırmıyor. Bu süreçlerde basın yoluyla sürekli kurumlar yıpratılıyor.

Olayın gerçek sebebi ne olabilir?

Erzincan altın, gümüş ve diğer değerli metal varlıkları açısından çok zengin bir bölge. Sadece altın rezervinin ilk yapılan çalışmalarda bugünkü değerle 3milyar dolar (yaklaşık 80 ton) olduğu söyleniyor. Bu rakam uzmanlara göre ancak deve de kulak.

Erzincan'ın İliç ilçesinde altın madeni ruhsatı alan şirket tahmin edin kim?

Sürpriz yok: Çalık Maden.

Hani Holding'inin genel müdürü var ya, Başbakan'ın damadı. İşte o şirket.

Ortağı kim?

Sürpriz yok: Anatolia Minerals.

İsmi Anatolia Minerals ama bir Kanada şirketi. İlginç değil mi? Kanada şirketinin adı Anadolu Madencilik.

Ortakları kim dersek yine

sürpriz yok: Ahmet Çalık. Artık Türkiye'de her taşın altında aynı ismi görmek mümkün.

Çalık Holding'in maden konusundaki stratejik ortağı Ahmet Çalık'ın da member of board'da olduğu AMDL grubu. AMDL'nin açılımı Anatolian Minerals Development Limited.

Kim bu AMDL diye sorarsak karşımıza yine sürpriz olmayan bir global şirket çıkıyor: Rio Tinto.

Rio Tinto ismi yabancı değil, dünyada daha çok çevre katili olarak anılıyor. Kısaca Rio Tinto, 200 milyar dolarlık bir şirket, yaklaşık yarısının sahibi UK asıllı.

Ayrıca geçtiğimiz yıl Çin'de bu şirketin 5 yetkilisi fesat ve casusluk suçlamasıyla (corruption and espionage) tutuklandı.

Rio Tinto'nun büyük hissedarı Rothschild ailesi. İşte bu da hiç sürpriz değil.

Rothschild ailesi 16. yüzyıldan beri avrupanın en köklü ailelerinden biri. Bankacılık ve finans piyasasında neredeyse her büyük şirketin ardında bu aileden biri var. Pek tabii ki Rothschild ailesi Musevi kökenli.

AMERİKAN RÜYASI

ABD'li şirket, Erzincan'ın İliç ilçesine bağlı Çöpler köyünde altın buldu. Bergama'daki gibi bir tepki almak istemeyen şirket, köyün ileri gelenlerini kabileler halinde ABD turuna çıkardı. Gidenler ikna olup dönüyor

İki büyük dünya savaşını da bu ailenin çıkardığı söyleniyor. Şaka gibi ama gerçek.

Bu aile son 250 yıldır dünyanın en güçlü odağı, şu anki servetleri 10 trilyon dolar civarında, yön verdikleri para büyüklüğü ise bunun en az iki katı. HSBC Bank, J.P.Morgan-Chase, De Beers, Rio Tinto, Aviva, Citigroup, Exxon-Mobil, Chevron...

Un Rothschild qui n'est pas riche, pas juif, pas philanthrope, pas banquier, pas travailleur et qui ne mène pas un certain train de vie, n'est pas un véritable Rothschild. (Edmond de Rothschild)

Bir Rothschild; zengin, musevi, banker ve hayata yön veren bir işadamı değilse, gerçek bir Rothschild değildir. (Edmond de Rothschild)

Yani bizim savcı yaş tahtaya basmış.

Savcının Çöpler köyündeki Çalık ve Anatolia Minerals ortaklığına ait Çukurdere Madencilik Şirketi konusunda yaptığı araştırmalar konuyu buralara getirdi.

Anlayacağınız bizim savcının tek suçu Erzincan'da görev yapıyor olması.

--

Kaynak: www.mesajhaber.com

Prof. Dr. Ata Atun

Anlaşma Yakın Mı?

Genel Sekreter Ban'ın Kıbrıs ziyareti Rumlar için bir düş kırıklığı oldu.

Zaten hiçte istemiyorlardı gelmesini.

Her gelen yabancı adadaki gerçek durumu görünce ve de özellikle kuzeye geçip Türklerle görüşünce, Rumların yıllarca söylediklerinin doğru olmadığını ve duyduklarının da kaşarlanmış bir yalan olduğunu anlıyor hemen.

Bu nedenle de her gelen yabancı diplomatın kuzeye geçmemesi ve Türk liderlerle görüşmemesi için her tür yolu deniyorlar.

Bu sefer de Genel Sekreter Ban'ın Lokmacı Barikatını geçip Cumhurbaşkanı Talat'ı sarayında ziyaret etmesi Rumların hiçte hoşuna gitmedi. Üstelik Talat'ın Ban'ı kabulü sırasında yaptığı konuşma da bunun üzerine tuz biber ekti.

Durup dururken Kıbrıslı Türklerin "Adam Yerine Konulmaları", Talat'ın resmi kabul konuşmasında "Kıbrıslı Türklerin yarım asır önce başlayan çatışmalar sebebiyle acı çekmekte olduklarını ve 1960'da Kıbrıs Cumhuriyeti'nin kurulmasından üç yıl sonra zorla hükümetten kovulduklarını" dile getirmesi Rumları çılgına çevirmeye yetiverdi.

Kıbrıslı Türkleri dünyadan soyutlamaya çalışan ve adadaki bölünmenin suçunu hep Türklerin üstüne yıkmaya çalışan Rum siyasiler, duymak istemedikleri konular dile getirilince çözümü Ban'ın davetini boykot etmekte buldular ve Pazartesi akşamı Ledra Palas'ta Ban onuruna düzenlenen resepsiyona katılmadılar. Ve de biz, hala daha geçmişten ders almayan ve ırkçılıktan kurtulamamış bu adamlarla "Ortak Devlet" kurmak için canımızı yiyoruz, çabalar harcıyoruz.

BM Genel Sekreteri adamıza geldi, liderlerle görüştü ve gülücükler dağıtarak gitti. Yıllardır müzakereleri sürdüren, aynı yola baş koyduklarını söyleyen ve adanın birleşmesi için tarihi şans olduklarını her fırsatta dile getiren Hristofyas ve Talat, Ban giderken yapmaları gereken "Ortak açıklama"da bile anlaşamadılar.

Genelde üçyüz kelimeyi bile geçemeyecek kısalıkta olan "Ortak Açıklama" üzerinde bile anlaşamayan bu liderler, nasıl olup ta İngiliz döneminden itibaren adadaki Türk mülklerini sistematik olarak yağmalayan ve Türklerin adadaki varlığını yok etmek için "Soykırım" da dahil olmak üzere her yolu deneyen bu kişilerin de taraflardan biri olduğu ömürlük "Kıbrıs Konusu"nda bir anlaşmaya varacaklar çok merak ediyorum.

Gerçekte adaya Genel Sekreter'in gelişi ile Mart 2008'den beri sürmekte olan ve anlaşmaya çok yakın olduğu iddia edilen Kıbrıs Müzakerelerinde, tarafların birbirine çok uzak olduğu net bir şekilde ortaya çıktı.

Rum tarafının müzakerelerde hiçbir şey vermek istemediği kesin. Bunu zaman zaman Hristofyas, zaman zaman da Rum siyasi liderler bir vesile ile dile getiriyorlar. Belli ki, Rumlar anlaşmaya varmaktan ziyade, müzakereleri sürdürmek isteyen taraf görüntüsünü vermeye çalışıyorlar. 48 yıldır sürmekte olan müzakerelerde Kıbrıslı Türklere verdikleri hiçbir hak yok. Bütün çabaları da 1974 öncesine dönebilmek, Kıbrıslı Türkleri "Azınlık" statüsüne sokmak, Türkiye'nin garantörlüğünü kaldırabilmek ve Türk askerinin adadan gitmesini sağlamak.

Ondan sonra zaten biz Kıbrıs Türklerini adadan silmeleri çok kolay olacak.

Bütün hayalleri de bu.

Borsa - Endeks - Şirket üçgeni

İMKB, ATX, NYSE, OTC???

Günümüzde dünyanın ve ülkelerin ekonomilerinin durum ve dengesi çeşitli borsa endeksleriyle anlatılır. Sık sık gazete ve haberlerde „Borsa coştı!“ veya „Borsa düştü!“ gibi açıklamaların yanı sıra DAX veya DJ Euro STOXX gibi çeşitli endekslerin günlük kapanış seviyelerini öğreniriz. Peki bu denge birimleri bize ülkemizin ekonomisinin içinde bulunduğu durum hakkında ne gibi bir bilgi vermekte?

Öncelikle kullandığımız bazı terimlere açıklık getirmek gerekir.

Örneğin, borsa nedir? Nasıl işler?

Genel olarak Borsa dediğimiz şey „taşınabilir nitelikte olan ve paraya çevrilmesi ya da parayla ifade edilmesi mümkün olan kıymetli kağıtların, yani menkul kıymetlerin ticaretinin yapıldığı kurumsal piyasadır.“ Bu piyasada satıcı ve alıcı buluşur ve böylece taşınmaz değerlerin fiyatları arz ve talep sayesinde saptanır. Borsanın kurumsal bir piyasa olmasının nedeni ise, kendine özgü kurallarının ve standartlarının olmasıdır. Bunun yanı sıra tezgah üstü (OTC = over the counter) dediğimiz piyasalar vardır. Bu ortamda alıcı ve satıcılar kendi aralarında, bir borsanın belirleyici kural ve tüzüklerine uyma zorunluluğu duymadan, işlem yaparlar.

Borsalarda neyin ticareti yapılır?

Borsa, hisse senetlerinin, bono ve tahvillerin yanı sıra, başka tür emtiaların (ticari malların) ve enstrümanların da ticaretinin yapıldığı yerdir. Döviz ticareti için döviz borsaları (Forex), ticari mal ticareti için emtiya borsaları (commodity exchange) ve türev araçlar için VOB (Vadeli Opsiyon Borsası) vardır.

Borsanın amacı nedir?

- 1- Halka açılarak şirketlere ve böylece ekonomiye kaynak sağlayabilmek.
- 2- Tasarruf sahipleri için güvenilir ve şeffaf bir yatırım olanağı sağlayabilmek.
- 3-Sermaye piyasasında alıp-satmak isteyenlerin buluşabileceği bir ortam yaratmak.

Örnek vermek gerekirse, ortalama 12,3 trilyon ABD doları işlem hacmi olan dünyanın en büyük borsası NYSE’te (New York Stock Exchange) 31 Aralık 2008 itibarı ile 8.500 şirket işlem görmektedir (www.nyse.com). Buna karşılık, Wiener Börse’de aynı dönemde 116 şirket işlem görmektedir ve ortalama işlem hacmi 53 milyar ABD doları (www.wienerboerse.at). İMKB’de (İstanbul Menkul Kıymetler Borsası) ise aynı dönemde 317 şirket işlem görmektedir, yıllık işlem hacmi ise 261 milyar ABD doları. (İMKB – 2008 faaliyet raporu – www.imkb.gov.tr).

Gelelim borsa endekslerinin bizlere bu kriz günlerinde neler anlatmak istediğine. Dow Jones Industrial Average (DJIV), ATX ve İMKB Ulusal 100 Endeksi gibi endeksler borsada işlem gören belli başlı şirketlerden oluşturulan sepetlerdir. Bunlar şirketlerin bütünsel ve sektörel bazda performanslarının ölçülmesi amacıyla oluşturulmuştur. Bu sepetlerin içinde DJIV’de olduğu gibi ABD’nin en büyük 30 şirketinin hisse senetleri olabilir veya ATX’de (Austrian Traded Index) olduğu gibi Avusturya Borsası’nda işlem gören ve likiditesi en yüksek olan 20 şirket ya da İMKB Ulusal 100 Endeksi’nde olduğu gibi ulusal Pazar’da işlem gören şirketlerin arasından, İMKB tarafından belirlenen koşullara göre sıralanan ilk 100 hisse senedinden oluşabilir.

Bu tür endekslerin içinde yer alan ve endeksin bağlı olduğu borsada işlem gören her şirketin bir piyasa değeri bulunmaktadır. Borsada fiyatlar sürekli olarak hareket halindedir. Bu dalgalanmalar aslında bir şirketin, herkesin kafasındaki değerinin ve herkesin gelecekle ilgili öngörülerinin farklı olmasından kaynaklanır. Hisse fiyatlarını etkileyen faktörleri ikiye ayırabiliriz. Birincisi ekonomi, politika ve dünyadaki diğer gelişmeler nedeniyle şirketin fiyatı üzerinde etkili olan genel faktörlerdir. İkincisi ise şirketle ilgili faktörlerdir. Örneğin şirketin genel durumu, yönetimi, faaliyetleri ve pazar payı gibi.

Borsa endeksleri, hisselerdeki fiyat hareketlerinden yola çıkılarak borsanın genel trendlerinin belirlenmesinde kullanılır. Ancak endekslerin oluşmasında etkili olan faktörler çok hassas olduğu için, gün içerisinde yaşanan ekonomik ve politik gelişmeler nedeniyle çok sık yön değiştirebilmektedirler. Özellikle şirketin değerini etkileyen gelişmeler şirketin değerini ve devamında şirketin içinde bulunduğu endeksi de etkilemektedir. Böylece borsanın genel trendi de değişmektedir.

Eylül 2008’de ABD’nin en büyük ve en köklü yatırım şirketlerinden biri olan Lehman Brothers şirketinin iflası ile başlayan küresel krizde yukarıda bahsettiğimiz üç endeksin gelişimi şöyle olmuştur:

DJIV krizden önce 30 Eylül 2008’de 10.850 seviyesinden Aralık 2008’de 8.776’ya düştü ve Mart 2009’da düşüşünü 7.608’e kadar devam ettirdi. 30 Eylül 2009’da ise 9.712 seviyesine çıkmayı başardı. ATX ise Eylül 2008’de 2.767 seviyesinde iken krizden dolayı aralık 2008’de 1.750’ye ve Mart 2009 itibarı ile 1.696’ya düşüp 30 Eylül 2009’a kadar tekrar 2.637’ye çıktı. İMKB Ulusal 100 Endeksi ise Eylül 2008’de 36.051 seviyesinde idi. Aralık 2008’de 26.864’e ve Mart 2008’de 25.764 seviyesine kadar geriledi. Eylül 2009’da ise 47.910 seviyesine kadar yükseldi.

Görüldüğü gibi endekslerdeki hareketlenmeler gerçek anlamda ekonomiye bir ayna tutmuş oluyor. Ne yazık ki bu dalgalanmalar her zaman ekonomide ve dünyada yaşanan gerçek iniş çıkışlarla doğrudan bağlantılı olmuyor. Çoğu zaman dalgalanma ve hareketlenmeler piyasanın ve dolayısı ile insanların gelecekle ilgili öngörü ve umutlarıyla bağlantılı oluyor. Bu işin biraz fal bakmaya benzediği söylenebilir veya halk ağzıyla kumara da benzetilebilir. Fakat gerçek olan şu ki bu işi ciddi bir şekilde yapmak için iyi bilmek gerekir. Aksi taktirde gerçekten biraz kumar oynamaya benzer ve çok fazla risk içerir. Borsa’da gerçek anlamda bilirkişi olarak çalışmak için şirketi ve içinde bulunduğu piyasayı, siyasi ve ekonomik gelişmeleri yakından izlemek gerekir. Şirketler üzerinde etkili olan bu karmaşık etkileşim zincirinin sadece bu şekilde yorumlanması olasıdır.

Süreyya Ateş-Genç

Geduldsprobe auf dem Arbeitsweg

Neuer Fahrplan, Bahnhofsbau: Auf die PendlerInnen rollen neue Belastungen zu. Mehr Pünktlichkeit, besseren Service und klare Infos fordert die AK.

Geübte Pendler und Pendlerinnen trinken morgens weniger Kaffee, weil sie wissen, dass im Zug die WCs entweder gesperrt oder besetzt sind. Geübte Pendler und Pendlerinnen kennen die Fahrpläne „ihrer“ Züge und Busse und die Ausweichmöglichkeiten auswendig. Aber das hilft ihnen nichts, weil sie Informationen über Zugausfälle oder Verspätungen selten rechtzeitig bekommen. Und geübte Pendler und Pendlerinnen stellen sich und ihre Familien pünktlich zum Fahrplanwechsel der ÖBB darauf ein, dass schon wieder alles anders wird, weil wieder Züge ausfallen.

Baustelle Südbahnhof

So zum Beispiel Elfriede Maierhofer. Die Sprachheilpädagogin pendelt dreimal die Woche vom burgenländischen Nickelsdorf 70 Kilometer nach Wien: Aufstehen um 5.30 Uhr, 50 Minuten mit dem Zug und rund 35 Minuten vom Südbahnhof bis zur Schule. Mit dem Fahrplanwechsel wird der Zug gestrichen, der sie um 13.46 Uhr genau passend zum Abholen der Kinder nach Hause bringt. Dann muss sie ihren gesamten Alltag und den ihrer Familie wieder einmal der Bahn anpassen.

„Ihr“ Bahnhof ist der Südbahnhof. Doch der wird im Zuge des Baus des neuen Hauptbahnhofs ab dem 13. Dezember zum großen Teil abgerissen. Die Fernzüge werden gemeinsam mit vielen Pendlerzügen am Bahnhof Meidling enden. Dort werden dann 100.000 statt 60.000 Fahrgäste täglich ein- und aussteigen.

Vom alten Südbahnhof bleiben nur wenige Gleise entlang des „Provisoriums Ostbahnhof“. Dort werden sich dann morgens noch etwa 5.000 bis 6.000 PendlerInnen drängen. „Schon jetzt sind die Umsteigewege am Südbahnhof wegen erster Absperungen enger und länger geworden. Das heißt für mich: Ich muss noch mehr Zeit einplanen, um pünktlich zu sein“, sagt sie. „Es ist richtig, dass das Schienennetz modernisiert und der Hauptbahnhof gebaut wird. Aber die Berufspendler und -pendlerinnen dürfen jetzt nicht mit den damit verbundenen Schwierigkeiten am Bahngleis stehen gelassen werden“, fordert AK Präsident Herbert Tumpel. Die AK setzt sich deshalb laufend für Verbesserungen in den Provisorien und für bessere Anschlussverbindungen ein.

Wer kann, sollte möglichst die „Nadelöhre“ Meidling oder das Provisorium Ostbahnhof meiden.

Weniger Züge

Gleichzeitig mit dem Abriss des Südbahnhofs tritt der neue Winterfahrplan in Kraft. Der bringt einige Verbesserungen – so wird die Strecke Neusiedl-Eisenstadt-Wulkaprodersdorf künftig 20 Minuten schneller, die S50 wird auf der Westbahn bis Rekawinkel verlängert. Aber auch wieder Zugstreichungen. So werden etwa, bedingt durch die vielen Baustellen, deutlich weniger Schnellbahnzüge durch Wien von Nord nach Süd durchfahren. In Richtung Liesing fährt stündlich eine S-Bahn weniger.

„Wenn der Fahrplan wenigstens eingehalten würde“, meint Johann Reichart aus Neunkirchen. Damit er morgens pünktlich bei Siemens in Wien anfangen kann, verlässt er um 5.30 Uhr sein Haus, fährt er täglich eine Stunde und 40 Minuten und muss dabei viermal umsteigen. „Wenn da ein Zug unpünktlich ist, habe ich bei allen drei Anschlüssen ein Problem“, sagt er. „Vor allem die Infos für die Fahrgäste müssen besser werden“, fordert er. „Oft stehe ich wie blöd am Bahnsteig und weiß nicht, ob mein Zug noch kommt oder nicht.“

Zurück ins Auto

Erhard Steindl hat inzwischen die Nase voll: Er war 33 Jahre lang treuer Bahnkunde auf der Strecke St. Pölten-Wien. Mit den Fahrplanänderun-

Jahren fertig. Solange fahre ich mit dem Auto.“

gen der vergangenen Jahre hat sich seine Fahrtzeit bis zur Firma auf über zwei Stunden pro Strecke verlängert. „Dazu kamen dann noch dauernd Verspätungen. Ich bin frustriert aufs Auto umgestiegen“, sagt er. „Vielleicht wird's besser mit dem neuen Hauptbahnhof, aber der ist ja erst in ein paar

„Die Pendler und Pendlerinnen haben in den vergangenen Jahren viel einstecken müssen. Jetzt muss Schluss sein. Weitere Belastungen gehören aufs Abstellgleis“, so Tumpel. „Die Bahn muss die PendlerInnen als KundInnen ernst nehmen, pünktlicher werden und besser informieren.“

Kundendienst gefragt

Der Projektmanager Michael Wildmann pendelt von Mauerbach in die Gudrunstraße im 15. Bezirk mit Postbus und S-Bahn und steigt dabei dreimal um. Aus der üblichen Stunde Fahrtzeit werden immer öfter 90 Minuten. „Ich weiß auch, dass nicht jede Verspätung vermieden werden kann. Aber wenn man die Fahrgäste besser informieren würde, könnte ich leichter ausweichen und wäre schneller zu Hause“, meint er. „Ich bin ein Dauerkunde, werde aber so nicht behandelt. Ich habe mich schon oft bei der Bahn beschwert und bekomme immer nur die gleiche, vorgefertigte Antwort.“

Tipp Gut vorbereitet auf Fahrplanwechsel und Bahnhofsumbau

Mit dem 13. Dezember müssen sich die Pendler und Pendlerinnen auf Änderungen im Fahrplan einstellen. Gleichzeitig fällt mit dem Abriss des Südbahnhofs ein wichtiger Pendler-Bahnhof in Wien weg. Die Bahnhöfe Meidling und das Provisorium Ostbahnhof übernehmen dann die ankommenden Züge. Dort aber dürfte es dann vor allem zu Stoßzeiten eng werden. So können Sie sich vorbereiten:

PendlerInnen von der Ostbahn können ausweichen und schon an der Station Grillgasse aussteigen oder in Simmering in die U3 wechseln.

Schon im Vorfeld des Fahrplanwechsels können Sie die Änderungen ab dem 13. Dezember im Internet unter www.oebb.at abfragen.

Am 11. Dezember verteilt die AK Wien den neuen auf die Fahrplanänderungen abgestimmten Pendlerfahrplan auf allen wichtigen Pendlerbahnhöfen. Den Pendlerfahrplan der AK Wien können Sie auch bestellen unter der Bestelltelefonnummer 310 00 10 392

Elfriede Maierhofer pendelt dreimal die Woche von Nickelsdorf nach Wien. Mit dem Fahrplanwechsel soll der 13.46-Uhr-Zug gestrichen werden, mit dem sie passend zum Kinder abholen wieder zu Hause ankommt: „Für viele Pendlerinnen, die Teilzeit arbeiten, war das eine wichtige Verbindung. Wir sind Stammkundinnen. Die Bahn sollte auf unsere Bedürfnisse Rücksicht nehmen“

Johann Reichhart fährt täglich von Neunkirchen bis Wien Meidling und muss dabei viermal umsteigen: „Wenn nur ein Zug unpünktlich kommt, passt gar nichts mehr. Wenigstens gut informieren könnte die Bahn“, findet er. Erhard Steindl war 33 Jahre treuer Bahnkunde auf der Strecke St. Pölten-Wien. Doch seit sich seine Fahrtzeit nach Fahrplanstreichungen verdoppelt hatte, ist er aufs Auto umgestiegen. „Vielleicht wird's mit dem neuen Hauptbahnhof besser. Das dauert aber noch Jahre.“

Michael Wildmann ist wie viele Pendler ein „Anschluss-Experte“ für „seine“ Strecke von Mauerbach in den 15. Bezirk. „Wenn ich wüsste, wo es Ausfälle oder Verspätungen gibt, könnte ich gut ausweichen. Aber die Infos gibt es einfach nicht...“

AK Wien

GÖRÜŞÜM - BAŞARILI KİŞİ

“Karanlığa küfretmek yerine, bir mum daha yakma işi bizimkisi!”

Sevilay Ateş: Öncelikle Viyana’ya hoşgeldiniz. İyi ki geldiniz, bize vakit ayırdınız. Konferans ve ardından olan söyleşiden memnun kaldınız mı?

Hulki Cevizoğlu: Avusturya Atatürkçü Düşünce Derneği’nin davetlisi olarak geldik Viyana’ya. Çok mutlu olduk. Dün konferansa ve dernek genel merkezinde de söyleşiye katıldık. Kalabalıklardan mutluyuz. Sorulardan da mutluyuz. Tam benim tarzımda oldu. Sakin geçmedi. Ben de sakinliği işimde sevmeyen bir adamım, bir gazeteciyim. Ne diyebilirim. Mutluyum. Teşekkür ediyorum.

S.A.: Konferans sırasında üzerinde çalıştığınız 6 tane kitaptan bahsettiniz. Konuları neye göre seçiyorsunuz ve ilham kaynağınız nedir?

H.C.: Kitapların konuları birbirlerinden farklı. Konular için bir ilhama gerek yok. Bazı konularda ilhama gerek oluyor tabii ama bu konular siyasi konular olduğu için araştırmaya dayalı konular.

S.A.: İçinden geçtiğimiz bu süreçte ADD gibi sivil toplum kuruluşlarının sizce neye odaklanmaları gerekiyor?

H.C.: Vallahi şimdi buna her türlü yanıtı verebiliriz ama ADD’nin de başkanının da işi çok zor. İçinden geçtiğimiz süreçte bütün umutlar kırılmış, kimsenin, adı ne olursa olsun bir şey yapacak gücü kalmamış gibi bir görüntü var. Bu görüntü değişir mi, gerçekler değişir mi bilmiyoruz. Ama umutsuz olmamayı Atatürk söylemişti bize. Umutsuz olduğumuz dönem Kurtuluş Savaşı öncesiydi, ülkemizin işgal edildiği dönemde. En umutsuz olduğumuz dönemde Mustafa Kemal yaptıklarıyla umutsuz olmamak gerektiğini ve başarıya ulaşmanın mümkün olduğunu gösterdi. Atatürk’ün yolunda giden insanlar olarak ta umutvar olmamız gerektiğini söyleyebiliriz bu konuda. Ama gerçekten çok zor bir dönem. Önceki Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer’in ve daha sonra bazı yetkililerin de söylediği gibi Türkiye kurtuluş ve kuruluştan sonraki en zor dönemi geçiriyor. Neredeyse Kurtuluş Savaşı’ndaki şartlarla Türkiye karşı karşıya.

Silahsız bir işgal söz konusu. Ekonomik işgal neredeyse tamamlanmış gibi. Ama biz resme bakarken umutla bakalım. Böyle bir ortamda insanın aklına şu geliyor: Acaba biz niye çabalıyoruz? Sonuçsuz olacaksa niye çabalıyoruz? Ya da Türkiye bu duruma gelecekte “Biz niye bu Kurtuluş Savaşı’nı yaptık?” diye insanın aklına geliyor. Bazıları Türkiye’nin yeni bir Kurtuluş Savaşı’na ihtiyacı olduğunu, oradan başarıyla geçmesi gerektiğini söylüyorlar. Sonuçta umutsuz olmamalıyız. Mustafa Kemal’i her yönde örnek aldığımız gibi bu konuda da örnek alıp çabalamalıyız. Güneş ufuktan ne zaman doğar diye sormuştum ben de bir kitabımda. Herhalde yakında doğar diye beklemeliyiz ve ummalıyız.

S.A.: Birini mi bekliyoruz peki?

H.C.: Eğer hepimiz birer Atatürk gibi hissederek kendimizi kimseyi bekleme-mize gerek yok. Türkiye kurtarıcı beklerken sonuca ulaşamadı. Biz o ruhu taşıyarak, 1919 ruhuna sahip çıkarak elimizden gelen çabayı göstermeliyiz. Başkasından bir şey beklememek gerektiğini biz son yıllarda çok acı deneyim-lerle öğrenmiş olduk.

S.A.: Bu günlerde güncel olan Ermenistan ile imzalanan protokoller ve “Kürt Açılımı” ile ne hedefleniyor sizce ve bunların arkasında yatan asıl amaç nedir?

H.C.: Kürt Açılımı denen şey PKK ve terör açılımına dönüştü. Türkiye’nin parçalanması için düzenlenen dış destekli bir tezgah olduğu ortaya çıktı. Ama Türkiye’de Cumhurbaşkanı’nın, Başbakan’ın, Genelkurmay Başkanı’nın, istihbaratın ve polisin birlikte seyrettiği ve “Biz bu açılıma destek veriyoruz.” dediği bir ortamda vatandaşların ne yapabileceğini, bu görüşlere kimlerin karşı çıkabileceğini bilmek doğrusu çok zor. Umarız yanlış anlaşılma olmuştur ve Türkiye bu yanlıştan kısa zamanda döner. Türkiye’nin bölünmesi, ayrı bir devlet kurulması gerektiğini söyleyenler var, umarız bunlar düzeler ve herkes aklını başına alır.

S.A.: Peki bu tarz açılımların gündemi oyalamak için olduğunu düşünüyor musunuz?

H.C.: Bu soruna başkan cevap versin.

M.Y.B.: Bu açılımlarla asıl yapılmak istenen halka anlatılmıyor bence. Benim temel görüşüm bu. Zaten bu açılımların da Türkiye’nin özgüçlerinden, kendi

GÖRÜŞÜM - BAŞARILI KİŞİ

kuvvetlerinden, Ankara'dan, meclisten kaynaklanmadığını, dışardaki en sade vatandaş ta biliyor. Bunların dışardan bize dayatılan projeler olduğunu düşünüyorum. Ama bütün medya baskısına rağmen Türk halkı bunun farkına varacaktır ve gereğini yapacaktır diye düşünüyorum.

H.C.: Ben de öyle düşünüyorum. Bazen medya Türkiye'de çok abartılıyor. Buna rağmen medyanın dediğinin tersi yaşanabiliyor. Bunun örnekleri de çok. Örneklerden biri Avrupa Birliği müzakereleri. AKP yandaş ya da karşıtı medya kuruluşları AB yanlısı. Ona rağmen bunlar Türk milletinin beynini tümüyle ele geçiremedi, düşüncelerine egemen olamadı. Büyük bir AB ve ABD karşıtlığı söz konusu Türkiye'de. Medyayı da her zaman çok büyütmemek gerekiyor. O bir bahane oluyor, şu kadar medya bunu yazdı demek. Çalışmayan tembel insanların bahanesi bunlar.

S.A.: ART kanalının kapatılmakla karşı karşıya kaldığı bu günlerde herkesin beğeniyle izlediği Cevizkabuğu programının geleceği nasıl olacak?

H.C.: Cevizkabuğu'nun geleceği Türkiye'nin geleceği gibi. Bizim, aslında şaka gibi bir söz, ama Cevizkabuğu'nun başına gelenler, Türkiye'nin başına gelenleri gösteriyor. Bizim programımızda söylenenler, konuşulanlara izin verilmediği zaman Türkiye'de bir çok ortamda bunlara izin verilmemiş oluyor. Türkiye bu sözleri duymasın isteniyor. Çeşitli sansürler söz konusu oluyor. Bizim daha önce çalıştığımız kanallarda yayınlar kesildi, uydular gitti, görüntü gelirken ses gelmedi veya tam tersi oldu. Ve çalıştığımız kanallardan ayrılmak zorunda kaldık. Şimdi en son bir ART (Avrasya Radyo Televizyon) var. Ondan sonra başka ne olur bilmiyoruz. Hükümete karşı gibi gözükten Aydın Doğan medyası bile bizim sesimize tahammül edemeyen bir medya. Onun için onların ne kadar samimi olduğunu da bilemiyoruz. Daha doğrusu biliyoruz da, bir de bunu söylemeyelim diyoruz, herkesin bildiği bir şey. Ben emekli olmuş bir insanım. Yıllar önce sigorta emeklisi oldum. Onunla geçinebiliriz biz. Ben emekli bir gazeteci olarak kitaplarımı yazabilirim, onlarla uğraşabilirim. Popüler Bilim diye bir dergi çıkarıyorum 16 yıldır. Onunla uğraşabilirim. Yapacak çok işim var aslında Cevizkabuğu'nun dışında da. Ama hepsinden de elimi çekip bir köşede Bodrum'da, Antalya'da deniz kenarında emeklilik yaşamımı sürdürebilirim. Peki niye mücadele ediyorum?

Bu bir inanç ve ilke sorunu. İnsanın içinde, genlerinde olduğu zaman kimse bunu durduramıyor. Goethe'nin bir sözü var "Zamanı gelmiş bir düşünce kadar kuvvetli bir silah yoktur!" diyor. Bizim de düşüncelerimiz sınır tanımıyor, yani yasalara uygun, demokrasi için dile getirdiğimiz düşüncelerimiz yerini bulması gerekir diye düşünüyorum. O yüzden çabalyoruz. Cevizkabuğu olmasa da ben şahsım adına bir şey kaybetmem. Ama bizim yaptığımız bir bilinçlendirme görevi. Karanlığa küfretmek yerine bir mum daha yakma işi bizimkisi. Umarım bu ışıklar giderek artar. Türkiye'nin giderek karanlığa gömüldüğü bir ortamda tek tek de olsa bu ışıklar artar diye umuyorum. Size de Viyana'da başarılar diliyorum.

S.A.: Atatürk'ü bir kelimeyle, veya bir cümleyle kısaca özetlemeniz gerekirse, bu nasıl olurdu? Size Atatürk ne ifade ediyor?

H.C.: Çok şey ifade ediyor. Bir cümleyle ifade ederim, o zaman diğer cümleler niye söylenmedi diye eleştirilebilir. Atatürk olağanüstü bir Türk! Zaten "Benim en büyük vasfım Türk olarak doğmaktır!" diye bir sözü var. Olağanüstü bir Türk derken dehasını kastediyorum. Atatürk'ü okudukça, anladıkça, yaşıyoruz ve bilgimiz arttıkça tekrar tekrar okuyunca Atatürk'ü, gerçekten yaptıklarının olağanüstü olduğunu görüyoruz. Sade sıradan bir vatandaşın, bir insanın, bir askerin, bir devlet adamının yapacağı işler değil. Olağanüstü öngörülleri hep gerçek olmuş. Önlemlerini almış. Bunlar da biraz bilgiyle olacak şeyler değil. Yani Allah onu öyle yaratmış. Olağanüstü öngörüsü, dehasıyla tehlikeleri görmüş ve kurduğu Cumhuriyet'te de bunları uygulamaya çalışmış. Bütün güçlülere karşı kendi kurduğu mecliste bile kendisinin milletvekili olmaması için yasa çıkarmış. Yaşadığı dönemde de en yakınlarından ihanete uğramış bir insan. Bütün bunlara rağmen yılmamış, hakkında idam kararları verilmiş, suikastler olmuş, toplum zamanında yeterince anlayamamış onları. Bugün bile anlamasın diye çalışılıyor. Para yok, silah yok, hiç bir olanak yokken Atatürk imkansız olanı başarmış. O yüzden baştaki cümlemin tekrar edeyim, Atatürk olağanüstü bir Türk!

--

„Die Barbaren“

Laut Statistik Österreich haben 17,5% der in Österreich lebenden Menschen einen Migrationshintergrund; in Wien sind es sogar 35,4% per Ende 2008. Mit ungefähr 200.000 in Österreich lebenden Menschen stellt die türkisch stämmige Bevölkerungsgruppe die zweitgrößte Zuwanderergruppe nach Ex-Jugoslawien dar. Fragt man nun den Mann auf der Straße, was er denn über die Türken wisse, bemerkt man, dass dieser sich sehr wohl dessen bewusst ist, dass diese Gruppe eine nicht zu vernachlässigende Größe aufweist, doch sehr viel mehr als die Türkenbelagerung, den Kaffee, das Kipferl und vielleicht die Magic Life Clubs ist meistens nicht zu erwarten. Woher kommt denn nun diese Unwissenheit? Ist es Ignoranz oder einfach Desinteresse? Es ist bemerkenswert, dass im Geschichtsunterricht in Österreich dem Thema „Türken“ bzw. „Osmanen“ höchstens zwei A4 Seiten zur Verfügung gestellt werden. Die Osmanen haben über 6 Jahrhunderte das Weltgeschehen entscheidend mit beeinflusst. Alleine von der Dauer des Bestehens aus gemessen, ist es vergleichbar mit dem Römischen Reich. Es ist wohl nicht notwendig über die durchaus üppige Präsenz des zweiten Themas im Österreichischen Unterricht zu berichten. Leider kommt noch hinzu dass, man sich in diesen zwei A4 Seiten meistens nur den zwei Türkenbelagerungen durch die „Barbaren“ und dem Kaffee, den sie in Wien vergessen haben, widmet. Also ist es nicht weiter erstaunlich, dass das Wissen des Mannes auf der Strasse nur bis zu diesen „harten Fakten“ gelangt. Kombiniert mit Hassparolen von Politikern der Gegenwart, die nicht nur die „Türken“ sondern auch deren Religion, den Islam, als Material für Ihre Wahlkampagnen verwenden, werden Vorurteile, Ängste und Ignoranz weiter geschürt.

Cogito ergo sum – Ich denke also bin ich! Bevor man sich eine Meinung bildet, sollte man sich zuerst Wissen aneignen. Bildung ist der Schlüssel zu den meisten, von Menschen geschaffenen, Problemen.

Die Türken stammen ursprünglich aus den Steppen in Zentralasien. Die Gesamtheit der Angehörigen der Türkvolker wird heute auf ca. 150 Millionen Menschen geschätzt. Auf der Welt werden 4000 Sprachen gesprochen. Türkisch ist an der siebenten Stelle der am meisten gesprochenen Sprachen der Welt. Die Geschichte der Türken beginnt nicht mit den Osmanen. Geschichtliche Quellen beweisen, dass die Türken zu den ältesten Völkern auf der Erde gehören. Das Auftreten der ersten türkischen Stämme und die Gründung des ersten türkischen Reiches im 4. und 5. Jahrhundert vor Christus beweist, dass das türkische Volk seit 2500 Jahren in der Geschichte präsent ist. Seit der frühen Geschichte bis heute ins 21. Jahrhundert wurden viele türkische Imperien gegründet. Das sogenannte erste türkische Reich wurde im 4. Jahrhundert v. Chr. von den Skythen gegründet. Der letzte türkische Staat, der gegründet wurde, ist die Türkische Republik Nordzypern.

Bevor die Türken den Islam als Religion anerkannten, bekannten sie sich zum Schamanismus. Dieser Religion zufolge galten der Himmel und die Sonne (die Quellen des Lebens), als Frau, die Erde und der Mond als der Mann. Verschiedene Gottheiten wurden von Frauen verkörpert. Ziya Gökalp, einer der bedeutendsten türkischen Schriftsteller des 20. Jahrhunderts zufolge, waren die Türken in allen Phasen ihrer Geschichte stets demokratisch in Bezug auf die Verhältnisse zwischen Mann und Frau. Durch den Einfluss des Schamanismus hatte die Frau einen wichtigen Stellenwert. Die beiden Geschlechter waren einander gleichgestellt und konnten somit Befugnisse und Entscheidungen nur zusammen ausführen.

Anfangs traten die Türken dem Islam nur vereinzelt bei. Ab dem 7. Jahrhundert jedoch ging die Zahl der türkischen Muslime drastisch in die Höhe. Als die Osmanen mehr und mehr in den Einfluss der Araber, Perser und der Byzantiner kamen, nahm der Status der türkischen Frau immer mehr und mehr ab. Nachdem die Türken zum Islam übergetreten waren, wurden auch automatische viele Traditionen und Ansichten der Araber und Perser mit übernommen. Eines dieser Einflüsse war es, dass Frauen und Männer nicht gleichberechtigt waren. Zu dieser Zeit sah man in diesem Kulturkreis Frauen als minderwertig gegenüber den Männern an. Diese Ansichten hatten zur Folge, dass die türkische Frau, die in ihrer Geschichte durchwegs einen hohen gesellschaftlichen Stellenwert hatte, nun einen Großteil ihrer Rechte und ihres Ansehens verlor. Der Grund für diesen Rückgang des Status der Frau ist aber nicht im Islam begründet. Vielmehr wurde dieser falsch interpretiert und umgesetzt.

Aufgrund der zahlreichen Reformen des türkischen Staatsgründers Mustafa Kemal ATATÜRK wurde der türkischen Frau wieder neue Rechte gewährt. Im Zuge der neuen bürgerlichen Gesetzgebung wurde die Frau endgültig dem Mann gleichgestellt. Somit wurde es den Frauen ermöglicht in den öffentlichen Dienst zu treten. Weiters wurde ihnen das aktive und passive Wahlrecht zuerkannt. Die von Mustafa Kemal ATATÜRK eingeleiteten Schritte zur Frauenemanzipation, die in einer Neuordnung des ehelichen Scheidungsrechts, in dem Verbot der Doppelehe, in der Förderung einer höheren Schulbildung und Universitätszugang auch für Mädchen und Frauen zum Ausdruck kam, führten zu einer vollkommenen Umwälzung gesellschaftlicher Strukturen.

Ohne Zweifel ist und war Mustafa Kemal ATATÜRK ein Vorbild für Völker und Nationen, die um ihre Freiheit und Unabhängigkeit kämpfen. Gleichmaßen sollte ATATÜRK auch als Vorbild im Kampf um die Gleichberechtigung der Frau angesehen werden. In der Menschheitsgeschichte gab es keinen Politiker, der sich so vehement für die Rechte der Frauen einsetzte wie er.

Süreyya Ateş-Genç

Avusturya Atatürkçü Düşünce Derneği Kurs Faaliyetleri

Avusturya Atatürkçü Düşünce Derneği'nden eğitime destek.
Okullarındaki derslerinde zorlanan çocuklar için
Avusturya-ADD bünyesinde ve
okullarda şu an çalışan ya da emekli öğretmenler
eşliğinde çocuklarımıza destek dersleri verilmektedir.

Türkçe Kursu (7 ile 14 yaş)
Her Cumartesi saat 11:00-13:00

Almanca, İngilizce, Matematik
yardım dersleri (7-14 yaş)
Her Çarşamba saat 14:00-16:00
Her Cuma saat 14:00-16:00

Bayanlara okuma yazma kursu
Her Cumartesi saat 14:00-16:00

Tiyatro Kursu (10-14 yaş)
Her Cumartesi saat 13:00-15:00

Yer: AKM, Antonsplatz 28 A-1100 Wien

Avusturya Atatürkçü Düşünce Derneği

Antonsplatz 28, A-1100 Wien

Tel.: (0043) 1 208 96 63

buro@aturk.at, www.ataturk.at ZVR-Zahl: 484608155

Verein zur Förderung des Gedankenguts ATATÜRKs in Österreich

Ermeni Yalanı

Mehmet Perinçek

Sonuçlar

Ermeni meselesi ve buna bağlı olarak Ermeni soykırımı iddiaları, son dönemde Türkiye ve dünya kamuoyunu belki de en fazla meşgul eden konuların başında geliyor. 1915-23 yılları arasında yaşanan olayların en önemli tanıkları ise, Türk ve Ermeni tarafları yanında, Çarlık Rusyası ve Sovyet Rusya'dır. Bu nedenle Rusya devlet arşivleri, Ermeni meselesinde gerçeklerin saptanmasında önemli rol oynayacak belgelere sahiptir.

Rus devlet arşivlerinin önemi

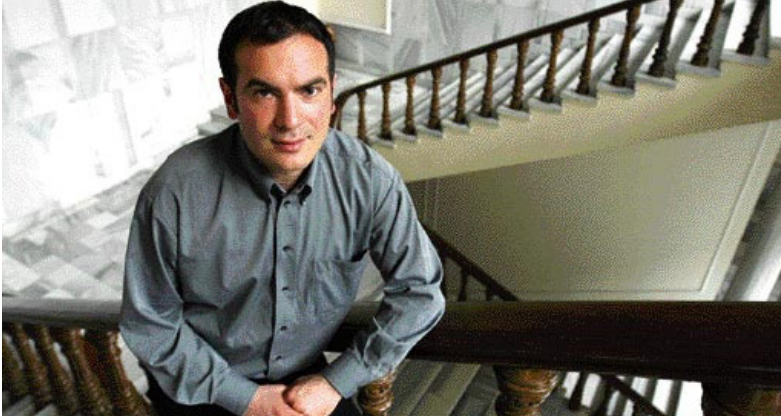
Birincisi, Çarlık Rusyası, 19. yüzyıl ortalarından 1917 yılında yıkılana kadar Ermeni meselesinin taraf olarak içindedir. Rusya, Osmanlı Devleti'ni paylaşma savaşı yürüten büyük devletlerden biri olarak, 1915 tehcirinin öncesi ve sonrasını ayrıntılarıyla kayda geçirmiştir.

İkincisi, Kurtuluş Savaşımız yıllarında Sovyet Rusya, Anadolu'da kurulan Devrimci Türkiye ile aynı cephede savaşmıştır. İngiltere'nin Kafkas seddine karşı Türkiye'nin Doğu Cephesi ile Sovyet Rusya'nın Kafkasardı Cephesi birleşmiştir. Bu dönemde Sovyet arşivleri yine birinci elden kaynaktır.

Üçüncü olarak ise Rusya'nın Taşnakları kullanması nedeniyle Taşnak belgelerinin önemli bir kısmı Çarlık arşivlerinde bulunmaktadır. Sovyet arşivlerinde ise Sovyet cumhuriyeti olan Sovyet Ermenistanı arşivlerinin birçok belgesini bulmak mümkündür. Ermeni devlet arşivlerindeki çok sayıda önemli belge bugün araştırmacılara kapalıdır. Ancak o belgelere Rus devlet arşivleri üzerinden ulaşılabilmekteyiz. Bunlara Azerbaycan ve Gürcistan kaynakları da eklenebilir.

Alman generallerinin, İngiliz subaylarının, Amerikan misyonerlerinin gözlemleri, emperyalist emellerini bir kenara bıraktığımızda dahi, "kişiselliği" aşamazken, Rusya her iki dönemde de olaylara devlet olarak tanıklık etmektedir. Bunlara bir de Ermeni ve diğer Kafkasardı cumhuriyetlerinin kaynaklarını eklediğimiz zaman, Rus devlet arşivlerinin Ermeni meselesinde en önemli belgeleri barındırdığını söylememiz abartı olmayacaktır.

Rus arşivlerinde, Çarlık Rusyası'nın, Sovyet devletinin, Taşnak ve Sovyet Ermenistanı'nın en üst düzeydeki yetkilileri tarafından imzalanmış çok gizli raporlar ve yazışmalar bulunmaktadır. Bu belgeler, Ermeni soykırımı iddiasında bulunanların itiraflarını içermekte, Ermeni meselesini Türkiye'ye karşı kullanan güçlerin saptamalarını ortaya koymaktadır. Ayrıca Çarlık Rusyası ve Sovyet Rusya gibi üçüncü bir gücün saptamalarını yansıtmaları nedeniyle de, uluslararası alanda etkili ve geçerli kanıt değeri taşımaktadır. Özellikle raporlar ve iç yazışmalar, devlet yetkililerinin gerçeği belirlemeye yönelik samimi değerlendirmelerini içermektedir.

Mehmet Perinçek hakkında

Mehmet Perinçek, 19 Eylül 1978'de İstanbul'da doğdu. Faik Reşit Unat İlkokulu'nu ve Çağaloğlu Anadolu Lisesi'ni bitirdi. Burs alarak Rusya Federasyonu'nda Nijni Novgorod'da 35 Nolu lisede okudu. İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nden mezun oldu. İstanbul Üniversitesi Atatürk İlkeleri ve İnkılâp Tarihi Enstitüsü'nde araştırma görevlisi olarak memuriyete başladı. 2005-2006 öğretim yılında Moskova Uluslararası İlişkiler Devlet Enstitüsü (Üniversitesi)'nde (MGİMO(U)) misafir araştırma görevlisi olarak çalıştı. 2007-2008 yıllarında T.C. Dışişleri Bakanlığı'nın projesi çerçevesinde Rusya Federasyonu devlet arşivlerinde araştırmalar yaptı.

Sekiz senedir Rus-Sovyet devlet arşivlerinde 'Türk-Sovyet İlişkileri' ve 'Ermeni Meselesi' üzerine araştırmalar yapıyor. Bu konular üzerine birçok makalesi var. 'Atatürk'ün Sovyetlerle Görüşmeleri/Sovyet Arşiv Belgeleri'yle', 'Boryan'ın Gözüyle Türk-Ermeni Çatışması', 'Rus Devlet Arşivlerinden 100 Belgede Ermeni Meselesi' ve 'Avrasyacılık/Türkiye'deki Teori ve Pratiği' başlıklı dört kitabı yayımlandı. Ayrıca çalıştığı konular üzerine önemli kitapları yayıma hazırladı. Diğer taraftan güncel Türk dış politikası üzerine çalışmalar yapıyor.

Bu konular üzerine sempozyumlarda ve uluslararası konferanslarda tebliğler sundu, Türkiye'de ve yurtdışında konferanslar verdi. TRT'de ve özel televizyonlarda birçok programa katıldı. Rusça'dan Türkçe'ye çevirdiği kitap ve şiir yayımları da bulunuyor. Rusça, Almanca, İngilizce ve Osmanlıca (Eski Türkçe) biliyor.

Aşağıdaki yazı, Mehmet Perinçek'in Rus arşivlerinde yaptığı uzun araştırmaların sonunda vardığı sonuçların çok kısa bir özeti olarak tanımlanabilir.

Ankara ve Yozgat çevresinde faaliyet gösteren Ermeni çetelerinden bir grup.

ARAŞTIRMA KONUSU

Rus devlet arşivlerinden çıkan temel sonuçlar

Rus devlet arşivlerindeki belgelerin ortak özelliği, Türkiye'nin tezlerini esas olarak doğrulaması ve Ermeni soykırımının uluslararası bir yalan olduğunu tartışmasız bir biçimde gözler önüne sermesidir. Rusya'da Çarlık Rusyası'nın ve Sovyet döneminin devlet arşivlerinde Ermeni meselesi üzerine, 1998 yılından bu yana sekiz yıldır yaptığım çalışmalar sonucunda ulaştığım belgelerin içeriği şöyle özetlenebilir:

1. Birinci Dünya Savaşı öncesinde ve sonrasında hem devletler arası savaş düzleminde, hem de halklar arasındaki boğazlaşmalarda, karşılıklı kıyımlar (mukatele) yaşanmıştır. Çarlık Rusyası ordularında 200 bin Ermeni askerinin savaştığı göz önünde tutulursa, çok sayıda askerin bu savaşta hayatını kaybettiği öncelikle saptanır. İkincisi Ermeni çetelerinin yabancı devletlerle işbirliği ve etnik temizliğe girişmeleri nedeniyle, Osmanlı/Türk Devleti ile bu çeteler arasında çatışmalarda karşılıklı kayıplar verilmiştir. Üçüncüsü, ordular arasındaki savaş cepheleleri dışında, Ermeniler ve Müslüman halk (Türkler ve Kürtler) arasında da karşılıklı şiddet uygulanmış ve çok sayıda insan ölmüştür.

2. Belgeler, 1915-1920 yılları arasında Ermeni çetelerinin

Kafkasard'nda, Doğu Anadolu'da ve Kilikya olarak adlandırılan Adana ve Maraş bölgesinde Türkiye ve Azeri Türkleri ile Kürtlere yönelik sistemli kırım politikası izlediğini kanıtlamaktadır.

3. Hem devletler arasındaki savaşın, hem de Müslüman-Ermeni boğazlaşmalarının baş sorumlusu, Batılı emperyalistler ve Çarlık Rusyası'dır. Osmanlı Devleti'nin topraklarını paylaşmak isteyen büyük devletler, bağınaz milliyetçi Ermeni örgütlerini kışkırtarak savaşa sevk etmişlerdir. Osmanlı Devleti, TBMM hükümeti ve Müslüman halk, bu durumda savaş önlemleri almış ve ayaklanan Ermeni çetelerini şiddetle bastırarak haklı bir savaş vermiştir, kendi vatanını savunmuştur.

Belgelerin yer aldığı arşivler

Sunduğumuz belgeler, özellikle şu arşivlerde yer almaktadır:

-Çarlık dönemi belgeleri, Çarlık Rusyası'nın askeri arşivi ve Dışişleri Bakanlığı arşivinde;

-Sovyet dönemi belgeleri, Sovyetler Birliği Komünist Partisi'nin Merkez Parti Arşivi (şimdiki adı Rusya Toplumsal Siyasal Tarih Devlet

Sivas'ta Ermeni çeteleri tarafından yapılan katliamda boğazı kesilerek öldürülen jandarma Mustafa. Ermeni Ayaklanmaları ve İhtilal Hareketleri.

Arşivi), Sovyet döneminin Dışişleri Bakanlığı arşivi, Kızıl Ordu arşivinde; -Ayrıca her iki döneme ilişkin belgeler, Rusya Federasyonu Devlet Arşivi'nde.

Çarlık arşivlerinde Ermeni meselesi

Çarlık arşivlerindeki Ermeni meselesine ilişkin belgeler, özellikle yoğun olarak 19. yüzyılın sonlarından başlayıp 1919'lara kadar gelmektedir. Elbette daha öncesine ait belgeler de bulunmaktadır. 1917 Şubat ve Ekim Devrimleri'yle birlikte Çarlığın yıkılmasına rağmen, Beyaz Orduların, Kolçak hükümetinin ve Tiflis'teki Kafkas Cephesi Genel Karargâhı'nın bir süre daha varlığını koruması nedeniyle Çarlık arşivlerinin kapsadığı tarihi dönem daha sonraki yıllara da uzanmaktadır. Bu arşivlerdeki belgeleri şöyle sınıflandırmak mümkündür:

1. Osmanlı Devleti'nde Ermenilerin yaşam koşulları. Çarlık arşivlerindeki belgeler, bağınaz milliyetçi Ermeni tarihçilerinin Ermenilerin Osmanlı'daki yaşam koşullarıyla ilgili tezlerini açıkça çürütmektedir. Bu belgelere göre Ermeniler, emperyalist devletlerin müdahalesine, özellikle Berlin Konferansı'na (1878) kadar, Türkiye'de çok iyi şartlarda yaşamışlar, özellikle Osmanlı Devleti tarafından desteklenmiş ve korunmuşlardır. Çarlık yetkililerinin yazışmaları göstermektedir ki, Osmanlı Ermenilerinin yaşam koşulları Rusya Ermenilerine oranla çok daha iyidir. Bu yüzden Ermeniler, Çarlık Rusyası'ndan kaçarak Osmanlı'ya sığınmışlardır. Osmanlı hâkim sınıfları açısından sömürde milli ayırım asla söz konusu olmamıştır. Hatta Ermeni köylüleri, birçok yerde Müslümanlara oranla daha varlıklıdır. Ermeniler, ticaret ve zanaatta önemli konumlarda bulunmaktadır. Ayrıca Osmanlı Devleti, hâkimiyeti altında bulunan halklar, özellikle Türkler, Kürtler ve Ermeniler, tam bir uyum içinde yaşamışlardır.

Bu belgeler, Batı devletleri ve Çarlık Rusyası'nın Ermenilerin Osmanlı Devleti'ndeki yaşamları konusunda yürüttüğü propagandanın, Osmanlı ülkesini paylaşma ve işgal emellerini aklamak için yürütüldüğünü kanıtlamaktadır. Ermenilerin kötü yaşam koşullarına ilişkin abartılı veya uydurma malzemeler üretilerek kamuoyu oluşturulmuştur ve emperyalist saldırganlığa gerekçe yaratılmıştır.

2. Ermeni milliyetçiliğinin doğuşu ve özellikleri. Çarlık belgeleri, Ermeni milliyetçiliğinin Batı'nın ve Çarlık Rusyası'nın özellikle 19. yüzyılda başlayan Ermenileri Türkiye'ye karşı kullanma tasarımlarına paralel olarak geliştiğini göstermektedir. Özellikle arşivlerde yer alan o döneme ait Ermeni yayınları ve belgeleri, Ermeni milliyetçiliğinin işbirlikçi, bağınaz ve saldırgan köklerini net bir şekilde ortaya koymaktadır. Kafkasya'daki Ermeni aydınları, daha 19. yüzyılın sonlarında emperyalist devletlerle "işbirliği" içinde bağımsız bir Ermeni devleti kurmanın hayaline kapılmışlardır ve bu fikirlerini Türkiye Ermenilerine zorla aşılamaya çalışmışlardır.

3. Ermeni meselesinin gelişiminde Batı Avrupa'nın rolü. Doğu'nun paylaşılmasında rekabet halinde olan Rusya ve Avrupa, Ermenileri kimin kullanacağı konusunda da yarışmaktadırlar. Rus yetkililerinin yazdığı raporlar, özellikle İngilizlerin Ermeni meselesindeki kışkırtmalarını ortaya koymaktadır. Yetkililerin saptamalarına göre, bu yöntemlerle bir yandan Türkiye ile Rusya'nın arasını açma amacı güdülmüş, öte yandan Osmanlı Devleti içindeki merkezkaç kuvvetleri desteklenmiştir. Böylece Osmanlı topraklarını paylaşmak amaçlanmıştır.

4. Birinci Dünya Savaşı'nda Ermenilere biçilen görevler. Taşnakların, Çarlık Rusyası yetkilileriyle yaptıkları yazışmalardan ve görüşmelerden, Türkiye'yi işgal planları çerçevesinde Ermenilere iki misyon

ARAŞTIRMA KONUSU

yüklenildiği görülmektedir. Ermeniler, cephe gerisinde ayaklanma çıkararak Türk ordusunu zaafa uğratacaktır. Bu birinci görevdir. İkincisi ise oluşturulan Ermeni gönüllü birlikleri yoluyla Türk ordusunun savunma hattını yararak, Rus işgalini kolaylaştırmaktır. Ayrıca bu temelde Rus yetkililerinin yazdığı sayısız rapor vardır. Bütün bu planlar, Batı devletleri ile Çarlık Rusyası'nın emir komutası altında yürütülmüştür.

5. Osmanlı Ermeni kitlelerinin emperyalist planların peşinden sürüklenmesi. Her iki görevin yerine getirilmesinde Türkiye Ermenileri aktif rol oynamıştır. Mesele birkaç Taşnak teröristinin işinden ibaret değildir. Gönüllü birliklerin oluşturulmasına ve ayaklanmalara ne yazık ki, geniş Ermeni kitleleri katılmıştır. Arşivler, Çarlık ordularına hizmet etmek ve Türkiye'ye karşı gönüllü birliklerde savaşmak için Türkiye Ermenilerinin Rus yetkililere başvurularıyla doludur. Osmanlı uyruklu aydınlardan ve doktorlardan üniversite öğrencilerine ve sıradan köylülere kadar binlerce Ermeninin listeleri arşivlerde isim isim mevcuttur. Bu belgeler, tehdidin ayrılıkçı örgüt yönetici ve militanlarıyla sınırla olmadığını göstermesi ve tehcirin nedenlerini açıklaması bakımından önemlidir.

6. Ermeni gönüllü birliklerinin katliam ve yağma politikası. Çarlık generallerinin ve subaylarının yazdığı yüzlerce rapor ve Çarlık askeri mahkemelerinin yüzlerce tutanağı ve kararları göstermektedir ki, Birinci Dünya Savaşı sırasında işgal edilen bölgelerde Ermeni gönüllü birlikleri Müslüman halka karşı vahşi kırımlara girişmiş ve mallarını yağmalamıştır. Belgelere göre bu uygulamalar sistemlidir. Ermeni çetelerini kullanan Rus komutanları bile bu vahşet karşısında dehşete kapılmışlardır. Birçok Ermeni subay ve asker, bu nedenle Çarlık ordusunun askeri mahkemelerinde yargılanmış ve idam cezasına çarptırılmıştır. Bu katliamların ve yağmaların Tehcirden önce başlaması da ayrıca önem taşımaktadır.

7. Çarlık Rusyası'nın "Ermenisiz Ermenistan" projesi. Çarlık yetkililerinin iç yazışmaları, Rusların Ermenileri Türklerin üzerine sürüp kındırarak işgalin ardından bölgeye Don Kazaklarını yerleştirme planlarını da kanıtlamaktadır. Çarlık yetkilileri, bu projeyi "Ermenisiz Ermenistan" olarak nitelemişlerdir.

Sovyet arşivlerinde Ermeni meselesi

Sovyet arşivlerindeki belgeler, esas olarak 1917 sonrasına ait olmakla birlikte Sovyet yetkililerinin geçmiş olayları değerlendiren birçok yorumunu da içermektedir.

1. Ermeni meselesi, emperyalizm meselesidir. Lenin ve Stalin gibi Sovyet iktidarının en üst düzey önderleri, Ermeni Bolşevik teorisyenleri, Ermeni meselesinin özüne ilişkin birçok saptamada bulunmuşlardır. Yazışmalara, raporlara yansıyan bu saptamalara göre Ermeni meselesi, emperyalist devletler tarafından Türkiye'nin paylaşılmasında bir araç olarak kullanılmıştır. Türkiye, paylaşılmaya karşı kendi vatanını savunmuş ve haklı bir savaş vermiştir. Yaşanan trajedinin sorumluları ise Ermenileri kullanma politikası güden emperyalist devletler ve onların planlarına alet olan Taşnaklardır.

2. Taşnak Ermenistanı'nın oynadığı rol ve etnik temizlik politikası. Sovyet önderleri, Taşnak Ermenistanı'nın İngiliz politikası gereği devrimci Türkiye ile Sovyet Rusya arasına bir duvar ördüğünü ve Birinci Dünya Savaşı sonrasında da emperyalizmin bölgedeki taşeronlarından biri olduğunu saptamışlardır. Taşnak Ermenistanı, Batı'nın Doğu'daki planlarını gerçekleştirmede bir üs görevi görmüştür.

Sovyet belgeleri, Taşnakların yaklaşık bugünkü Ermenistan sınırları

25 Nisan 1918'de, Subatan'da Ermeniler tarafından öldürülen Türk çocuklar, kadınlar ve karınları deşilerek bebekleri çıkarılan anneler.

içinde yaptıkları etnik temizliği de kanıtlamaktadır. "Saf" milli bir devlet kurma adına Müslüman nüfusun önemli bir kesimi Taşnak iktidarı tarafından ortadan kaldırılmıştır. Ayrıca Kilikya olarak adlandırılan Adana, Maraş bölgesinde de Fransızların himayesi altında sistematik olarak Müslüman nüfus kılıçtan geçirilmiştir.

Ermeni nüfus da Taşnak diktatörlüğünden payını almıştır. Ermeni halkının Taşnak zulmüne uğradığı Sovyet belgelerince saptanmaktadır.

3. Türk-Sovyet ittifakı ve Taşnak Ermenistanı'nın ortadan kaldırılması. Sovyet arşiv belgelerinin açık bir şekilde kanıtladığı üzere Ermenistan'da, Türk Ordusu'nun ve Kızıl Ordu'nun askeri işbirliği sonucunda Taşnak iktidarına son verilmiş ve Sovyet iktidarı kurulmuştur. Bugün soykırım olarak adlandırılan Türk Ordusu'nun Ermenistan üzerine harekâtı, en üst düzeydeki Sovyet yetkilileri tarafından desteklenmiş ve ilerici bir hareket olarak değerlendirilmiştir. Türkiye'nin bu harekâtı, vatan savunması kapsamında görülmüştür. Bugün Ermeni milliyetçilerinin en az Talat ve Enver paşalara yönelik olduğu kadar Sovyet liderliğine de saldırması bu yüzdendir. Rusya Ermeni Birliği,

Ermeni Soykırımının Koruyucuları ve Suç Ortakları başlıklı bir kitapta bu yöndeki belgeleri derlemiş ve Leninleri, Stalinleri sözde Ermeni soykırımının suç ortakları olarak değerlendirmiştir. Ermeni diasporası, siyaset ve bilim çevreleri, "Ermeni soykırımında" Rusya'nın Türkiye ile eşit sorumluluğa sahip olduğunu vurgulamakta, bu içerikte yayınlar çıkarmakta, toplantılar düzenlemektedirler. Burada altını çizmek gerekir ki, Ermeni çevreleri, Sovyet devleti üzerinden Rusya'yı mahkûm etmek peşindedirler.

4. İkinci Dünya Savaşı'nda Taşnakların Nazi güdümlü politikası. Taşnaklar, Birinci Dünya Savaşı'nda üstlendikleri rolü İkinci Dünya Savaşı'nda da oynamışlardır. Bu sefer Hitler Almanyası'nın yanında. Taşnaklar, faşist Alman orduları için gönüllü birlikler oluşturarak bölge halklarına karşı yeni bir suça imza atmışlardır.

5. Müslüman nüfusun Ermenilerden kat kat fazla olması. Gerek Çarlık gerek Sovyet belgeleri, bölgede Müslüman nüfusun tehcir öncesinde de Ermeni nüfusla karşılaştırılmayacak kadar çok olduğunu kanıtlamaktadır.

INTERKULTURELLES KINDERFEST

23. April - TAG DES KINDES

ZEICHEN - MALWETTBEWERB

Themen: Frieden, Freundschaft, und Umwelt

Liebe Kinder!

Wir wollen in Frieden leben. Freunde und Freundschaften sind wichtig für ein friedliches Leben auf der ganzen Welt.

Dafür haben wir Zauberwörter: Liebe, Verständnis und Toleranz! Träume von einer Welt, in der alle Kinder glücklich sind.

Zeichne oder male ein Bild und leiste damit einen Beitrag für Frieden und Freundschaft!

PRACHTVOLLE PREISE IN 2 KATEGORIEN:

Kategorie I: Kinder von Volksschulen

Kategorie II: SchülerInnen von Sekundarstufe I (HS, KMS, AHS Unterstufe)

Deine Bilder kannst du in deiner Schule an deine LehrerInnen geben oder direkt an die folgende Adresse schicken:

z. H. Herrn Murat SÜSOY
VS Darwingasse 14, 1020 Wien

Einsendeschluss: 15. April

Mindestformat A4, Höchstformat A2; Malerei, Zeichnung als Einzel- oder Gruppenarbeit.

Bitte keine Bastelarbeit!

Auf der Rückseite: Bildtitel, Familien- und Vorname, Geburtsdatum und Schuladresse muss vermerkt werden.

Eine Fachjury ermittelt die drei besten Einsendungen in 2 Kategorien.

Die Preisverleihung findet am 23. April 2010 beim Kinderfest in der HdB Rudolfsheim-Fünfhaus statt.

Die Gewinner werden vorher benachrichtigt.

ORGANISATION: ATÖD—
VEREIN DER LEHRERINNEN

Telefon: 069910325439
Homepage: www.atod.at
E-Mail: office@atod.at

Mit dem Einsenden einer Zeichnung erkennt der Teilnehmer folgende Wettbewerbsbedingungen an:

Alle eingesandten Bilder werden nicht zurückgesandt. Die Teilnehmer sind mit der Veröffentlichung ihrer Bilder und der Nennung ihres Alters und ihres Namens auf der Webseite unseres Vereins www.atod.at einverstanden. Alle Preise werden in 2 Kategorien (Volksschule und Sekundarstufe I) verliehen. Die persönlichen Daten der Teilnehmer werden weder gesammelt noch irgendeinem Dritten zur Verfügung gestellt. Die Entscheidung, welche der eingesandten Bilder preisgekrönt und/oder veröffentlicht werden, liegt allein beim Betreiber. Der Rechtsweg ist ausgeschlossen, eine Barauszahlung der Preise ist nicht möglich.

Amerikalı Profesör James Ryan'ın Obama'ya mektubu

10 yıldır İstanbul'da yaşayan Amerikan asıllı Türk vatandaşı Prof. Dr. James (Cem) Ryan ABD Başkanı Obama'ya bir mektup yazdı. Hiçbir satırına dokunmadan yayınlıyoruz...

Sayın Barack H. Obama
Amerika Birleşik Devletleri Başkanı
The White House
1600 Pennsylvania Avenue NW
Washington, DC 20500
USA

Sayın Başkan Obama:
Türkiye'de hüküm süren koşulların acımasız ayrıntılarına derinlemesine değinmeye gerek yok. Bu konu hakkında size geçen yıl iki kez yazmıştım. İsterseniz bu mektupları aşağıda verilen adreslerden tekrar okuyabilirsiniz

(1). Siz olmasanız da yönetiminizden birileri mutlaka okumalı; zira laik ve demokratik Türkiye Cumhuriyetinin bekası ciddi bir tehlikededir, demokrasi adına sivil bir darbe ile diz çöktürülmektedir. Yeats bu durumu 1933'lerde derken durumu en iyi şekilde ifade etmiştir:

Yapmayı üstlendikleri her şeyi
Gerçekleştirdiler;
Her şey asılı kaldı
Yaprak ayasında asılı çiy gibi.

(2)Türkiye şu anda tam da bu tehlikeli pozisyonudadır; “yaprak üzerinde asılı bir damla çiy gibi.” Ve ONLAR, yıkıcı görevlerini üstün başarıyla yerine getirdiler. ONLAR kim mi Sayın Başkan? Bunu açacağım, ama kısa bir özetten sonra.

Demokrasilerin “olmazsa olmaz” koşulu, bağımsız yargıdır. Türkiye'de demokrasi yoktur. Anayasal güvence altında olması gereken insan hakları, pervasızca ve sınır tanımadan ihlal edilmektedir. Konuşma ve ifade özgürlüğü olmadığı gibi toplanma özgürlüğü de, mahremiyet de yoktur. Yargıçlar ve ordu dahil herkes dinlenmekte, e-mailler izlenmektedir. Yöneticileri yollarını düzeltmekten aciz ülkede, teknolojinin son ürünü, polis devleti dinleme aygıtları yayılmış durumda. Bunlar nereden geldi sayın Başkan? Yoksa bu, Amerika'nın 'istihbarat paylaşımı' programının bir ikramı mı? Türk ordusu bile dinleniyor! Ve hükümet tarafından!

Ne kadar ayıp! Bir ulusun güvenliği için ne kadar tehlikeli! Bunun sonucunda da aşğılık ve çirkin senaryolar ortaya çıkıyor. Yeats'in saptaması burada da aynen geçerli: “En iyi insanlar inançtan, güvenden yoksun iken en kötüler tutkulu güçle dolular.”

(3) Üstelik gösteriye yeltenen herkes dayaktan ya da gazdan nasibini alıyor. Polis –muhtemelen Hitler'in kahverengi gömleklilerinin en iyi karşılığı– Türk ordusunun ve ...Türk halkının karşısında, ordu halkın özü çünkü. Bu toprakların üzerine ölüm sessizliği çöktü sayın Başkan. Bu, basit tanımla, İslamofaşizmdir. Orwell'ci egemen güç, yalan söyleyen, aldatan, çalan iktidardaki parti AKP, buna demokrasi adını vermektedir. Türkiye bugün bu durumdadır.

Muhelif yazarlar, tevkif edilmekte ve suçu kanıtlanmaksızın süresiz olarak hapsedilmektedirler. Anayasanın öngördüğü ihzar teskeresi (haksız tutuklamayı yasaklayan yasa) bir şakadan ibaret. Medya, iktidarın uşağı, yalakası durumunda. Anayasanın hükümete tanıdığı tüm yetkiler, kökleri, gövdeleri ve dallarıyla bir tek başbakanın ellerinde. Onu hatırlıyorsunuz değil mi sayın Başkan? Hani geçen ay buluşup ona 'Türkiye'nin enerji hattı' olmasını istediğiniz kışkırtıcı mesajınızı vermiştiniz. Bir 'hat' ya da 'kanal'? Gerçek düşüncemiz bu mu? Aynı zamanda şunu da unutmayın; aynı başbakan ve yoldaşları olan AKP üyeleri Anayasa Mahkemesi tarafından 'laiklik karşıtı faaliyetlerin merkezi olarak' mahkum edilmişlerdi. Çoğu başbakan için bu büyük bir utanç kaynağı olurdu; ama bu başbakan için değil. O, bu konularda deneyim sahibi, önceki benzer suçlarıyla ilgili sayfalar dolusu raporlar var. Metaforik olarak 'enerji yolu' olarak tanımladığınız başbakan bu! Ve açıkça, bu başbakanın başka bir hedefi var. 'Yapmayı düşündüğü her şeyi, gerçekleştirdi' ... neredeyse!

Bu arada Türkiye'nin bir de, partiler üstü ve kendi ülkesinin yararına çalışmak için ant içmiş bir cumhurbaşkanı da var. Bu da gülünç; adam aynı ağacın kök ve gövdesinden gelme, egemen parti anlayışı taşıyan, laiklik karşıtı, kadın karşıtı ve gerici noter konumunda. On beş yıl önce 27 Kasım 1995'te The Guardian'a verdiği bir demeçte Türkiye'de laikliğin bittiğini ilan etmiştir. “Bu cumhuriyet döneminin sonudur” ve “Ankara nüfusunun %60'ı gecekondularda yaşıyorsa, laik sistem başarısız olmuştur ve haliyle bunu değiştirmek istiyoruz” (4) demiştir. Bugün aynı kişi –Türkiye Cumhuriyeti Cumhurbaşkanı- partisinin milyonlarca dolarlık fonu ile ilgili olarak dolandırıcılık sanığıdır (5). Fakat bu kişi de mahkumiyet dokunulmazdır. Mark Twain, zamanında Amerika'da içsel kriminal sınıf bulunmadığını söylerken Amerikan Kongresini bunun dışında tutmuştur. Ama Mark Twain, bu günün Türkiye'sini hiç görmemişti.

Üzülerek söylemeliyim sayın Başkan, Amerika bu karanlık fikirli, acımasız yüzlü adamları iktidara getirirken suça ortaklık etmiştir. Ve bunu yaparken ülkemiz, Türk halkının büyük çoğunluğuna ölümcül kötülükte bulunmuştur. Ancak ülkemiz, İran halkına, Şili halkına ve aslında tüm Güney Amerika halklarına, Vietnamlılara, Kamboçyalılara, Filistin ve Irak halkına, Afro-Amerikan ve Amerika'nın yerlilerine karşı da öyle yapmıştır. Ülkemiz “ölümcül” kötülük konusunda uzmanlaşmıştır. Ama bu değişebilir sayın Başkan. Kampanyanızı “değişim” temeline oturtunuz ve hepimize sizinle çalışmak için cesaret verdiniz. Ve ben de sizinle çalışıyorum, sayın başkan. Kitabınızda Amerika'yı, “hayatları yaşandığı şekliyle” yansıtabilecek “farklı bir siyaset” noktasına getireceğinize işaret ettiniz (6). Atatürk'ün laik demokratik mirasının sahipleri baskıcı bir kukla hükümetin ahmak köleleri olarak mı yaşasın? Anayasal hakları kriminal çete tarafından sürekli engellenecek mi? Amerika Birleşik Devletleri tarafından kurulan ve desteklenen bir hükümetin varlığı, kendine “demokratik” diyen her ülkeye utanç verir.

Sayın Başkan, geçen yıl Türkiye'ye geldiniz ve Atatürk'ten hararetle söz ettiniz. Ve şimdi düşmanlarına karşı hoşgörölü ve cesaret vericisiniz. Ne oldu? Sayın Başkan, desteğinizi Atatürk ve Laik Cumhuriyet düşmanlarından çekin. Bana göre onlar, Türkiye'yi 'ılımlı İslam ülkesi' yapmayı planlayan Bush'un aptal anlayışının kalıntısı olan iflas etmiş bir anlayışın, cahil, tatsız, sığ kuklalarından ibaretler. 'ılımlı İslam' da esasen ılımlı hamilelik, ya da ılımlı aptallık gibi bir şey, bir saçmalaktan ibaret.

İnanın bana sayın Başkan, ülkemizin sergilediği tavır üzerine endişelerimi ifade etme hakkım olduğu için mutluyum. Bunun Türk halkı için sonuçları önemlidir. Sizin iktidara gelmeniz dünyaya barışın, akıllı ve şeffaf liderliğin geleceği konusunda büyük ümitler uyandırmıştı. Parıldayan yıldızınız, en utanç verici ve çıkarılması mümkün olmayan lekelerle kararmaya başladı. Türkiye'deki utanç verici ahlaksızlık Amerika'nın adına nasıl leke sürer?

Tarihin Mustafa Kemal Atatürk tarafından kurulan demokratik laik Türkiye Cumhuriyeti'nin, Amerika'nın isteği doğrultusunda iktidara gelen rezil kriminal öğeler tarafından tahrip edildiğini yazacağından endişe duyuyorum. Türkiye'yi bir laik cumhuriyeti yok etme pahasına, bir “enerji hattı,” bir petrol borusu yapmak? Amerika'nın aklındaki bu mu sayın Başkan? ‘Kanalizasyon borusu’ tanımı daha uygun olur galiba.

Sayın Başkan, benim görevim, bu trajediye ortak olmak değil, haykırmaktır. Adalet ve namus adına yürütülen en büyük haksızlık Ergenekon adı verilen bir saçmalık olarak sürüyor. Masum insanlar hapisanelerde ölüyor. Başka bir çoğu da hücrelerinde ömür çürütmekte. Şimdi, Amerika'nın imajı, olumsuz yönde ve onarılmaz biçimde hasar görmektedir. Tehlike açık. Tehlike ortada. Normal gazetecilik kanalları bu ülkede çalışmıyor. Normal adalet yolları da aynı akibete uğradı. İnsanların çoğu bağırmağa yeltendi, ben de öyle. Ve sonunda, rezaletin daha az olmadığı bir dönemde Emile Zola'nın başkanına yazdığı gibi ben de size yazdım sayın Başkan.

“Ve gerçeği, dürüst bir insanın nefreti ile haykırıyorum”-
“Et c'est à vous, monsieur le Président, que je la crierai, cette

MAKALE

vérité, de toute la force de ma révolte d'honnête homme" (7).

Size geçtiğimiz yılda söylediklerim, yalın ve dehşet verici gerçeklerdir. Türkiye'nin bugünkü zor koşullara geleceği görünüyordu. Daha önce de belirttiğim gibi dinsel bağnazlık ve fanatizm, Atatürk'ün gelişiyle yok olmadı. Size geçen yıl gönderdiğim, Mustafa Kemal Atatürk'ün Büyük Nutuk'unu okuduysanız bunu kolayca görmüş olacaktınız. Bu karanlık fikirli insanların nereden geldiğini de anlayacaksınız. Türkiye'de ortaya çıkan bu tahrip edici iç unsurlara karşı gücünüzün olmadığı gerçeğini fark ettim sayın Başkan. Farkındasınız belki! Her zaman olduğu gibi, CIA'nın ne dereceye kadar bu işin içinde olduğunun da.... Dışişleri Bakanının (ve sekreteri, CIA kariyeri olan Robert Gates) dahil olduğunun da.... Dışişleri Bakanlığının, elçilikler, konsolosluklar ve CIA ajanları vasıtasıyla ne derecede işin içinde olduğunun da. Ama farkında olup olmamanız benim işim değil. Türkiye'de bugünkü durumun ciddiyeti, suçlu aramak ya da işaret etmenin çok daha ötesinde. Bir şeyler yapılmalı sayın Başkan. Zola, "yer altına gömülen gerçek, gelişerek öyle bir güce erişir ki, patladığında kendisiyle birlikte her şeyi yıkar" diye yazmıştır. Türkiye'de şu an öyle bir durumdayız. Ulus bir facia ile karşı karşıyadır. Umarım, mektuplarım gerçeğin mecrasında olduğunu ve hiçbir şeyin bunu durduramayacağını göstermiştir. "La vérité est en marche et rien ne l'arrêtera." (8).

Ama bu mektup çok uzun sayın Başkan ve sona ermesi gerekiyor. 13 Ocak 1898'de Alfred Dreyfus ve Fransa savunmasına gelen Zola'nın söylediklerine kulak ver. Sanki Türkiye'nin bu gününü tarif ediyorum:

Ulusal savunmanın hangi ellerde bulunduğunu, yurdun yazgısının kararlaştırıldığı bu kutsal sığınağın nasıl aşağılık bir entrika, dedikodu ve hırsızlık yuvası olduğunu bildiklerinden, olası bir savaş karşısında endişe içinde titreyen öyle çok insan tanıyorum ki! Dreyfus olayının, talihsiz bir insanın, bir 'pis Yahudi'nin kurban edilişinin, bu kuruma tuttuğu korkunç ışık karşısında dehşete düşüyor insan. Ah! Birkaç rütbelinin, devletin güvenliğini saygısızca bahane ederek, çizmeleriyle ulusun üstüne basarak gerçek ve adalet çılgınlığını gırtlığına tıkamaları, bütün bu çılgınlıklar ve saçmalıklar, çılgınca düşlemler, yoz polis uygulamaları, engizisyon ve zorba uygulamalar! Sırtını ahlaksız basına dayamak, Paris'in tüm ıpsızlarince savunulmaya boyun eğmek de bir suç; işte ıpsızlar takımı, hukukun ve yalın gerçeğin bozgunu içinde, hayasızca utkuya ulaşıyor. O tüm dünya önünde yanlış zorla benimsetmek gibi düşüncesizce bir komplo tezgahlarken, kendisini dürüst ve özgür ulusların başında yiğit bir ordu olarak görmek isteyenleri Fransa'yı bulandırmakla suçlamış olmak da suç. Kamuoyunu saptırmak, yoldan çıkarılmış olan kamuoyunu onu sabuklamaya götürecek ölçüde bir ölüm görevinde kullanmak da bir suç. İçinden atamaması durumunda insan haklarının savunucusu büyük ve özgürlükçü Fransa'nın ölmesine yol açacak iğrenç Yahudi düşmanlığının arkasına sığınarak küçükleri ve alçakgönüllüleri zehirlemek, tutuculuk ve hoşgörüsüzlük tutkularını azdırmak da bir suç. Kin yolunda yurttaşlığı sömürmek de bir suç; son olarak, tüm bilim gerçek ve adalet çağını oluşturma yolunda iş başındayken, kalıcı çağdaş tanrı yapmak da bir suçtur. (9),(10)

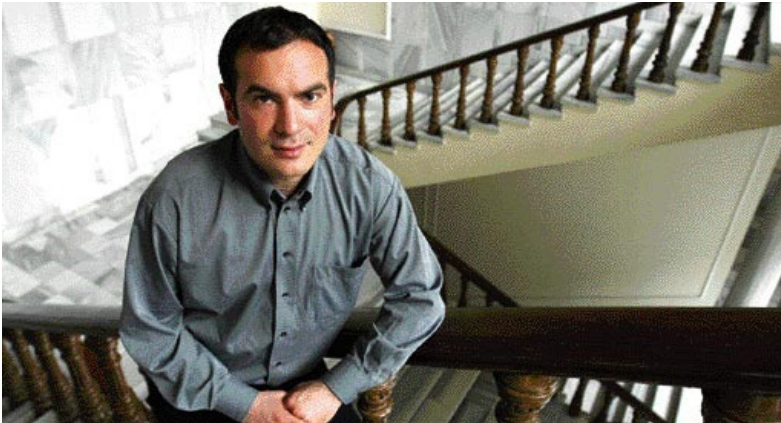
Sayın Başkan, yazdıklarım yalın gerçeklerdir ve dehşet vericidir....hem Türkiye , hem de Amerika için. Gerçek ve adaletin kaçınılmaz patlamasını çabuklaştırmasını dilerim.

En derin saygılarımla, Sayın Başkan.

James (Cem) Ryan, Ph.D.
İstanbul, Türkiye

Die Armenienfrage

Recherchen aus den russischen Staatsarchiven

Über den Autor Mehmet Perinçek

Mehmet Perinçek ist am 19. September 1978 in Istanbul auf die Welt gekommen. Er hat während seiner Schulzeit im Çağaloğlu Anadolu Gymnasium in Istanbul ein Stipendium von Russland erhalten und hat ein Gymnasium in Nijni Novgorod besucht. Anschließend hat er an der Universität Istanbul Rechtswissenschaften studiert. Nach seinem Studium hat er an der Universität Istanbul als wissenschaftlicher Mitarbeiter im Institut für Geschichte begonnen. Im Studienjahr 2005/2006 hat er in Moskau im Institut für Internationale Beziehungen (MGIMO(U)) als außerordentlicher wissenschaftlicher Mitarbeiter seine Forschungen fortgesetzt. Von 2007 bis 2008 hat er im Namen des türkischen Außenministeriums Recherchen in den russischen Staatsarchiven gemacht.

Seit acht Jahren recherchiert er in den russisch- sowjetischen Staatsarchiven über die „Türkischen-Sowjetischen Beziehungen“ und in diesem Zusammenhang über die „Armenienfrage“. Er hat zu diesem Thema schon mehrere Aufsätze verfasst. Weiters hat folgende Bücher zu diesem Thema verfasst: „Atatürk's Begegnung mit den Sowjets/Recherchen aus den sowjetischen Staatsarchiven“; „Der Armenienkonflikt aus Sicht von Boryan“; „100 Dokumente aus den russischen Staatsarchiven zum Armenienkonflikt“; „Eurasien – Theorie und Praxis in der Türkei“. Abgesehen von der Armenienfrage, arbeitet er auch an unterschiedlichen Themen die die Türkische Außenpolitik betreffen.

Der Autor hat zum Thema „Armenienkonflikt“ an internationalen Konferenzen in der Türkei und auch im Ausland als Redner teilgenommen. Er spricht Russisch, Deutsch, Englisch und Osmanisch (Alttürkisch). Hier finden Sie eine Zusammenfassung der Forschungen die Mehmet Perinçek im Zuge seiner Recherchen in den russischen Staatsarchiven zusammengetragen hat.

Die Armenienfrage und im Zusammenhang damit die Behauptung des Völkermordes sind Themen, die die Türkei und die Weltöffentlichkeit in den letzten Jahren besonders beschäftigen. Abgesehen von der Türkei und von Armenien müssen auch das russische Zarenreich sowie das sowjetische Russland als wichtige Zeitzeugen für die Geschehnisse in den Jahren zwischen 1915 und 1923 betrachtet werden. Die russischen Archive verfügen ohne Zweifel über eine Vielzahl von Dokumenten und Belegen, die dabei helfen können, die Wahrheit in der Armenienfrage ans Licht zu bringen.

Die wichtige Rolle der russischen Staatsarchive

Erstens; das russische Zarenreich hat ab der Mitte des 19. Jahrhunderts bis zu seinem Untergang im Jahre 1917 immer eine entscheidende Rolle in der Armenienfrage gespielt. Als es darum ging das Osmanische Reich zu bekämpfen und schließlich aufzuteilen, war auch das russische Zarenreich eines der mächtigen Staaten, die in den Krieg dafür zogen. Aufgrund dessen sind die Geschehnisse und Ereignisse vor und nach der Umsiedelung der Armenier im Jahre 1915 detailliert in den russischen Archiven zu finden.

Zweitens; während des türkischen Unabhängigkeitskrieges hat das sowjetische Russland zusammen mit der revolutionären Türkei, die im Begriff war in Anatolien gegründet zu werden, an der gleichen Front gekämpft. Die russische Kaukasusfront vereinte sich mit der türkischen Ostfront gegen die britische Kaukasuslinie. Für diesen Zeitraum können die russischen Archive als Quelle aus erster Hand betrachtet werden.

Drittens, da Russland mit den Taschnaks zusammengearbeitet hat, befindet sich auch heute noch ein wichtiger Teil der Taschnak Dokumente in den Archiven des russischen Zarenreiches. Weiters sind sowohl in den Archiven des sowjetischen Russland als auch in den Archiven des sowjetischen Armenien Dokumente über diese Zeit zu finden. Die meisten Dokumente, die sich in den armenischen Archiven befinden sind derzeit nicht öffentlich zugänglich für Wissenschaftler. Zugang zu diesen Dokumenten kann man nur finden, wenn man den Umweg über die russischen Archive macht. Als weitere Quellen sind hier auch die Archive von Aserbaidschan und Georgien zu erwähnen.

Die Beobachtungen und Meinungen deutscher Generäle, englische Offiziere und amerikanische Missionare sind geprägt von deren imperialistischen Zielen und schaffen es daher leider nicht eine objektive Sicht der Lage zu schildern. Während dessen war Russland in beiden Abschnitten seiner Geschichte Zeuge dieser Zeit. Wenn man die armenischen und die Quellen der anderen kaukasischen Republiken zusammenzählt, kann man ohne zu übertreiben sagen, dass sich die wichtigsten Belege und Dokumente in der Armenienfrage in den russischen Staatsarchiven befinden.

Massacre Exerted By The Armenian On The Turks During World War I Pictures.

RECHERCHE

In den russischen Archiven befinden sich geheime Dokumente und Schriftverkehr, die die Unterschriften von hochrangigen Personen des russischen Zarenreiches, des sowjetischen Staates, der Taschnaks und des sowjetischen Armenien, tragen. In diesen Dokumenten sind Bekenntnisse derer zu finden, die die These über den armenischen Genozid verteidigen und auch Bekenntnisse der Mächte zu finden, die die Armenienfrage gegen die Türkei verwenden wollten. Da das zaristische und auch das sowjetische Russland in diesem Fall die Meinung eines Dritten darstellt, sind diese Dokumente auch international als wirkungsvolle und gültige Beweise und Belege anzusehen. Im Besonderen sind Berichte und der interne Schriftverkehr von Staatsbeamten zu diesem Thema, als aufrichtige Auswertung dieses Themas auf der Suche nach der Wahrheit, anzusehen.

Das Ergebnis aus den russischen Staatsarchiven

Das gemeinsame Merkmal der Dokumente aus den russischen Staatsarchiven ist, dass sie die Thesen der Türkischen Republik bekräftigen und dass sie zweifelsfrei vor Augen führen, dass der armenische Genozid eine internationale Lüge ist. Angefangen im Jahre 1998 arbeite ich nun acht Jahre an dem Thema der Armenienfrage und habe in Russland in den Archiven des zaristischen und des sowjetischen Russland über dieses Thema recherchiert. Der Inhalt der Dokumente und Belege, die ich in dieser Zeit zusammengetragen habe, können folgendermaßen zusammengefasst werden:

1. Sowohl vor als auch nach dem Ersten Weltkrieg kam es einerseits zwischen verschiedenen Staaten während kriegerischen Auseinandersetzungen und auch innerhalb eines Landes zwischen den Völkern zu Blutbädern und gegenseitigem Gemetzel. Man muss bedenken, dass alleine im Heer des russischen Zarenreiches 200.000 armenische Soldaten gekämpft haben und viele dabei ihr Leben verloren haben. Weiters haben armenische Banden mit verschiedenen Staaten zusammengearbeitet um ethnische Säuberungen durchzuführen. Bei Auseinandersetzungen zwischen dem Osmanischen Reich und diesen Banden sind auf beiden Seite viele Verluste zu verzeichnen gewesen. Außerdem kam es, abgesehen von kriegerischen Auseinandersetzungen am Schlachtfeld, auch zwischen den Armeniern und dem muslimischen Volk (Türken und Kurden) zu gegenseitigen Gewalttaten, bei denen viele Menschen starben.

2. Die Dokumente belegen, dass zwischen 1915 und 1920 die armenischen Banden im südlichen Kaukasus, in Ostanatolien und in Kilikien, wie das Gebiet um Adana-Maras auch genannt wird, gegenüber den Türken, den aserbaidzhanischen Türken und auch den Kurden eine systematische Politik der ethnischen Säuberung ausgeübt haben.

3. Verantwortlich für die Kriege zwischen den Staaten als auch die Auseinandersetzungen und das Gemetzel zwischen den Moslems und den Armeniern sind sowohl die westlichen imperialistischen Mächte als auch das russische Zarenreich. Die großen Mächte, die es darauf abgesehen hatten das Osmanische Reich zu ihren Gunsten aufzuteilen, haben die nationalistisch fanatischen armenischen Organisationen aufgehetzt und zum Krieg verleitet. Das Osmanische Reich und das muslimische Volk hat aufgrund dessen Vorkehrungen getroffen um gegen diese aufständischen armenischen Organisationen mit Härte vorzugehen und hat zu Recht einen Krieg geführt um sein eigenes Land zu verteidigen.

Archive wo sich diese Dokumente befinden

Die bereitgestellten Dokumente sind unter anderem in folgenden Archiven zu finden:

-Belege und Dokumente aus der Zeit des russischen Zarenreiches; Militärarchiv des zaristischen Russland und im Archiv des Außenministeriums

-Belege und Dokumente aus der Zeit der Sowjets; Zentrales Parteiarchiv der Kommunistischen Partei der Sowjetunion (derzeitiger Name ist russisches Staatsarchiv der Sozial- und Politikgeschichte), Archiv des Außenministeriums zu Zeiten der Sowjets, Archiv der Roten Armee.

-Dokumente aus der Zeit des russischen Zarenreiches und aus der Zeit der Sowjets aus dem Staatsarchiv der russischen Föderation.

Die Armenienfrage in den Archiven des russischen Zarenreiches

Über die Armenienfrage gibt es besonders viele Dokumente und Belege in den zaristischen Archiven beginnend mit dem Ende des 19. Jahrhunderts bis zum Jahr 1919. Es gibt natürlich auch zahlreiche Dokumente und Belege, die vor dieser Zeit stammen. Obwohl das Zarenreich nach der Februarrevolution und der Oktoberrevolution zerfallen ist, befinden sich in den zaristischen Archiven auch Dokumente und Belege, die von der Zeit nach dieser Regierung stammen, da die Weiße Armee, die Kolcak Regierung und das Kaukasus Hauptquartier in Tiflis trotz des Untergangs des Zarenreiches noch einige Zeit bestanden haben. Die aus diesen Archiven stammenden Belege kann man folgendermaßen klassifizieren:

1. Die Lebensbedingungen der Armenier unter der Herrschaft der Osmanen. Die Belege und Dokumente aus den zaristischen Archiven machen ganz offensichtlich die Thesen nationalistisch fanatischer armenischer Historiker über die Lebensbedingungen der Armenier zur Zeit der Osmanen, zunichte. Diesen Dokumenten zu Folge haben die Armenier bis zu den Eingriffen der imperialistischen Mächte während der Berliner Konferenz (1878) ein sehr gutes Leben in der Türkei geführt. Sie wurden von der Osmanischen Regierung ganz besonders unterstützt und geschützt. Dem Schriftverkehr von hochrangigen zaristischen Beamten zufolge ist ersichtlich, dass die Armenier, die im Osmanischen Reich lebten weitaus bessere Lebensbedingungen hatten als die Armenier, die im russischen Armenien lebten. Das ist der Grund warum die Armenier vom russischen Zarenreich geflohen und bei den Osmanen Zuflucht gesucht haben. Bei der regierenden Osmanischen Schicht waren ethnische Unterschiede nicht relevant wenn es um die Ausbeutung der Menschen ging. Vielmehr war es so das in vielen Gebieten armenische Bauern sehr viel wohlhabender waren als ihre muslimischen Mitbürger. Die Armenier spielten eine wichtige Rolle im Handel und im Handwerk. Alle Völker unterschiedlicher ethnischer Herkunft lebten in einem friedlichen Miteinander unter der Herrschaft der Osmanen.

Zusammenfassend kann gesagt werden, dass diese Dokumente und Belege die von den westlichen Staaten und dem russischen Zarenreich gemachte Propaganda über die schlechten Lebensbedingungen der Armenier unter der Herrschaft des Osmanischen Reiches zunichte machen. Weiters stellt diese Propaganda einen Versuch dieser Mächte dar, ihre Bestrebungen das Osmanische Reich zu ihren Gunsten zu teilen und zu besetzen, zu entlasten und in Vergessenheit geraten zu lassen. Durch übertriebene und erfundene Geschichten über die schlechten Lebensbedingungen der Armenier wollte man die öffentliche Meinung beeinflussen und einen Grund finden um das Osmanische Reich anzugreifen.

2. Die Entstehung des armenischen Nationalismus und seine Merkmale. Die Dokumente und Belege aus den zaristischen Archiven belegen offenkundig, dass die Entstehung des armenischen Nationalismus seinen Ursprung in den Bestrebungen und Plänen der westlichen Mächte und dem russischen Zarenreich hat, die ganz besonders im 19. Jahrhundert angefangen haben die Armenier gegen die Türken zu verwenden und aufzuhetzen. Die in den Archiven gefundenen Dokumente, Belege und Veröffentlichungen aus dieser Zeit zeigen ganz offenkundig die fanatisch aggressiven Wurzeln dieses

RECHERCHE

armenischen Nationalismus. Bereits Ende des 19. Jahrhunderts haben armenische Intellektuelle aus dem Kaukasus den Wunsch geäußert mit der Hilfe der imperialistischen Mächte einen unabhängigen armenischen Staat zu gründen und haben weiters versucht den türkischen Armeniern ebenfalls diese Idee aufzuzwingen.

3. Die Rolle der westeuropäischen Mächte in der Armenienfrage. Die ständige Rivalität Russlands und Europas über die Aufteilung von Ostanatolien wurde auch fortgeführt in der Frage wer die Armenier für seine eigenen Zwecke verwenden sollte. Von russischen Beamten verfasste Berichte belegen ganz offensichtlich welche Hetzkampagne im besonderen die Engländer in der Armenienfrage führten. Laut den Aussagen dieser Berichte hat man mit solchen Kampagnen versucht einerseits Rivalität zwischen Russland und das Osmanische Reich zu bringen und andererseits die separatistischen Kräfte innerhalb des Osmanischen Reiches zu stärken. Der Grund für all dies war der Wunsch das Osmanische Reich zu ihren Gunsten aufzuteilen und zu besetzen.

4. Die Rolle der Armenier im Ersten Weltkrieg. Aus dem Schriftverkehr und den dokumentierten Gesprächen der Taschnaks mit hochrangigen Personen des zaristischen Russland wird ersichtlich, dass im Rahmen des Plans Anatolien zu besetzen, die Armenier mit zwei wichtigen Aufgaben betraut wurden. Die Armenier sollten im Hinterhalt einen Aufstand organisieren und somit das an der Front kämpfende türkische Heer schwächen. Das war die erste Aufgabe. Die zweite Aufgabe war es eine Truppe freiwilliger Armenier aufzustellen um die türkische Verteidigung zu schwächen und um es den Russen zu ermöglichen das Land zu besetzen. Es gibt zahllose Berichte russischer Autoritäten zu diesem Thema. Der Ursprung all diese Pläne sind also die westlichen Mächte und das zaristische Russland.

5. Die Osmanischen Armenier lassen sich mitreißen von den Plänen der Imperialisten. Die osmanischen Armenier haben in der Erfüllung beider oben genannter Aufgaben eine aktive Rolle gespielt. Dabei geht es aber nicht um die Aktivitäten einer handvoll Taschnak Terroristen. Vielmehr war es eine große Menge von Armeniern, die mitgeholfen hat eine freiwillige Truppe aufzustellen und die Aufstände zu organisieren. Die Archive sind voll mit Dokumenten, die belegen, dass eine Masse von osmanischen Armeniern bei russischen Beamten angeboten haben im zaristischen Heer stationiert zu werden und freiwillig gegen die Türken zu kämpfen. In diesen Archiven sind Listen mit Tausenden von Namen armenischer Intellektueller, Ärzte, Studenten und einfacher Bauern osmanischen Ursprungs zu finden. All diese Belege sind ein Beweis dafür, dass diese separatistische Bewegung nicht zurückzuführen ist auf ein paar einzelne Führungspersönlichkeiten und Militanten und macht auch die Entscheidung des Osmanischen Reiches für die Umsiedelung verständlicher.

6. Die Massaker und Plünderungen der freiwilligen armenischen Truppen. Aus hunderten von Berichten, die von zaristischen Generälen und Offizieren verfasst wurden und die Protokolle und Bescheide von zaristischen Militärgerichten beweisen zweifelsfrei, dass die freiwilligen armenischen Truppen während des Ersten Weltkrieges in den besetzten Gebieten bestialische Massaker an dem dort lebende muslimischen Volk ausgeübt und deren Hab und Gut geplündert haben. Laut den Belegen waren diese Ausschreitungen systematisch geplant. Sogar russische Kommandanten waren entsetzt über die Gräueltaten der armenischen Banden. Aus diesem Grunde sind eine Vielzahl von armenischen Offizieren und Soldaten in den Militärgerichten des zaristischen Heeres verurteilt und worden, viele mit der Todesstrafe. Besonders wichtig und herauszuheben ist, dass diese Massaker und Plünderungen seitens der Armenier, vor der Entscheidung der Osmanen für die Umsiedelung der Armenier geschehen ist.

7. Das Projekt "Ein Armenien ohne Armenier" des zaristischen Russlands". Federführende hochrangige Beamte des russischen Zarenreiches schreiben in ihren internen Berichten, dass sie durch die Aufhetzung der Armenier und der danach erhofften Kapitulation der Türken, die Dinyeper Kazaken in diesem Gebiet anzusiedeln planten. Dieses Projekt wird von den zaristischen Beamten als "Armenien ohne Armenier" benannt.

Die Armenienfrage aus der Sicht der sowjetischen Archive

Die meisten Dokumente und Belege aus des sowjetischen Archiven stammen aus der Zeit nach 1917 und bestehen zumeist aus Bewertungen und Meinungen von sowjetischen Beamten, die die Ereignisse aus ihrer Sicht zu

bewerten versucht haben.

1. Die Armenienfrage ist ein Thema der imperialistischen Mächte. Hochrangige Führungspersönlichkeiten der sowjetischen Regierung wie Lenin und Stalin und Theoretiker der bolschewistischen Armenienthese, haben Beobachtungen angestellt und Stellungnahmen zum Thema der Armenienfrage verfasst. Dem geführten Schriftverkehr und den Stellungnahmen nach, die in diversen Berichten zu lesen sind, ist die Armenienfrage zweifelsohne ein Mittel welches die imperialistischen Mächte verwendet haben um das Osmanische Reich untereinander aufzuteilen. Die Türken haben sich selbst verteidigt und einen gerechtfertigten Krieg geführt um ein Auseinanderbrechen ihres Landes zu verhindern. Es sind die imperialistischen Mächte, die die Armenier gegen die Osmanen aufgehetzt haben und die Taschnaks, die auf dieses Angebot eingegangen sind, die diese menschliche Tragödie zu verantworten haben.

2. Die Rolle der Taschnak Armenier und deren ethnische Säuberungspolitik. Sowjetische Führungspersönlichkeiten haben festgehalten, dass die Taschnak Armenier, die von der britischen Politik beeinflusst wurden, eine Mauer zwischen der revolutionären Türkei und dem sowjetischen Russland bauten und dass sie während dem Ersten Weltkrieg in besagtem Gebiet die maßgeblichen Hilfsarbeiter der imperialistischen Mächte waren. Die Taschnak Armenier haben eine wichtige Rolle bei den Plänen der westlichen Mächte betreffend dem Osten gespielt.

Die sowjetischen Dokumente belegen und beweisen, dass die Taschnak Armenier in dem Gebiet, wo sich heute die Grenzen von Armenien befinden, ethnische Säuberungen durchgeführt haben. Um einen "reinen" Staat zu gründen, hat die Taschnak Regierung einen großen Teil des dort lebende muslimischen Volks vernichtet. In der Region um Adana-Maras, welches zu dieser Zeit von den Franzosen besetzt war, wurde auf systematische Weise das muslimische Volk getötet.

Sogar die armenische Bevölkerung hat unter der Diktatur der Taschnaks gelitten. In den sowjetischen Urkunden ist belegt, dass auch die armenische Bevölkerung von den Grausamkeiten der Taschnaks betroffen war.

3. Das Türkisch- Sowjetische Bündnis und das Verschwinden Taschnak Armeniens. In den sowjetischen Urkunden und Dokumenten ist offenkundig belegt, dass das Bündnis der Türkische Armee mit der Roten Armee das Ende der Taschnak Regierung in Armenien bedeutete und dass daraufhin die Sowjets die Kontrolle über dieses Gebiet übernahmen. Die heute mit Genozid verurteilte Aktion der Türkischen Armee gegen Armenien, wurde zu damaliger Zeit von hochrangigen sowjetischen Persönlichkeiten unterstützt und als eine notwendige Maßnahme anerkannt. Diese Operation der Türkei diene alleine dem Selbstschutz und der Verteidigung seinen eigenen Landes.

Dies ist der Grund warum armenische Nationalisten heutzutage nicht nur Talat und Enver Pascha, sondern auch die sowjetischen Führungspersönlichkeiten angreifen. Der armenische Verband in Russland hat ein Buch mit dem Titel "Die Partner und Mitschuldigen im armenischen Genozid" herausgebracht, wo Dokumente und Urkunden dieser Art belegen sollen, das Führungspersönlichkeiten wie Lenin und Stalin als Mitschuldige im armenischen Genozid anzusehen sind. Die armenische Diaspora und Personen aus politischen und wissenschaftlichen Kreisen veranstalten Konferenzen und machen zahlreiche Publikationen um zu zeigen, dass auch Russland zu gleichen Teilen wie die Türkei schuld ist an dem armenischen Genozid. Es muss hier gesagt werden, dass die Armenier in dem sie die Sowjetische Regierung anklagen das heutige Russland verurteilen wollen.

4. Die Taschnaks unter dem Einfluss der Nazis im Zweiten Weltkrieg. Die Taschnak Armenier haben die Rolle, die sie im Ersten Weltkrieg gespielt haben auch im Zweiten Weltkrieg übernommen. Mit dem Unterschied, dass sie dieses Mal von Hitlerdeutschland geleitet wurden. Die Taschnaks haben innerhalb der faschistischen Deutschen Armee freiwillige Truppen gebildet und erneut ihre Gräueltaten bei der in diesem Gebiet lebenden Bevölkerung ausgeübt.

5. Die armenische Bevölkerung war zahlenmäßig der muslimischen Bevölkerung überlegen. Sowohl Urkunden und Dokumente aus zaristischen als auch sowjetischen Archiven belegen, dass vor der Umsiedelungsaktion der armenischen Bevölkerung, die in diesem Gebiet lebende armenische Bevölkerung zahlenmäßig weit über der muslimischen Bevölkerung war.

RECHERCHE

QUELLEN

Archive

- Russisches Staatsarchiv für Militärgeschichte (RGVIA)
- Staatsarchiv des russischen Außenministeriums (AVPR)
- Staatsarchiv der russischen Föderation (GARF)
- Russisches Staatsarchiv der Sozial- und Politikgeschichte (RGASPI)

Bücher und wissenschaftliche Artikel

- B. A. Boryan, Armeniya, Mejdunarodnaya Diplomatiya i SSSR, c.1-2, Gosudarstvennoe İzdatelstvo, Moskva-Leningrad, 1928-1929.
- V. A. Gordlevski, İzbrannie Soçineniya, c.3, İzdatelstvo Vostoçnoy Literaturi, Moskva, 1962.
- G. M. Arutyunyan, Reaktsionnaya Politika Angliyskoy Burjuazii V Armyanskom Voprose V Seredine 90-h Godov XIX Veka, Moskovski Gosudarstvenniy Universitet im. M. V. Lomonosova, Moskva, 1954.
- O. A. Arutyunyan, Vospominaniya, Armyanskoe Gosudarstvennoe İzdatelstvo, Yerevan, 1956.
- P. Kitaygorodski, Ot Kolonialnogo Rabstva K Natsionalnoy Nezavisimosti, “Moskovski Raboçiy”, 1925.
- S. G. Pirumov, Daşnaki Za Rubajom, İzdanie Nauçnoy Assotsiatsii Vostokovedeniya, Tiflis, 1934.
- O. Kaçaznuni, Daşnaksutyun Bolşe Neçego Delat, İzdatelstvo “Zakkniga”, Tiflis, 1927.
- Karibi, Krasnaya Kniga, Tiflis, 1920.
- N. G. Korsun, Turtsiya/Kurs Lektsii Po Voennoi Geografii, Çitannih V Voennoy Akademii RKKA, Vişii Voennoy Redaktsionniy Sovyet, Moskva, 1923.
- N. G. Korsun, Alaşkertskeya İ Hamadanskaya Operatsii Na Kavkazskom Fronte Mirovoy Voynı V 1915 Godu, Gosudarstvennoe Voennoe İzdatelstvo Narodnaya Oborona Soyuz SSR, Moskva, 1940.
- A. Karinyan, “K Harakteristike Armyanskikh Nationalistiçeskih Teçeniy”, Bolşevik Zakavkazya, No. 9-10, 1928.
- A. Lalayan, “Kontrevolyutsionniy ‘Daşnaksutyun’ İ Imperialistiçeskaya Voyna 1914-1918 gg.”, Revolyutsionniy Vostok, No. 2-3, 1936.
- A. A. Lalayan, “Kontrevolyutsionnaya Rol Partii Daşnaksutyun”, İstoriçeskie Zapiski, No. 2, 1928.
- A. Erziyan, Na Sud Trudyashiysya, Tiflis, 1927.
- Mejdunarodnie Otnoşeniya V Epohu Imperializma. Dokumenti İz Arhivov Tsarskogo İ Vremennogo Pravitelstva 1878-1917 gg., Gosudarstvennoe Sotsialno-Ekonomiçeskoe İzdatelstvo, Moskva-Leningrad, 1933-1938.
- Marents, “Litso Armyanskogo Smenohovstva”, Bolşevik Zakavkazya, No. 3-4, 1928.
- Dokumenti İ Materialı Po Vneşney Politike Zakavkazya İ Gruzii, Tiflis, 1919.
- H. Hovsepyan, Muvaraza ve Kuruluş 10 İli, Devlet Neşriyatı, İrevan, 1930.
- T. Haçikoglyan, 10 Let Armyanskoy Strelkovoy Divizii, İzdatelstvo Polit. Uprav. KKA, Tiflis, 1930.
- V. A. Gurko-Kryajin, Blijniy Vostok i Derjavı, Nauçnaya Assotsiatsiya Vostokovedeniya Pri TsİK SSSR, Moskva, 1925.
- İrandust, Dvijuşie Silı Kemalistkoy Revolyutsii, Gosudarstvennoe İzdatelstvo, Moskva-Leningrad, 1928.
- A. İ. Denikin, Oçerki Russkoy Smuti, c.4, Berlin, 1925.
- Borba Za Pobedu Sovyetskoy Vlasti V Azerbaycane 1918-1920. Dokumenti İ Materialı, İzdatelstvo Akademii Nauk Azerbaycanskoy SSSR, Baku, 1967.
- K. Ragimov, S. Sadıhov, “Znat Pravdu...”, Vozrojdenie, No: 10-11-12, 1991.
- V. Tarhov, “Zanyatie g. Nahıçevani i Pervaya Vstreça Krasnoy Armii S Voyskami Kemal Paşı”, Voennoy Vestnik, 15.04.1922, No. 8.
- A. F. Myasnikyan, İzbrannie Proizvedeniya, İzdatelstvo “Ayastan”, Yerevan, 1965.
- A. Myasnikov, Armyanskie Politikiçeskie Partii Za Rubejom, İzdatelstvo “Sovjetski Kavkaz”, Tiflis, 1925.
- Mihail Vasilıyeviç Frunze, Sobranii Soçineniy, c.1, Gosudarstvennoe İzdatelstvo, Moskva, 1926.
- Grigori Artsruni, Vostoçniy Vopros, Tipografiya İ. A. Çantseva, Tiflis, 1876.
- Grigori Artsruni, Ekonomiçeskoe Polojenie Turetskih Armyan, Tipografiya A. Gatsuka, Moskva, 1880.
- N. Z. Efendiyeva, Borba Turetskogo Naroda Protiv Frantsuzskih Okkupantov Na Yuge Anatolii (1919-1921 gg.), İzdatelstvo AN Azerbaycanskoy SSR, Baku, 1966.
- Bolşaya Sovyetskaya Entsiklopediya, Aksiionernoe Obşestvo “Sovetskaya Entsiklopediya”, Moskva, 1926, 1970-1978.
- Kirakosyan, N. B., İstoriya Partii “Daşnaksutyun” S 1890 g. Po 1907 g., Moskva, 1999.
- Linch, H. F. B., Armeniya, Putıvıe Oçerki İ Etyudi, c.1, Tiflis, 1910.
- Mayevskiy, V. T., Voenno-Statistiçeskoye Opisanie Vanskogo i Bitlisskogo Vilayetov, Tiflis, İzd. Şt. Kavk. Arm., 1904.
- Parsamyan, V., Eçmiadzin İ Taşnaksutyun, Yerevan, 1931.
- Mehmet Perinçek, “Ermeniler Rusya’yı da Soykırımla Suçluyor”, Cumhuriyet Strateji, 14 Ağustos 2006, s.24-25.
- Perinçek, Mehmet, Rus Devlet Arşivlerinden 100 Belgede Ermeni Meselesi, İstanbul, Doğan Kitapçılık, Mart 2007.
- “Rossiya, Turtsiya i Armeniya”, Vestnik Narodnogo Komissariata İnostrannih Del, 15 Mart 1921, No.1-2.
- Stavrovski, Al., Zakavkazye Posle Oktyabrya, Moskva-Leningrad, Gosudarstvennoe İzdatelstvo, 1925.
- Şamsutdinov, A., Kurtuluş Savaşı Yıllarında Türkiye Sovyetler Birliği İlişkileri, Yeni Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık A.Ş., Ağustos 2000.
- Şpilko, V. İ., Imperialistiçeskaya Politika SŞA V Otnoşenii Turtsii (1914-1920 gg.), Moskva, Moskovskiy Gosudarstvenniy Pedagogiçeski Institut, 1960.

Domuz Gribi Yalanı

Dünya çalkalanıyor bizde ses yok!..

Domuz gribi salgınının Avrupa'dan sonra Dünya Sağlık Örgütü de 'korku kampanyası' olduğunu açıkladı. Sağlık Bakanlığı'ndan ise çıt çıkmıyor.

1- Sahte salgın rezaletini dünya itiraf etti

Rezaleti itiraf ettiler! Tüm dünyada önce büyük panik, sonra korku ve son olarak kuşkuyla karşılanan domuz gribi hastalığı giderek daha büyük bir skandala dönüştü. Domuz gribinin mevsimsel gripten farkının bulunmadığı, aşılamanın gereksiz olduğu ortaya çıktı. Dünya Sağlık Örgütü'nün bir numaralı uzmanlarından Profesör Ulrich Keil, "Tüm tahminlerimizde yanıldık. Domuz gribi konusunda halkta büyük bir panik yaşanmasına sebep olduk" dedi.

2- Korku kampanyası diye duyuruldu

Domuz gribini "yüzyılın en büyük tıp skandalı" olarak tanımlayan Avrupa Konseyi Aile ve Sağlık Komisyonu Başkanı Wolfgang Wodarg araştırma önergesi verdi. Önerenin kabul edilmesinin ardından önceki gün domuz gribi oturumunda ifade veren Dünya Sağlık Örgütü'nden (WHO) Prof. Ulrich Keil, "Domuz gribi salgını ilaç üreticilerinin kârlarını artırmak için bu şirketlerle ortak olarak üretilen bir korku kampanyasıydı" diye konuştu. 11 Haziran 2009'da Dünya Sağlık Örgütü Genel Sekreteri bayan Margeret Chan H1N1-(Domuz-) Gribi için en üst Pandemi alarmı verilmesi kararını çıkartmıştı. Bunun ardından da birçok ülke H1N1 aşısı için milyarlarca dolar harcamış ve aşı üreten ilaç firmaları zenginliklerine zenginlik katmışlardı. İşin ilginç yanı, sayın Chan kendisine aşı yaptıрма gereği görmemişti!

3- Sağlık Bakanlığı suskunluğunu koruyor

Domuz gribi tehdidiyle halkı günlerce paniğe sevkeden Sağlık Bakanlığı ortaya çıkan son gelişmeler karşısında suskunluğunu koruyor. Özellikle çocukları olan aileler perişan oldu. Çok kişi gereksiz yere ve riski göze alarak aşılandı. Sonuç olarak domuz gribi salgını palavra çıktı. Satın alınan aşılar kullanılmadı. Aşılarla 1 milyar TL'ye yakın para ödendi. Rezalete kamuoyu tepki göstermezken, elinde 5 milyon doz aşı kaldığı söylenen Bakanlık ise sessiz.

Akdağ tüm ülkeyi germişt

Geçtiğimiz yıl mart ayında başlayan domuz gribi haberleriyle birlikte Sağlık Bakanlığı'ndan yapılan açıklamalarla tüm Türkiye gergin bir havaya sokulmuş, yandaş profesörler, "Domuz gribi, pandemi vardır" diyerek insanları paniğe sevk etmişlerdi. Yalan zincirinden dehşete kapılan insanlar ise özellikle çocuklara yönelik yapılan yalan haberlerle hastanelere akın etmişlerdi. Havaalanlarına milyonlarca dolarlık termal kameralar alınmış, kanserden ya da mide kanamasından ölen insanların bile domuz gribinden öldüğü açıklanmıştı.

Kobay gibi mi kullanıldık?

Eski bir Sağlık Bakanı Türkiye'nin domuz gribi aşılarında kobay olarak kullanılacağını iddia etmişti. Aşının yan etkilerinin henüz bilinmediğini belirten eski Bakan, "Bu aşılarda henüz Faz -1 sonucu yoktur. Yani bizim insanlarımız denek olarak kullanılacak. Gelecek aşılarda ilk önce AKP'lilerde kullansınlar" demişti. ABD'de yapılan aşının yan etkileri nedeniyle çok sayıda insanın ciddi rahatsızlıklar geçirdiğini iddia eden eski Bakan, aşı sonucu kalıcı felç bile yaşanabileceğini anlatmıştı.

Aşılarla 120 milyon ödendi

Sağlık Bakanı Prof. Dr. Recep Akdağ, önceki gün İstanbul'da düzenlenen bir toplantıda yaptığı konuşmada, bakanlığını savundu ve çok başarılı bir operasyon yürüttüklerini söyledi. Türkiye'nin satın aldığı 8,4 milyon doz aşının yarısının kullanıldığını belirten Akdağ, elde kalan aşılarla ilgili sorunu ilgili firma ile görüşerek çözeceklerini kaydetti. Domuz gribi aşısı konusunda eski Sağlık Bakanı ve birkaç hocanın haksızlık yaptığını ifade eden Akdağ, aşılarla ödenen paranın 120 milyon TL olduğunu açıkladı.

Kavgayı bırak hesap ver

Meclis'teki 'peygamber' kavgasında gözlüğünü ve ceketini çıkarıp vekillerin üzerine yürüten Sağlık Bakanı Recep Akdağ'ın kavga etmeyi bırakıp Türkiye'de yaratılan sağlık skandalının hesabını vermesi isteniyor. Yapılan yanlışlığın Türkiye'yi zarara uğrattığını ve külhanbeylikle örtülemeyeceğini belirten milletvekilleri "Türkiye'nin sağlığı kimlere emanet, görüldü" yorumunu yapıyor. CHP Ordu Milletvekili Rahmi Güner, böyle bir davranışın yapılan yanlışlıkların üzerini örtemeyeceğini söyledi. Güner, domuz gribi diye lanse edilen hastalığın normal gripten farklı olmadığı anlaşıncaya bir vurgun olduğu yönünde kamuoyuna kaygı saldıığını belirterek şunları söyledi:

Millet adına utandım

"Sağlık Bakanı'nın yanlış uygulaması aslında Başbakan ile ters düşmesiyle birlikte ortaya çıktı. Bu noktadan sonra vatandaşlar kaygıya düştü. Türkiye'nin 500-600 milyon dolarının çöpe gittiğine dair ciddi kaygılar doğurdu. Bunun nedeni domuz gribi olarak lanse edilen hastalığın, normal gripten farklı olmadığı anlaşıncaya üzerine çıktı. Şimdi burada külhanbeylik yapmak, basitlikten öte gitmiyor. Gözümün önünde cereyan eden olayda, TBMM'de millet adına utandım" dedi.

Akdağ hemen istifa etmeli

CHP'li Rahmi Güner, Akdağ'ın bir devlet adamına yakışmayacak davranışlar sergilediğini söyledi. Güner şöyle konuştu: "Türkiye'yi zarara uğratan büyük bir olayın üstü bu tür davranışlarla kapatılamaz. Bu aslında bir TBMM Araştırma konusudur, bunun da ötesinde bir gensoru konusudur. Millet sağlık politikalarımızın kimlere emanet olduğunu açıkça görmüştür. Recep Akdağ hükümetten derhal istifa etmesi gereken kişilerin başında gelmektedir."

Domuz gribiyle ilgili konuşacak çok şey var. Milletvekilleri, ihalesiz alındığı iddia edilen aşılar için Meclis soruşturması istiyor. TBMM'nin ana görevinin yönetimin sorunlarını tartışmak ve kanun çıkarmak gibi işlevleri olduğunu belirten MHP Edirne Milletvekili Cemaleddin Uslu şunları söyledi:

Zaman kaybediyoruz

"Yaşanan olaylar hiçbir zaman kabul edilemez. Ancak, TBMM esas görevlerinin dışına çıkıp polemiklere kaydırılmak istenirse bu tür görüntüler ortaya çıkıyor. Elbette sorunlar konuşulmalı. Eğer Recep Akdağ'ın eski sağlık Bakanı'na karşı kişisel olarak hissettikleri varsa yeri orası değildi. Bu da zaten doğru olmaz. Bu konular konuşularak olur. Zaten Sağlık Bakanlığı'nın domuz gribiyle birlikte konuşulacak pek çok şeyi de bulunmakta. Bunlar konuşulması gerekirken, polemikler yapılarak zaman kaybettiriliyor. Olumsuz davranışlarla ne iktidar olunur, ne devlet yönetilir, ne de millet bunu kabul eder."

Yandaş profesörler aşığı desteklemiştir

Türkiye'de iktidara yakın profesör ünvanlı bazı bilim adamları, Sağlık Bakanı'nın domuz gribi aşısı olunması gerektiğiyle ilgili kamuoyuna yaptığı her konuşmasından sonra destekleyen açıklamalar yapıyorlardı. Hatta bunlardan bazıları daha da ileri giderek aşı olunmadığı takdirde kesin ölüm riski bulunduğunu söylemekten çekinmediler. Pandemi İzleme Bilim Kurulu üyelerinden Prof. Dr. Mehmet Ceyhan ise öleceklerin sayısını bile verdi ve uyardı: "Aşılamada istenilen seviyeye çıkılamadı. Tehlike büyüyor. Domuz gribinden ölenlerin sayısı 2400'e çıkar."

Halkın sağlığına sahip çıkar gibi görünen bu yönetici ve sözde aydınlar kimlerin değirmenine su taşıyorlar?

Kaynak : Anadolu Ajansı

Küfi Seydalı

Kıbrıs Barış Görüşmeleri

Yılan hikayesine dönmüş Kıbrıs-Barış-Görüşmeleri, KKTC Cumhurbaşkanı M.Ali Talat ve Kıbrıs Rum lideri Christofias arasında devam ederken, AB ve ABD var güçleri ile Türk tarafına yüklenirlerken, Yunanistan ve Kıbrıs Rumları da malum Bizans oyunlarını oynamaya devam ediyorlar.

Amerikan politikaları ezelden beri, Rum/Yunan lobilerinin etkisi altında, hep Rum taraftarı olmuştur. Zaman zaman Türk tarafını açıkça tehdit eden şekiller almıştır. Tabii ki Amerikanın elinde daha başka kozlar da mevcut. Mesela Ermeni, Kürt ve Patrikhane sorunları takrar takrar ısıtılıp Türkiye'nin önüne konuyor. Türk diplomasisi de, ardı arkası gelmeyen ve hiç bitmeyen mücadelelerle boğuşup duruyor.

AB politikalarına gelince, burada durum çok daha vahim, çünkü AKP rejiminin can simidi, AB üyeliği ve kuru bir aşk hikayesi. Kıbrıs Türkleri defalarca aldatılmış oldukları için, AKP açıklamalarına itimat etmeleri mümkün değildir. Kendi palamento kararlarını ve Cumhurbaşkanlığı Deklarasyonlarını hiçe sayan bir Erdoğan hükümetine itimat etmek için insanın çok saf olması lazım! Ne AKP hükümetinin, ne de M.Ali Talat'ın KKTC'nin tanınması diye bir çalışma veya politikaları yoktur. Tam aksine, „Kıbrıslılık“, tek devlet ve tek kimlik üzerine oturtulmuş marazi bir düşünce tarzları vardır. Erdoğan hükümetine göre, Kıbrıs halkları arasındaki tek fark ayrı dinleridir.

AB, tahmin ettiğimiz gibi, Aralık toplantılarında, Türkiye aleyhtarı, sert kararlar alamamış, ama almış olduğu kararlarda ve kullanılan üslup da Türk tarafınca yenir yutulur türden maddeler değil. Bir sene ne ki? 12 ay geçer, başımız tam belaya girer, hiç şaşmayın.

Zaten Türkiye hükümeti, Kıbrıs'ı satmak istese bile, iş o kadar basit ve kolay değildir.Çünkü, Kıbrıs Cumhuriyeti'nin beş (5) kurucu üyesi vardı. Bunlar, İngiliz, Yunan, Türk, Kıbrıslı Rum ve Kıbrıslı Türk taraflardır. Herhangi bir tarafın hayır demesi halinde, bir çözüm mümkün değildir. Türkiye'nin, istese bile, Türk Silahlı Kuvvetlerini adadan çekmesi de mümkün değildir. Türkiye hükümetine kalan tek alternatif, kesin ve kararlı bir politika izlemek ve geçmiş tecrübeleri de göze alarak, Kıbrıs Türklerinin ve Türkiye'nin menfaatlerini gözetmeyen hiç bir anlaşmayı kabul edemeyeceğini belirtmesidir. Başka türlü rahat bulamaz.

Aydın Ahmet

SÖYLEMEYİN KARDEŞİM ABDULLAH'A "PEYGAMBER" OLDUĞUMU, O BENİ "SON PADIŞAH" BİLİYOR...

Orta Çağ karanlığına sürüklenişimizin ibarelerini görmeye başladığımız son günlerde, halkımızın bu denli sessiz,ilgisiz ve bilgisiz kalışı düşündürücüdür. Ordumuzun sürekli asılsız ve mesnetsiz saldırılara uğraması,bir raslantı olamaz.İçereği boşatılmış basının sürekli olarak hedef şaşırtması ve kafaları karıştırması,plansız olması mümkün değildir.Hangi görevde olursa olsun bütün vatanseverlerin aynı anda toplatılması ve sorgusuz sualsiz susturulup, dayanaksız yıllarca hapiste tutulması, programsız olamaz. Hiçbir birliğe alınmadığımız günlerde BOP'un eş başkanlığını ABD'nin lütfedip bize vermesi ilginçtir. BOP'un merkezi olarak Diyarbakır'ın seçilmesi ve bunu özellikle de ABD'nin istemesi insanı ister istemez işkillendiriyor.

Ayrıca İstanbul'daki Papaz Barthelemeos'un bu kadar cesaretlenmesi ve Heybeliada Papaz Okulu'nu ısrarla YÖK'ün kontrolüne sokmak istememesi ve ayrı bir devletmiş gibi davranmasının altında yatan gerçek nedir? Lozan'ın kazanımlarından feragat etmemesi neden bu kadar çok arzuluyorlar? Ulu önder Atatürk'ün heykellerinden ve resimlerinden neden bu kadar ürküyorlar? Niçin onu yalnızlaştırarak gönüllerden ve hafızalardan silmeye çalışıyorlar? AB ve ABD Türkiye içinde bu fikirleri savunanları, hatta bu politikaları uygulamaya koyanları niçin destekliyor ve yüreklendiriyor?

Madem ki AB ve ABD azınlık haklarını bu kadar önemsiyorlar yirmi yıldır Batı Trakya Türkleri'nin müftülüklerini ve vakıf mallarını işgal eden hatta onların Türk kimliğini bile tanımayan, çağdaş bir eğitim almalarını engelleyen AB üyesi Yunanistan'a niçin ses çıkarmazlar? Neden onlar yeni okullar açamazlar ve kitaplarını Türkiye'den getiremezler? Neden kurdukları derneklerin tabelalarına Türk kelimesini yazamazlar?

Peki bütün bunlar olurken sorumlular neyle meşguldürler? Onlar kuvvetle muhtemel PKK'yı dağdan indirmekle ve inenleri çiçeklerle kaşılamakla meşguldürler. Ayrıca verdiğimiz Kıbrıs'ı ısrarla almak istemeyen Yunanlıların politikasını çözmeye çalışmakla meşguldürler.Gözümüzü çıkarmak için fırsat kollayan komşularımızla "sıfır sorun" politikası icat etmekle meşguldürler. Adını koyamadığımız sınırsız açılımlar yapmakla meşguldürler. Hatta bazıları yapacak iş bulamadıkları için kendi kendilerine önce sorun üretip sonra çözmeye çalışmaktadırlar. Son günlerin üretilmiş en büyük sorunu ise başbakanın "peygamber" mi yoksa "son padişah" mı olduğu konusudur.Bu gerçekten önemli bir konudur. Buna milletçe el atmamız gerekir. Benim nacizane önerim bir referandum. Ancak böylece adil bir çözüm üretilebiliriz. Demokratiğim ve kalın kafalılığım yine beni rahat bırakmıyor. Oysa başbakan hazretleri defaatle demokrasiyi sadece bir "araç"olarak kullandıklarını dillendirdi.Peki arap saçına dönen ve devletin tepesinde yetki sorunu yaratacak bu konuyu nasıl çözeceğiz diye düşünürken çözüm haşmetlünden geldi. "One minute. Ben haşa ne peygamberüm ne de son padişahım. Ben Recep'üm ulan Kasımpaşalı Receeeeeeep!"

Anadili

Ana dili, basit anlamı ile anneden öğrenilen dildir. Ancak, bu kelime ile genelde ikinci bir dil öğrenme durumunda ya da farklı dillerin konuşulduğu toplumlarda yaşarken karşılarız.

Yurt dışında yaşayanlar için ise ana dili kelimesinin anlamı ve önemi, anavatanımızda yaşayanlardan farklıdır. Doğduğu ülkede yaşayanlar, ana dilini doğru ve eksiksiz olarak öğrenme ve kendilerini en iyi şekilde ifade etme şansına sahipken, yurt dışında yaşayanların bu konuda olanakları son derece sınırlıdır. Oysa ana diline en çok gereksinimi olanlar ülkesinin dışında yaşayanlardır.

Bu insanların bulundukları ülkede günlük yaşantılarını sürdürebilmeleri, işyerlerinde görevlerini yerine getirebilmeleri, o ülkenin dilini öğrenme düzeylerine bağlıdır. Yani birey yaşadığı ülkenin diline hangi düzeyde hakim ise genel olarak iş ve günlük yaşamında da aynı düzeyde rahattır. Ancak bireyin ana dilinden farklı bir dili öğrenmesi de ana dilindeki bilgi düzeyine bağlıdır. Çünkü öğrenilene çalışılan dil ile ana dili arasında bağlantı kurulması zorunludur. Bu gerçekleşmezse öğrenilen kelimelerin algılanması ve kelimelerin doğru yerlere yerleştirilip, o dilin akıcı bir şekilde kullanılması oldukça zordur. Bir nesneyi ifade eden kelimenin öğrenilebilmesi, o nesnenin görünüşü ve diğer özellikleri ile algılanabilmesine bağlıdır. Özellikle soyut kelimelerin resimlenmeleri ve örneklenmeleri kolay olmadığından bu tür kelime ve kavramlar, eğer ana dilinde iyi bilinmiyorsa öğrenilen dilde öğrenilmesi ve algılanması oldukça zordur.

Ayrıca toplumun kültürünü yaşatan ve kuşaktan kuşağa aktarılmasını sağlayan dildir. Bu bağlamda, özellikle yurt dışında yaşayanların ana dilleri ile bağlarının zayıflaması, doğrudan kültürleri ile bağlarının zayıflaması anlamına gelir. Bu bağ tamamen koptuğunda ise artık o toplum asimile olmuştur ve o toplumun kültürü için artık yapılabilecek hiçbir şey kalmamıştır.

Kültürün iletişim aracı olan dil ortadan kalkınca, o toplumu oluşturan bireyler başka toplumlara ait hale gelirler. Kültürü ise ya diğer toplumlar tarafından yağmalanır ya da unutulup tarihin derinliklerinde kaybolup gider.

Bütün bu nedenleri düşündüğümüzde, yurt dışında yaşayan Türk toplumunun bir parçasını oluşturan bireyler olarak, korumamız gereken en değerli varlığımızın ana dilimiz olduğu açıktır. Her ana babanın öncelikli görevi, çocuklarının ana dilini olanaklar ölçüsünde en iyi düzeyde öğrenmesini sağlamaktır.

Çünkü kültürümüzü koruyarak yurt dışında varlığımızı sürdürmenin başka yolu yoktur.

Şakir Güler

Öğretmen Gözüyle Yurt Dışında Eğitim

Eğitimin önemi konu olduğunda bu önemi vurgulamak için, en uygun kelimelerle akılda kalıcı cümleler kurarak, en etkili anlatımı yapmak için birbirimizle yarışırız. Ben de bu gün Avusturya'da görev yapan bir Türk Öğretmen olarak, yeterliliğim ölçüsünde sizlere mesleğimizin ve eğitimin yurt dışındaki durumunu aktarmaya çalışacağım.

Anavatanımızdan uzakta, coğrafyası, iklimi, bitki örtüsü, ekonomisi, kültürü ve dili çok farklı bir ülkede yaşıyoruz. Bu nedenle bizim pozisyonumuz yurdumuzdaki meslektaşlarımızdan oldukça farklı. Bu farklılık bize eğitim sistemi oturmuş, olanakları geniş, hakettiği önemi ve değeri kazanmış bir eğitim ortamında çalışma olanağı sunuyor. Bu olanakları sonuna kadar kullanıp burada yaşayan insanlarımıza, mümkün olan en üst düzeyde eğitim vermemiz gerektiğinin bilincindeyiz.

Ancak ben konunun öneminin çarpıcı bir şekilde anlaşılması açısından yurt dışında yaşayan yurttaşlarımızın durumuna dikkatinizi çekmek istiyorum. Bir ülkenin, ülke dışında yaşayan insanları, o ülkenin dünyadaki derinliğidir. Bu derinlik, eğer doğru şekilde değerlendirilirse, uluslararası ilişkilerde ülkelerin önemli bir gücü, bir kozudur. Bazı ülkelerin, bu gücü ne kadar ustaca kullandıkları da hemen hemen herkesin çok iyi bildiği bir durumdur. Ancak bu gücün işe yarayabilmesi için, doğru yönde ve planlı eğitim şarttır. Bir başka şekilde ifade etmek gerekirse, eğitim bu işin olmazsa olmazıdır. Yurt dışında yaşayan insanların, bulundukları ülkelerde eğitimlerine yeterince önem verilmemesi ve eğitilememeleri durumunda, ait oldukları ülkenin gücü olmaktan çıkıp, sorunu olacağı da açıktır. Ayrıca bu insanların, bir yandan yaşadıkları ülkede günlük ve mesleki işlerini aksatmadan, o ülkenin toplumsal yaşamına katılmalarını sağlayacak derecede yaşadıkları ülkenin eğitimini alırken, diğer taraftan ait oldukları ülkenin sosyal, kültürel ve tarihi değerlerini de öğrenmeleri elzemdir. Burada birey, yaşadığı toplum ile ait olduğu toplum arasında denge kurmayı ancak bu şekilde başarabilme şansına sahip olabilir. Aksi durumda, iki toplum arasında kalıp büyük sıkıntılar yaşaması kaçınılmazdır.

Bu önemli tespitleri, hepinizin bildiğinden hiç kuşum yok. Ama işin asıl zor olanı, bu tespitlerden sonra başlar. Çizdiğimiz bu çerçevede eğitim vermek hiç de kolay değildir. Bu eğitimde doğal olarak en büyük sorumluluk, oradaki eğitimle görevlendirilmiş öğretmenlere düşer. Ancak bütün yükümlülüğü öğretmene bırakmak da, kanımca kolaycılıktır ve haksızlık olur. Burada, resmi makamlarımıza ve sivil toplum örgütlerine de önemli sorumluluklar düşmektedir. Konunun önemi ve boyutu gözönüne alındığında, bu işbirliğinin ne kadar kaçınılmaz olduğu ortadadır.

Bu bağlamda, insanlarımızın eğitimi, resmi makamlarımızca yakından izlenmeli ve yaşanan ülkenin makamları ile, eğitimin niteliği ve varsa sorunları ayrıntılı olarak ele alınmalı, çözüm yolları üzerinde çalışılmalıdır. Hiç kuşkusuz, bu çalışmalar eğer gereği gibi yapılsa, iki toplum arasında yakınlaşmaya da vesile olacaktır. Sivil toplum örgütlerimiz de, eğitim ve kültür çalışmalarında daha aktif olmalı. Ancak bu çalışmalar ülkemiz, cumhuriyetimiz ve toplum değerlerimiz ile örtüşmelidir. Ülke ve dünya gündemi yakından izlenmeli, gerektiğinde eğitim programları, yöntemleri ve araç gereçleri güncellenmelidir. Bilim ve teknolojinin başdöndürücü bir hızla geliştiği günümüzde, yenilikleri eğitime aktaramamak, uzun vadede toplumu yeniliklerden mahrum bırakmak anlamına gelir ki bunun sorumluluğu çok ağırdır.

Bu anlamda yine en büyük görev bizlere, yani öğretmenlere düşmektedir. Ancak ben bugüne kadar olduğu gibi, bundan sonar da Avusturya'da çalışmakta olan bütün meslektaşlarımla, eğitim adına verbileceklerini esirgemeyeceklerinden eminim. Bizler, şimdiye kadar olduğu gibi, anavatanımızı yakından izlemeyi sürdürerek, yaşadığımız coğrafyada, ülkemizin gücü ve sesi olmaya, ulu önderimiz Mustafa Kemal Atatürk'ü ve bize kutsal emaneti olan cumhuriyetimizi gururla, bizden sonraki kuşaklara anlatmaya devam edeceğiz. Güzel yurdumuzun, emsalsiz ve engin kültürünü yerli yabancı, bütün insanlara tanıtmaya devam edeceğiz. Genç kuşakların, iki toplum arasında kaybolmasına izin vermemek için, mücadelemizi kararlılıkla sürdüreceğiz.

Ne kadar büyük zorluklarla karşılaşsak da, bu zorlukları toplumumuzla işbirliği içinde aşmanın yollarını arayıp bulacağız. Öğretmen duyarlılığı ve yaratıcılığı ile toplumumuzu yüceltmenin arayışından asla vazgeçmeyeceğiz. Zaten öğretmenliği kutsal kılan da bu değil midir?

Şakir Güler

Viyana Teknik Üniversitesi

Geçmiş 1815 yılına dayanan Viyana Teknik Üniversitesi, Avusturya'nın teknik ve fen bilimleri dalında en büyük üniversitesi ve yaklaşık 200 yıldır uluslararası bir ortamda araştırma ve eğitimi birleştirerek gelecek odaklı teknolojik gelişimleri öğrencilerine en iyi şekilde aktarmakta. Aynı zamanda "İnsanlar için Teknoloji" olarak belirledikleri görevleri ile de Avrupa çapında belirli teknik yüksek okulları içinde yer almakta. Ulusal ve uluslararası tanınırlığı olan üniversitenin mezunları da bu avantajdan faydalanmaktadır.

Beş rektörlük altında 8 fakülte barındıran Viyana Teknik Üniversitesi, tam olarak 56 enstitüden oluşuyor. Araştırmalarıyla ön plana çıkan üniversite 21 lisans, 43 yüksek lisans, 5 öğretmenlik ve 3 adet de doktora programı sunuyor. Şu an ise bu programlardan yararlanan yaklaşık 23000 kişi var.

Ana binası Viyana'nın tam merkezinde, Karlsplatz'da, bulunan Teknik Üniversite, özellikle Mimarlık, Endüstri Mühendisliği ve Bilgisayar Mühendisliği bölümlerinin kalabalıklığıyla tanınıyor. İnşaat ve Makina Mühendisliği, Şehir Planlama, Elektroteknik, Kimya, Fizik ise sunulan diğer lisans programlarından. Bu lisans programlarına ek olarak, okuduğu bölümün belli bir dalında uzmanlaşmak isteyenler için ise söylediğimiz gibi 43 değişik yüksek lisans programı mevcut.

Bilim dünyasında uluslararası isim yapmış mezunlar arasında ünlü mimarlar Ferdinand Fellner d. J. ve Roland Rainer, Matematikçi Edmund Hlawka, Mucit ve Mühendis Viktor Kaplan, Astrofizik ve Matematikçi Milutin Milanković, Sanat Tarihçi Hans Sedlmayr, Mimar Komponist ve Mucit Josef Strauß, Atom Fizikçi Hannspeter Winter ve dünyaca ünlü bilgisayar mühendisi ve mucidi Heinz Zemanek sayılabilir.

Peki bu okula kayıt nasıl yapılıyor?

Artık teknoloji çağındayız ve burası her zaman için geçerli olmasa da bir teknik üniversite. Kayıta sıra beklememek için ilk önce internetten bir form doldurmak gerekiyor. O işlem bitince size verilen numara ve gerekli diğer birkaç belge ile öğrenci işlerine gitmeniz yeterli. Öğrenci kimliğiniz anında elinizde. Okul harcını ödedikten sonra ise (artık Avrupa Birliği vatandaşları için geçerli değil) derslere kayıt olabilmemiz için gerekli şifre ve diğer okul belgeleriniz evinize gönderiliyor. Tabii ki Türkiye'den gelen öğrencilerin işi bu kadar kolay değil ne yazık ki. Çünkü önce okumak istediğiniz bölümle denk bir üniversite kazandığınızı ve Almanca bilginizi kanıtlamanız gerek. Eğer Almanca bilmiyorsanız daha önce tanıttığımız kurslara gitmeniz gerekiyor.

Eğer sorunuz bölüm seçmek ise ilgili bölümlerin öğrenci temsilciliklerinden bilgi alabilirsiniz. Orada okuyan, bu konuda tecrübeli öğrenciler size daha iyi yol göstereceklerdir. En zoru ilk adımı atabilmektir. İlk yapmanız gereken size postalanmış şifreyle okulun sayfasında bir hesap açmak. Oradan her şeyi takip edebilirsiniz. Merak etmeyin her dönemin başında bölüm ve ne yapmanız gerektiği ile ilgili seminerler ve sonrasında ise yöneltme kursları olur. Orada sizin gibi yeni başlayan insanlarla tanışabilir ve sorularınızı paylaşabilirsiniz.

Daha detaylı bilgiyi okulun internet adresinden de edinebilirsiniz.

www.tuwien.ac.at

--

Gece işemeleri - Enuresis Nocturna

Yeni dünyaya gelen bir bebek bütün organ gelişimlerini fiziksel olarak tamamlamış ve yaşam mücadelesine hazır görünümündedir. Ancak nasıl bir bebek zaman içerisinde fiziksel yapısı güçlenerek organlarını kullanma becerisini arttırıyorsa ve kendi başına beslenmeyi yürümeyi konuşmayı öğreniyorsa organlarımızda çeşitli zaman süreçleri içerisinde bir büyüme, gelişme dönemi geçirirler, becerilerini ve fonksiyonlarını arttırırlar.

Bu günkü yazımızın konusu olan “Çocukların gece işemeleri-Enürezis noktürna” de Beyin-Sinir sistemi ile idrar torbası arasındaki iletişim, yani beynin idrar torbasına kumanda etme yeteneği ile ilgilidir.

Bir çocuğun idrarını idrar torbasında tutabilmesi için gerekli şartları hatırlarsak;

- Doğuştan normal yapıda bir idrar torbasının olması
- Normal çalışan Beyin-Sinir sistemi olması
- İdrar torbamızı, beyin-sinir sistemimizin çalışmasını düzenleyen, hormon üreten bezlerimizde normal yapı ve fonksiyonda olması gerekmektedir.

Yapısal bozukluğu olmayan bir çocuk yaklaşık 2-3 yaş arası ailesinin yardımıyla ya da yardımsız çiş yapmayı öğrenirler. Bu normal olarak gündüz ve gece içinde geçerlidir. “çiş yapma” becerisi kazanmış bir çocukta sinir ve hormon sistemi “idrar torbanı doldu ,çiş yapman gerek” uyarısını vermesi ve idrar torbası ağzını kapatan kaslara gevşeme emri vermesi sonucunda olur.

Gündüz bu kontrolü sağlayan bazı çocuklar geceleri bu sistemi tam olarak çalıştıramazlar. Ülkelere göre değişebilen ve erkek çocuklarda daha sık görülen bu oranlar % 10 (açık ifade edilen) ama %30 lara (gizli olarak) vardığı iddia edilen ciddi bir sağlık sorunudur.

Gece işemelerinin nedenlerini kısaca sıralamak istersek:

Aile fertlerinde daha önce benzer durumlar, idrar torbası gelişim bozuklukları ve istemsiz kasılmaları, uykunun derin olması gibi nedenler öncelikle sıralanabilir.

Bu alışkanlıktan yaşı kaç olursa olsun cezalandırarak veya korkutarak vazgeçirmek mümkün değildir. Sadece psikolojik sebeblere bağlı olduğunu düşünmek de yanlıştır. (Kısıkanlık, yeni bir kardeşin dünyaya gelmesi ve aile içi sorunlar gibi) Aileler sorunu çocukta aramak yerine kendilerini de sorgulamaları çözümde ve tedavide öncelikli bir basamaktır. Çünkü anne ve babadan birisinde altını ıslatma öyküsü varsa çocukta %45 ikisinde birden varsa %77 oranında altını ıslatma sorunu kesinlikle yaşanmaktadır.

Son yıllarda halk arasında “geniz eti” olarak bilinen Adenoid Vegetasyonun olduğu çocuklarda gece yeterli oksijenizasyonun sağlanamaması nedeniyle uyku derinliğinin arttığı , operasyon sonrasında bunların düzeldiğine yönelik bazı istatistiksel bilgiler gelmektedir.

Nedenlerini böylece özetledikten sonra kısaca neler yapılabilir sorusunu cevaplırsak;

Gece işeme sorunu olan bir çocuğun “tedavi” edilmesi 4-5 yaşlarından önce düşünülmemelidir ve kesinlikle bir uzman hekim eşliğinde çözüm aranmalıdır.

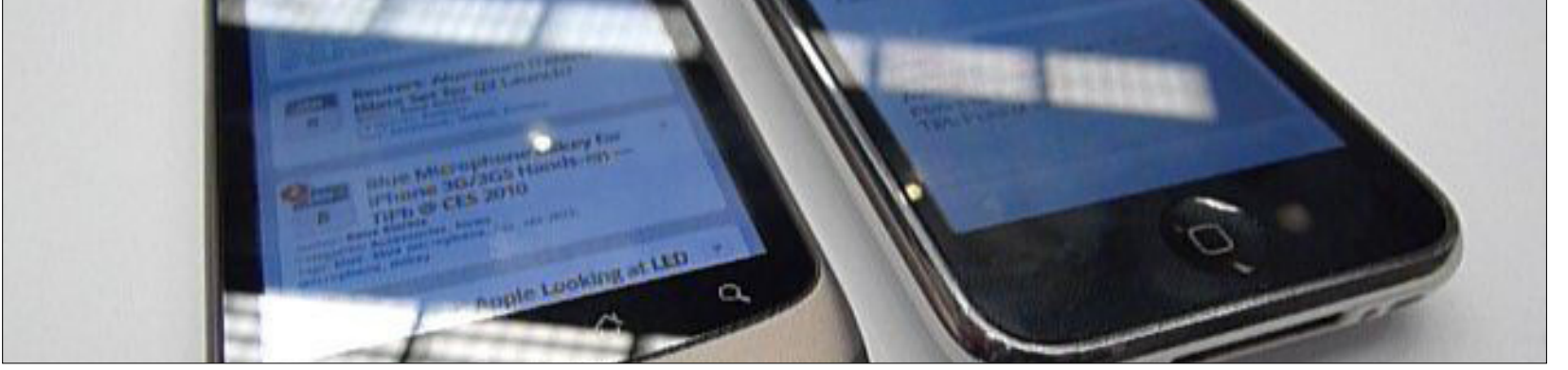
- Çocuğun ve ailenin tedaviye hazırlanması
- Alışkanlıkların gözden geçirilmesi
- Çiş yapma çizelgesi ve çişini tutmanın ödüllendirilmesi
- İlaç tedavileri gibi bir uzman hekim tarafından değerlendirilecek tedavi ve yöntemler mevcuttur.

Annelerin kolay bir çözüm olarak çocukların altını ısrarla bağlamak alışkanlıklarından vazgeçmeleri ve soruna bir uzman hekim eşliğinde çözüm aramaları, yapılması gereken başlıca davranış şeklidir.

Unutulmamalıdır ki “gece işemeleri-enürezis noktürna- insanlık tarihi kadar eski bir sağlık sorunudur ve erişkin yaşta gece işemeleri devam eden insan, yok denecek kadar azdır.

Sağlıklı günler dilediğiyle
Dr.Ahmet Akan

Nexus One iPhone'a Karşı

Google uzun zamandır üzerinde çalıştığı yeni cep telefonu Nexus One'ı tanıttı. Tanıtımı internet üzerinden milyonlarca kişi canlı yayından heyecanla izledi. Google bir önceki telefonu G1 ile Apple şirketinin Iphone telefonuna karşı rakip olarak çıkarmış ancak G1 Iphone'un bir çok özelliği karşısında yenilgiyi kabul etmek zorunda kalmıştı. Ancak yeni telefonu Nexus One hemen hemen her klasmanda Iphone'un tahtını sarsacak gibi görünüyor.

Hangi telefonun daha iyi sorusunu bu iki telefonu karşılaştırarak cevaplandırmaya çalışacağız.

Boyutu ve ağırlığı

Nexus One'in boyutu 199x59,8x11,5 mm , ağırlığı ise 130 gr. Iphone 3GS'in boyutu ise 115,5x62,1x12,3 mm ve ağırlığı 135 gr. Bu klasmanda iki telefon arasında eşitlik söz konusu. Çünkü aradaki farklılık dikkate alınmayacak boyutlarda.

Kazanan: Berabere

Ekran

Nexus One 3,7 inçlik ekran büyüklüğünün yanında 480 x 800 çözünürlük ile telefon ekranında daha fazla detay sunmasıyla ve yüksek çözünürlüklü video seyretme imkanı ile Iphone 3GS'e büyük bir fark atmakta. Aynı boyutta olan iki telefonda ekranı daha büyük olan kesinlikle tercih sebebidir. Ayrıca Nexus One'in AMOLED ekranı şimdiye kadar üretilen cep telefonlarında elde edilen en gerçekçi kontrast değerlerine sahip.

Kazanan: Nexus One

Dokunmatik ekran

İki telefonda da dokunmatik ekran bulunmakta. Hepimizin bildiği gibi Iphone multi-touch (çoklu dokunma) olanağı sunmakta fakat Nexus One'da böyle bir özellik bulunmamakta ve bu yönden açıkça hayal kırıklığına uğratmakta. Multi-touch'un bize sundukları saymakla bitmez. Bu yüzden;

Kazanan: Iphone 3GS

Kamera ve video kaydetme:

Iphone'un 3.15MP'lik kamerasına karşılık sunduğu 5MP'lik ve LED flaşlı kamera ile Nexus One kesinlikle bir adım önde.

Kazanan: Nexus One.

İşletim sistemi:

Nexus One yeni nesil android 2.1 mobil platformunu Iphone ise Iphone OS 3.0 kullanmakta. Iphone'un en büyük zaafı birden fazla görevi aynı anda yapamaması. Nexus One ise Android işletim sistemi ile aynı anda müzik dinlerken telefonunuzda arama yapmayı ya da başka bir programı çalıştırma imkanı sunuyor. Android'in diğer bir artı faktörü ise açık kaynaklı (Open Source) olması ve sürekli geliştirilebilmesi. Ancak Apple şirketinin App Store uygulaması halen bir adım önde olmasına rağmen Android birçoğu ücretsiz sayısız araçla genişletebiliyor.

Kazanan: Nexus One.

Depolama alanı:

Iphone 3GS sadece iki seçenek (16 GB ve 32GB) sunarken Nexus One 512 MB dahili ve 4GB MicroSD (birlikte veriliyor) ile Iphone'un biraz gerisinde kalıyor. Ancak Nexus One'da bulunan MicroSD kart girişi ile hafızanın genişletilebilme imkanı ve MicroSD kapasitesinin hızlı gelişiminden ve ucuzlamasından dolayı gelecek için biraz ümit vermekte. Dürüst olmak gerekirse iki telefonda bu klasmanda sınıfta kalıyor.

Kazanan: Berabere.

Web tarayıcı:

Nexus One Android işletim sistemindeki Webkit Browser isimli programı sunarken , Iphone3GS ise Safari browser kullanmakta. Safari'nin aksine Webkit Browser Javascript ve Flash tabanlı siteleri desteklediği için bir adım önde.

Kazanan: Nexus One.

Görünüm:

Apple'ın tüm ürünlerinde olduğu gibi Iphone 3GS'in görünümü şu an piyasa da bulunan tüm telefonlardan daha çekici. Nexus One ise değişik görünümü ile bir hayli ilgi çekecek gibi görülmekte bu turun galibi Iphone 3GS.

Kazanan: Iphone 3GS.

Fiyat:

Google'ın açıklamasına göre Nexus One'ın çıkış fiyatı 530 USD seviyelerinde piyasaya sunulacak. Iphone 3GS'in şu anki fiyatı ise yaklaşık 1000 USD.

Kazanan: Nexus One.

Sonuç : Google'ın yeni telefonu Nexus One ile Iphone 3GS'e çok güçlü bir rakip olacağını tahmin edebiliriz. Yeni cep telefonu almak isteyen kullanıcıların Iphone 3GS almadan önce Nexus One'i incelemelerini şiddetle tavsiye ederiz.

23 NİSAN ULUSLARARASI ÇOCUK BAYRAMI
Türk Müziğinin Avrupa'daki Sanat Elçisi
Semra Türel yönetiminde ADD Çocuk Korosu
Wr. Neustadt ADD Halk Oyunları Grubu
Şiirler
Saz Konseri

Tiyatro - Yarın Dünde Başlar
Tarih: 23 Nisan 2010, Saat 13:00
Yer: Haus der Begegnung Rudolfsheim
Schwendergasse 41, A-1150 Wien

AVUSTURYA ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ
TİYATRO KLUBÜ SUNAR

YARIN DÜNDE BAŞLAR

Yazar: Hilmi Zafer ŞAHİN

Tarih: 23 Nisan 2010

Saat: 16:00

Yer: Haus der Begegnung Rudolfsheim

MİZAH

Reklam

SPÖ

Vielfalt ist die Würze unserer Stadt.

Die Familiennamen im Wiener Telefonbuch zeigen es: Die Stadt ist international – genauso wie die Menschen, die hier leben. So soll es auch bleiben. Die Würze einer lebendigen Stadt ist ihre Vielfalt. Wir sorgen mit unserer Politik dafür, dass Integration funktioniert. Mehr Infos unter: www.wien.spoe.at

BEKO 4 more

REICHL UND PARTNER

Haben Sie eine große Familie?

Der GNE 114610 FX hat 610 Liter Bruttoinhalt

Benötigen Sie Flexibilität?

Sie können die Fächer nach Bedarf verstellen

Wollen Sie sich Gesund ernähren?

Dieser Kühlschrank ist für Sie konzipiert.

Durch mehr Feuchtigkeit, Temperaturbereiche um 0°C und blaues Licht bleibt Ihr Obst und Gemüse länger frisch.

Elektra Bregenz – Beko, 1230 Wien, Pfarrgasse 77

Tel.: 01/615 39 00, Fax: 01/615 39 00-230

www.beko.com, e-mail: info@elektrabregenz.com

BEKO